

ចាន.សយ

អភិប្បាយ

ច្បាប់ធម្មទាន

គោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច

សម្រាប់ថ្នាក់ទី ៦ នៃសិបដាត

- វិញ្ញាបនបត្រ
- សិទ្ធិសស្ត្រសំព្រឹត្តិ
- សិទ្ធិសន្តិយសំព្រឹត្តិ
- បដិពាក្យ
- ច្បាប់ក្រុម
- ច្បាប់កេរ្តិ៍កាស
- ច្បាប់អរិយសត្វ
- ច្បាប់ពាក្យបណ្តាំ
- ច្បាប់ភាសិត

នរោត្តម

ច្បាប់ស្តីពី

សម្រាប់ប្រាក់ទុំ ៦ ទំនើបជាតិ

ការផ្សាយរបស់

បណ្ឌិត **សម័យវង្សវត្ត**

៣៤ វិថីព្រះប្រាម ក្រុងស្រះសីហនុ)

មានលក់នៅរោងតម្កល់ព្រះបាទ

លេខ ៣៣៩ វិថី កម្ពុជាប្រាម ភ្នំពេញ

បោះពុម្ពលើកទី ១

អ្នកនិពន្ធ
ចាន់-សយ

២៥១១

គ.ស. ១៩៦៧

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

៧០៣៤ / ០៣

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការរីហ្សូ កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យអេឡិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Rissho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh www.elibraryofcambodia.org

សេវាស្ថិតិ

<p>ត្រីវិទ្យាប្រាជ្ញាស្នេហាអក្សរសាស្ត្រ បង្កើតក្បួនច្បាប់ដំបូងណាន ខោះពីរោងព្យាបាលណាមិន ខ្សោមវាងនាំយើងឲ្យភាពបែរ កវីស្វយ័តសាមរា ចារបងក្បួនច្បាប់សម្រាប់គាតិ គាតិខ្មែរបានស្គាល់ឯករាជ្យ សម្តេចបិតាជាឯកអគ្គ សមាជិកលើកទីម្ភៃបីគត ឲ្យប្រើភាសាហើយនិងក្បួន កម្មវិធីសិក្សាថ្មី រដ្ឋាភិបាលលោកបានពេ គម្ពីរក្បួនច្បាប់បែបផ្សេង ៗ គ្រូបង្ហាញលោកបានផ្តាំ ហេតុខ្ញុំតាងនាមដោយប្រាជ្ញាប្រាយ ច្បាប់ក្រមភ្នែក លច្បាប់ត្រីវិទ្យាប្រាជ្ញា</p>	<p>ប្រាជ្ញាបាល់ច្បាប់យ៉ាងថ្មើងផ្កា ដឹកនាំសត្តានកូនពៅខ្មែរ ។ គ្រូបង្ហាញដោយពិសិដ្ឋខ្មែរ ប្រាជ្ញាបាល់ប្រើភាសាជាតិ ។ ដឹកនាំបង្ហាញកវីស្វយ័ត បង្ហាញបង្ហាញលក្ខណៈព្រាយយក្ស ។ ហេតុ មហាភិសាមគ្គក្បួន អគ្គខ្មែរស្រីដាក់របស់ខ្លួន ។ មន្ត្រីមូលមតិយ៉ាងខ្លាំងខ្លួន វិញ្ញាណដ៏ខ្លួនសុទ្ធតែខ្មែរ ។ សិស្សប្រុសសិស្សស្រីជាកូនខ្មែរ តាមបែបបទខ្មែរយានកម្ម ។ យើងខ្ញុំមែនតែនតែបា បង្ហាញឲ្យបាតាំងពីក្មេង ។ ក្បួនអធិប្បាយច្បាប់ផ្សេង ៗ បណ្តើរក្មេង ៗ ច្បាប់ភាសិត ។</p>
---	---

និងច្បាប់អរិយសត្ត	លំនាំសាស្ត្រាច្បាប់ដើមពិត	
របង្គុយកមកលែតិនិគ្ស	រិះរេត្នេរតិក បរិយាយ	។
ចាន់សយ ខ្ញុំសូមអភ័យទោស	ពាក្យពេចន់លើសលោះនឹងប្រាជ្ញប្រាយ	
សូមមិត្តពិនិត្យកែកំបាយ	ដ្បិតអន្តរាយដោយអចិត្ត	។
និគ្ខាសរសើរជាធម្មតា	ចំពោះកិច្ចការអ្នកខំរឹត	
កំហុសតែងមានស្ថិតនៅនិគ្ស	ទេះជាធម៌ពិតនៃអ្នកធ្វើ	។
ជាអវិសាសនៃកិច្ចកល	សូមផ្លូវកុសលសព្វអថ្វើ	
ដោតរាសីសុព្វសារពើ	សូមបានជាធ្វើនៃពលរដ្ឋ	។
ឯទេមរយានកម្ម	ត្រូវតែចងចាំឲ្យបានស្ងាត់	
សូមមានផោតជ័យកុំបីភ្លាត់	រិះគ្គិហាមយាត់សូមឃ្លាតឆ្ងាយ	។
ភាសាមានវន្ត្យនភាព	នៅលើផ្នែកបដិទដីអាយ	
ជាតិខ្មែរមានតាមល្បីខ្លះខ្លះ	សូមមិត្តកាំងឡាយរៀនច្បាប់ខ្មែរ	។

ចាន់ - សយ

មន្តអាណសមមេត្តាកែសម្រួល

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	ចន្លាត់
គុ	គុរ	៥	៨
ពពេ	ពពោះ	១៤	១៤
ក្រិឡ	ក្រិត្យ	១៦	៨
អាណិស្សង	អាណិសង្ស	១៧	៤
ក្សន	ក្សន	១៧	១៥
គ្រ	គ្រូ	២៧	៧
មាយ	ម្តាយ	២៧	៧
នាច	នាថ	២៧	១០
សទិសស្សរ	សទិសន័យ	៣១	៧
មានមាន	មានមានៈ	៣២	១០
គណ	គុណ	៤៤	៣
ដំណេង	ដំណេក	៥៤	១៤
អចិន្ត្រៃយ៍	អចិន្ត្រៃយ៍	៦១	៤

សពាង	ស្រពាង	៧៧	៧
ទីក្រុង	កីក្រុង	៨៥	១៤
ប្រវែហល	ប្រវែហស	៨៨	១១
ភ្នំភ្នំ	ភ្នំភ្នំ	៧០	១៣
ឧបាទ	ឧហាត	៧៦	៨
Touche	Toucher	១០៥	១៤
ៗ	ៗ	១១១	១១
ជ្រាង	ជ្រាង	១១៨	៧
ដើម	ដើម	១១៨	៧
លិទ្ធិ	លិទ្ធិ	១១៨	១០
ខ្លះយាម	ខ្លះព្យាយាម	១២៨	៤
កំពង់ត្រាវែង	កំពង់ត្រាវែង	១៣៤	៥
ទុកយាន	ទុកជាយាន	១៣៧	១១
គ្រោះថ្នាក់	គ្រោះថ្នាក់	១៤៣	១២

សូមអរគុណ

ច្បាប់ក្រម

នេះគឺច្បាប់ក្រម ប្រសើរឧត្តម ទូនាទស្កកផង
 ប្រើទូនលំពោន កុំបីមានឆ្លង ប្រាជ្ញាបុណ្យផង
 កើតដោយប្រណិប័តន៍ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- ច្បាប់ក្រម ន. ច្បាប់ + ក្រម = លំដាប់ច្បាប់, លំអាន
 វិន័យ
- ឧត្តម គ. ប្រសើរ, ខ្ពង់ខ្ពស់
- ទូនាទ ក. ដឹកនាំ, ប្រៀនប្រដៅ
- ប្រាជ្ញា ន. បញ្ញា, ការចេះដឹង, ការយល់ច្បាស់

បុណ្យ ន. កុសល . សេចក្តីសុខចំរើន , អំពើល្អ
ប្រណិប័តន៍ ន. ការគោរព , ការយកចិត្តទុកដាក់

ឧត្តមគតិ

ច្បាប់ទូន្មាន ឲ្យមនុស្សចេះគួរសម កុំឲ្យធ្វើបូកពា
ឈ្នើយឆ្លងក្នុងទ្រង់ទ្រាយ ៗ ប្រាជ្ញានិងបុណ្យ តែងកើតមាន
ឡើងដោយការគោរពតាមផ្លូវកាយ គឺមានការទូលំទូលាយ
តាមការគួរ និងការគោរពតាមផ្លូវចិត្ត គឺរៀនដោយយក
ចិត្តទុកដាក់ ។ ការគោរពចំពោះការសិក្សា រមែងនាំឲ្យកើត
ប្រាជ្ញា បើប្រាជ្ញាកើតមានហើយ បុណ្យសក្តិក៏កើតឡើង
ជាប្រចិត្ត ។

នរអកណា	ទោះយកអាត្មា	ចូលសាសន៍ពុទ្ធវិញ
ចូរធ្វើឲ្យគ្រង	ដោយនូវបន្ទាត់	ហៅវិស្វនិសម្បត្តិ
	យកផ្លូវនិរោធ	។

ការពន្យល់ពាក្យ

- នរ ១ ន. ជនទាំងឡាយ
- អាត្មា ១ ន. អត្តៈ , ខ្លួន
- សាសន៍ ១ ន. ពាក្យប្រៀនប្រដៅ
- ពុទ្ធវិញ្ញាណ ១ ន. ពុទ្ធៈ + វិញ្ញាណៈ = កែវគ្រឹះពុទ្ធ
- សម្បត្តិ ១ ន. ទ្រព្យ , ធនធាន , ភោគទ្រព្យ
- និព្វាន ១ ន. ការរួចចាកទុក្ខ , ទីគ្មានសេចក្តីទុក្ខ

ទុត្តមភតិ

ជនទាំងឡាយ កាលតាំងខ្លួនចូលក្នុងពុទ្ធសាសនា
 ហើយធ្វើឲ្យគ្រងតាមគន្លងច្បាប់ នរជននោះ ឈ្មោះថា ជា
 អ្នកបាននូវសម្បត្តិគ្រប់យ៉ាងក្នុងបច្ចុប្បន្ន ហើយរមែង
 ជាជនស្ងួតនៅលើមាតិដើរទៅរកព្រះនិព្វាន ពោលគឺ
 សេចក្តីសុខ ឥតប្រក្រាបដោយទុក្ខភាពជាប្រត្យក្ស ។

នរអ្នកផង ទោះដឹងយល់ហោង ចិត្តនោះឲ្យហាន
 បំពេញព្រះផ្នួស ដោយព្រះទ្រាន កុំធ្វើលីកលាន
 ដោយចិត្តអន្ធតាល ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- អ្នកផង ន. អ្នកទាំងពួង , គេរាល់គ្នា , មហាជន
- ទោះ ន. បើសិនជា , ទុកជា
- យល់ហោង ក. យល់សូររេច , យល់ច្បាស់
- ព្រះផ្នួស ន. ការបួស , បញ្ចេញ
- លីកលាន គ. បែបសោះអង្គើយ , បែបស្អាតស្អើរ
- ចិត្តអន្ធតាល ន. ចិត្ត + អន្ធត + ពាល = ចិត្តល្មើតល្មើ

ឧត្តមគតិ

បើយើងយល់ច្បាស់ថា ច្បាប់សម្រាប់ទ្រានខ្លួនឲ្យអ
 ត្រាងយើងហានពុះពារទបសគ្គ ចូលមកបំពេញព្រះផ្នួស

គឺត្រូវចូលមកតាំងខ្លួនឲ្យមាំក្នុងការសិក្សា កុំបីធ្វើចិត្តរើ
រោយ ដោយគំនិតចូរត ។

ម្តាយផុតសោតណា ស្រឡាញ់ស្នេហា ហៅកូនសង្សារ
អាចមកបំបួស ហេតុចង់សម្ភារ ប្រើចង់អន្ទពាល
រៀនដោយក្រមច្បាប់ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- សោតណា ន. យ៉ាងណាក៏ដោយ , បែបណាក៏ដោយ
- ស្នេហា ន. អ្នកជាទីក្រឡាញ់ , ប្រគុណក៏ដូច
- សង្សារ គ. ជាទីស្រឡាញ់ , ជាទីគាប់ចិត្ត
- សម្ភារ ន. តេជបារមី , អំណាច ,
- ហេតុចង់ ព្រោះចង់ , ព្រោះតែចង់បាន

ឧទ្ទិសន័យ

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ សញ្ញាតច្បាប់បានបញ្ជាក់ថា :

មាតាបិតា ទោះបីមានឋានៈបែបណាក៏ដោយ តែង

មានចិត្តចង់ឲ្យកូនចូលមកសិក្សាគ្រប់វិជ្ជា ដើម្បីឲ្យកូនបាន
ទទួលយកនូវប្រទេសគឺចំណេះវិជ្ជា ក្នុងមាត្រាច្បាប់របស់
មនុស្សយូតិ ដើម្បីឲ្យកូនលះបង់នូវអវិជ្ជា គឺសេចក្តីល្ងង់
ខ្លៅ ។

សង្ហាតសរសេរ អស់អញកុំខ្ជិល ទើបបានជាគាប់
សង្ហាតសូត្ររៀន ដោយគ្រូប្រញាប់ កុំធ្វើលេលាប់
ដោយចិត្តមាកងាយ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- សង្ហាត កិ. ប្រឹងប្រែង , ព្យាយាម , ស្រវាស្រទេញ
- អស់អញ ន. យើងទាំងអស់គ្នា , អាត្មាអញ
- បានជាគាប់ កិ. បានជាទើបពញាចិត្ត , បានត្រឹមត្រូវ
- សូត្ររៀន កិ. ទន្ទេញនិងពិនិត្យព័ត៌មាន
- ប្រញាប់ ន. បញ្ជាត្តិ , ការហាមប្រាម

លេលាប់ ក៏. ពភ្នំពភ្នំ, ស្នាក់ស្នាក់

មាត់ងាយ ក៏. ប្រមាថ, មើលងាយ, ខុសឆ្គង

ទុត្តមភតិ

យើងជាសិស្សត្រូវតែហាត់សរសេរ និងពិនិត្យក្បួន
ច្បាប់ដែលត្រូវដាក់ឱ្យធ្វើ ។ កុំមើលងាយបណ្តាតបណ្តាយ
ដោយគិតថា ចាំស្រុកអញធ្វើ ដោយសំអាងលើការខ្ជិល
ច្រអូស ។

កាលយើងលះបង់កោសជួគាត យើងនឹងបាទៅជា
ជនគួរតាប់ដល់គ្រូបុព្វាយនិងមាតាបិតាគ្រប់ពេលវេលា ។

ហែអសសាមណេរ ម្តាយមកបង្ហូរ អ្នកជាបុព្វាយ
សង្ហាតសូត្ររៀន ដូចលោកទាំងឡាយ កុំធ្វើពាយងាយ
ដូចនៅគ្រហស្ថ ។

ការរៀនលំ្អាត

សាមណេរ ន. កូនចៅរបស់សាមណេរ; លោកនេន

បង្ហែរ ក. ធ្វើឲ្យបែរ

បាធារាម ន. អ្នករៀនសូត្រ , សិក្ខាកាម

ពាយងាយ ក. ប្រហែសធ្វេស , សោះអង្គើយ

គ្រហស្ថ ន. អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះ , ទបាសក

គ្រហស្ថ ឧបត្ថម្ភិក, គិលិញ្ញេន គ្រហស្ថ ឧបត្ថម្ភិក

ឧត្តមគតិ

គេចង់ប្រដៅសិស្សានុសិស្សដែលចូលមកសិក្សា ជា
បំបាច់ណាស់ ហើយត្រូវទស្សនាសម្ព័ន្ធសូត្រកុំបីធ្វេស
ប្រហែសតាមពាក្យទូន្មានគ្រូ ។ ក្រមច្បាប់ហាមមិនឲ្យ
សិស្សភ្លេចខ្លួន គិតដូចជាជនដែលឥតរៀន គឺត្រូវ
យើងតាំងចិត្តឲ្យមាំថា អញជាសិស្ស ដូចនេះអ្វីជា
ករណីយកិបួរបសអញ ? អញត្រូវធ្វើយ៉ាងណាខ្លះ ? តើ
អញបាទបំពេញផ្ទះនោះគ្រប់គ្រាន់ហើយឬនៅ ? ។

កុំធ្វើរាយមាយ	នឹងគ្រូបាធុរាយ	ទុកសេដ្ឋីអម្ចាស់
សង្វាតសរសេរ	សូត្ររៀនឲ្យណាស់	ប្រាជ្ញាយល់ច្បាស់
	នាំញាតិទាំងឡាយ	។

ការពន្យល់ពាក្យ

- រាយមាយ គ. ដែលរើរាយ . ពុំប្រាកដប្រជា
- គ្រូបាធុរាយ ន. អ្នកប្រៀនប្រដៅ , អ្នកបង្រៀន
- អម្ចាស់ ន. ព្រះរាជា , ម្ចាស់ជីវិត
- ញាតិ ន. អ្នកដែលរួមខ្សែលោហិតទាំងសង្វាត ។

អ្នកញាតិ ៧ សង្វាត ? គេចាត់ជាពីរបែកគឺ ខាងលើហេ
 ថ្នាក់ បាទដល់ថ្នាក់មាតាបិតា ១, ថ្នាក់ដីដុំនដីតា ១ និងថ្នាក់
 យាយទួតតាទួត ១ ។ ខាងក្រោមគឺថ្នាក់កូន ១, ថ្នាក់ចៅ ១,
 និងថ្នាក់ចៅទួត ១ បូកនឹងជនជំនាន់ខ្លួន ១ ទៀត គម្រប់៧ ។

ឧត្តមគតិ

ជនដែលបង្ហាញផ្លូវដល់យើង គេសន្មតហៅថាគ្រូ ។

ពណ្ណកម្ម គឺ ភ្នំត្រចះត្រចង់ , ដែលភ្នំព្រោងព្រាត
ប្រយោជន៍ ន. អ្វីៗ ដែលគេត្រូវការ , គ្រឿងប្រកប,
លទ្ធផល

ឧត្តមភតិ

យើងត្រូវនឹកដល់គុណបំណាច់មាតាបិតា ដែលគាត់
បានបង្កើតយើង ហើយខំចិញ្ចឹមយើង ដោយលំបាក
ជាអតិបរមា លុះដល់កាលណា គាត់បានយកយើងឲ្យចូល
ទៅសាលាដើម្បីសិក្សា ព្រោះតែចង់ឲ្យកូនចេះដឹង មាន
ពន្លឺប្រាជ្ញាជាត្រចះត្រចង់ ដោយគាត់បានយល់ច្បាស់នូវ
ប្រយោជន៍បីគឺ: ប្រយោជន៍សម្រាប់ខ្លួនយើង១, ប្រយោជន៍
ដើម្បីគ្រួសារយើង ១ និងប្រយោជន៍ដើម្បីជាតិយើង ១ ។

មួយចង់ក៏ច្បាប់ ឲ្យបានខ្លួនគាប់ នៅនាលាកិយ
មួយចង់ប្រាជ្ញា មិនឲ្យអប្រិយ មួយចង់បារមី
នាំញាតិទាំងឡាយ ។

ការព្យាបាលពាក្យ

ក្តីច្បាប់ ន. ដំណើរច្បាប់

លោកិយ ន. លោកនេះ ទីកើតនៃសត្វសាមញ្ញ

អប្រិយ គុ. មិនជាទ្រុឌទ្រោញ, ដែលគួរឲ្យស្តាប់

បារមី ន. គុណសម្បត្តិដែលគួររាប់ពេញ

បារមី ១០ យ៉ាងដ៏គឺ :

១ - ពាន	ការឲ្យពាន	៧ - សច្ចៈ	រក្សាការពិត
២ - សីល	កាយវាចាបរិសុទ្ធ	៨ - អធិដ្ឋាន	ការតាំងចិត្តយុត្តិធម៌
៣ - នេកម្មៈ	ការកំចាត់កាម	៩ - មេត្តា	ការរាប់អាន
៤ - បញ្ញា	ការស្គាល់សេចក្តីពិត	១០ - ទុរិយា	ការតាំងចិត្តស្មោះស្មើ
៥ - វិរិយៈ	សេចក្តីព្យាយាម		
៦ - ខន្តិ	ការអត់ធន់		

ឧត្តមភតិ

- ខ្លះចង់រស់នៅតាមច្បាប់ មិនចង់ឲ្យគេជិះជាន់ គឺ
ចង់ស្ថិតនៅលើវិថីយុត្តិធម៌ , សមភាពទៅវិញទៅមក ។

- ខ្លះមានប្រាជ្ញាចេះដឹងហើយ តែងចង់ចង្ហាញថ្វីដៃ
ខ្លួនបំរើជាតិគឺមិនព្រមស្ថិតនៅ ដូចជាមនុស្សល្ងង់ ។

- ខ្លះចង់បំពេញបារមី ដើម្បីនាំញាតិរួមលោហិតទៅ
រកសេចក្តីសុខសន្តិភាពក្នុងអនាគតកាល ។

វិហាសរសាមណោ កុំធ្វើដែលដែរ គ្រង់ក្តីពាយងាយ
លំអុតបំរើ អ្នកជាបាធារាម ជូនបុណ្យទៅម្តាយ
អាពុកទី១ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

ធ្វើដែលដែរ ក. ធ្វើឆ្នើងឆ្នើង
ក្តីពាយងាយ ន. ការប្រមាថ , ការមើលងាយ

លំអុត កិ. ឧនលំពោន , យកចិត្តទុកដាក់
 ទី១ និ. ផ្សេង , ផ្សេងទៀត , ដោយខ្លួន
 អាពុក ន. បិតា , ប្តី , ពុក , ឪពុក

ព្រហ្មវិហារធម៌ ៤ យ៉ាង

- ១) មេត្តា ចិត្តអាណិត ២) ករុណា ចិត្តអាណិត
- ហើយផ្ទុយ ៣) មុទិតា ចិត្តទន់ភ្លន់ ៤) ឧបេក្ខា
- ចិត្តព្រងើយបន្តិច ។

ឧត្តមគតិ

មាតាបិតាមានគុណបក្សៈ ដល់បុត្រធីតាជាច្រើន
 សូម្បីតែអ្នកបួសក៏ត្រូវបំរើគាត់ដែរ កុំថាតែយើងជាមនុស្ស
 សាមញ្ញ ។ គុណអ្នកទាំងពីរនេះ យើងត្រូវគោរព
 ជូនបុណ្យទៅម្តាយមួយចំណែក និងឪពុកមួយចំណែក
 ស្មើគ្នាគ្នា តែទោះបីយ៉ាងណា ក៏ម្តាយមានគុណធ្ងន់
 ជាងឪពុកបន្តិច ព្រោះគាត់ពពោ យើងតាំងពីនៅក្នុងទូទៅ ។

សង្ហាតសូត្ររៀន កុំធ្វើអៀនប្រៀន ក្នុងចិត្តសព្វថ្ងៃ
 លំអុតបំរើ ផ្តាច់ដោយហឫទ័យ បារម្ភមែ ។
 ក៏ច្បាប់កុំចង ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- អៀនប្រៀន គ. ដែលមុខជូរអៀរមមៀរ, ក្រអើមក្រអៅម
- ចិត្ត ន. ការម្មណ៍ត្រិះរិះ, ធម្មជាតិដែលរិះគិត
- បារម្ភ គ. ព្រួយ, សញ្ជឹងគិត
- មែ ។ គរី. រឿយ ។, ញឹកញាយ, ញឹក ។

វេទនសំព្វឬសទិសន័យសំព្វ

ចិត្ត = ចិត្តា = ហឫទ័យ = ព្រះទ័យ =

បេតនា = ដួងបែ = សន្តាន

ឧត្តមភតិ

ដើម្បីឲ្យបានឆាប់ចេះ គេមិនត្រូវខ្មាសអៀននឹងគ្រូ

បាឡាយឡើយ សមដូចពាក្យថា “ខ្មាស់គ្រូខ្យត់វិជ្ជាខ្មាស់
ករិយាខ្យត់កូន” លើន័យនេះ បញ្ជាក់ថា បើយើងនៅ
បំរើបូសិត្យានឹងគ្រូណា យើងត្រូវគោរពគាត់ តែគប្បី
យើងកុំខ្លាចសាកសួរ ចំពោះវិជ្ជាដែលយើងធ្ងល់ឱ្យសោះ។

បើយើងនៅជាមួយអ្នកចេះ តែយើងមិនយកចិត្ត
ទុកដាក់សាកសួរទេ ប្រៀបដូចជាវែកនៅក្នុងឆ្នាំងសម្ល
ហើយមិនស្គាល់រសជាតិសម្លអីចឹងដែរ ។

ច្បាប់នេះសោតណា ទូន្មានអាត្មា ដោយទូក្រិក្សសង្ឃ
គ្រងណាហៅច្បាប់ កាន់ខ្ជាប់កុំបែបង ចំណោរទៅលង
ខ្លួនបាទជាធំ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- សោតណា ទ. យ៉ាងណាក៏ដោយ, ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ
- អាត្មា ទ. អត្តៈ, ខ្លួន, រូបរាង
- ក្រិក្សសង្ឃ ទ. ច្បាប់សង្ឃ, វិន័យសង្ឃ

ចំណេរ

និ. កាលដ៏យូរ , ពេលដ៏វែង

កុំបីបង់

និ. កុំបីចោល , កុំបោះបង់ចោល

សទិសស្សនសីល្អ

សង្គ្រោះ , សង្ស័យ = សង្កា, អាណិស្សង្គិ, ព្រះសង្ឃ

ឧត្តមភតិ

ច្បាប់ណាក៏ដូចច្បាប់ណាដែរ តែងតែចង្អុលបង្ហាញ
 នូវចំណុចក្រិត្យនៃពួកក្រុម ទោះបីក្នុងមុខដំណែងណាក៏
 ដូចគ្នាដែរ ។ លក្ខណៈដែលស្តីពីចរិយាសណ្តាប់ធ្នាប់ នៃ
 ការរស់នៅដ៏លក្ខណៈសង្គមគ្រួសារ ហៅថាច្បាប់ ។ កាល
 ណាបើយើងបានសិក្សា ហើយមានការប្រព្រឹត្តិផ្សំជាមួយ
 ផងនោះ យូរទៅគង់បានជាធម៌នរោត ។

សព្វថ្ងៃសោតណា	ទូន្មានអាត្មា	ដោយនូវក្រិត្យក្រុម
បំរើបាធិរាយ	ឲ្យមានបារម្ភ	ទើបខ្លួនជាធំ
		ទៅដល់មហាក្សត្រ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

ដោយនូវ អា. និ. ទី ៣ (សម្រាប់ប្រើនៅខាងមុខនាម)

ដោយនូវអំពើពាល, ដោយនូវ . . .

ទៅ កិ. ស្ថិត . មាន ។ កិ. វិ. (ដែលមិនទាន់
អស់) ហើយឬនៅ ?

ក្រិត កិ. លាក់ចំណាំ . គូសសំគាល់ , ក្រិតឈើ

ក្រិត្យ ន. កិច្ច . វិន័យ , ច្បាប់

ក្រិត គុ. អព្យាក្រឹតភាព នយោបាយអព្យាក្រឹត

មហាក្សត្រ ន. ក្សត្រជាធំ , ក្សត្រដ៏ប្រសើរ

ឧទ្ទិស

លក្ខណៈនៃប្រភេទក្រុមខាងលើ បានបញ្ជាក់ថា បើ

យើងចេះដឹង យើងត្រូវប្រព្រឹត្តតាមក្រិត្យច្បាប់ ហើយកុំ

ភ្លេចគុណបំណាច់ អ្នកដែលមានគុណដល់ខ្លួនពីពេលមុន។

កាលបើ យើងយកចិត្តទុកដាក់នឹងក្សត្រច្បាប់ អនាគត

យើងរមែងតែងតែបានជាធំ ស្ថិតនៅជិតព្រះមហាក្សត្រ
ដោយពិត ។

ច្បាប់នេះសោតណា ទូន្មានអាត្មា ថេរនៅពុំបាត់
ទោះខ្លួនឥតបុណ្យ បំរើមហាក្សត្រ គោរពប្រណិប័តន៍
យសនោះពុំលែង ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- ថេរនៅ ក. តាំងនៅ , ស្ថិតនៅ
- យស ខ. បរិវារ , អាទុភាព , សេចក្តីរុងរឿង
- ពុំលែង ឱ. ឥតខាន , មិនដែលឥត

ឧទ្ទេសកថា

ច្បាប់ជាទ្រឹស្តីស្ថិតនៅជានិច្ច ទោះបីក្នុងកាលៈ
ទេសៈណាក៏ដោយ ច្បាប់តែងតែរស់នៅជានិច្ចនិរន្តរៈ ។
រូបមន្តស្យុបាត់ទៅ ក្បួនច្បាប់ស្ថិតនៅជានិច្ច ហើយ

មានប្រព័ន្ធសំនួនរវាងការសំខេត្រក្របពេលវេលា ។
 ចោះបំពេលនេះ យើងជាអ្នកឥតបុណ្យក៏ដោយ បើយើង
 គោរពប្រណិបត្តន៍ គឺយកចិត្តទុកដាក់នឹងការងារទៅ
 យសសក្តិមុខតែកើតឡើងជាមិនខាន ។

ហេតុបាទនឹងច្បាប់	ពុទ្ធផ្លូវបង្កាប់	ចិត្តគ្រូយល់ស្តែង
ចោះទៅចំរើ	ស្តេចជាគម្ពីរ	យសនោះតុលែង
ប្រាកដពណ្តាយ ។		

ការពន្យល់ពាក្យ

- យល់ស្តែង ក. យល់ច្បាស់ , ស្គាល់ជាក់ស្តែង
- ស្តេច ន. ក្សត្រិយ៍ , អ្នកដែលកើតក្នុងវង្សក្សត្រ
- គម្ពីរ គ. ដែលជាធំ , ជាម្ចាស់
- ប្រាកដ ន. ពិត , ប្រាកដ ,

$នឹង + នឹង + ប៉ឹង$	ពិនិត្យវិញ ២៣
--------------------	---------------

ឧត្តមកថា

សិស្សដែលយកចិត្តទុកដាក់ នឹងការសិក្សាដោយមិន
ម៉ាត់ គ្រូតែងពេញចិត្តគោតសរសើរជានិច្ច ។ បើ
ទៅចំរើស្តេច ហើយគោរពចំពោះការងារបែបនេះ នោះ
យសសក្តិក៏តែងបានចាប់ឡើងយ៉ាងរហ័ស ។

ក្តីនេះជាច្បាប់ ឲ្យសាមណេរគ្រាប់ សព្វសរិលទាំងឡាយ
កុំសើចតះដៀល អ្នកជាបាច្បាយ អ្នកហោងស្ម័ម្មាយ
បង្កើតក្តីច្បាប់ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- គ្រាប់ គ. យកគម្រាប់ , ធ្វើតាមគេ
- សព្វ គុ ទាំងអស់ . ទាំងពួង , ទាំងស្រុង
- សរិល ន. សរីរៈ , អត្តភាព , រាងកាយ
- តះដៀល គ ទំនាក់ទំនងទាក់ទងមុខ
- អ្នកហោង ន. អ្នកទាំងនោះ , អ្នកផង

សទិសសីល្អ ឬ សទិសស្វរសីល្អ

គ្រប់សព្វ + យល់សប្តិ + ព្រះសព្វ + សប់
 កង់ + សប្តាហ៍ = ៧ ថ្ងៃ

ឧត្តមភតិ

ដោយយល់ឃើញថា៖ ច្បាប់សព្វយ៉ាងកាលបើក៏បង្កើត
 ឡើងហើយ តែងមានការមិនសមរម្យខ្លះមិនខាន ហេតុ
 នេះ បើក៏ច្បាប់ត្រង់ណាខុសបន្តិចបន្តួច ឬអាកបង្កើត
 ច្បាប់ត្រឹមត្រូវ បានលទ្ធផលល្អដែរ តែការប្រព្រឹត្តិនៃម្ចាស់
 ច្បាប់ មិនសូវត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នោះ ។ យើងជាសិស្សមិន
 ត្រូវសើចតិ៖ ជឿលទេ „ពុកត្រក់ត្រាប់ ច្បាប់ត្រូវឲ្យយក„ ។

សាមណេរណា ។ ទោះមានប្រាជ្ញា នឹងចង់រៀនត្រាប់
 ឲ្យយកត្រចៀក នោះទុនខ្ពស់ស្តាប់ ធ្វើដោយក្រមច្បាប់
 នៃគ្រូបាណ្ឌយ ។

ការពង្រលំពាក្យ

ពោះមាន និ. ទុកជាមាន , បើទុកជាមាន

នឹង និ. សម្រាប់ពាក្យ អ្នកនឹងខ្ញុំ , គេនឹងភាគ

នឹង គ. ឬ ក. ស្ងៀម , ទឹកនឹងច្រលំ , ៗ កន្ទុ. ខ្ញុំនឹងទៅ

ហ្នឹង វិ. សេ. នុះ , ហ្នឹងហើយ , ហ្នឹងឯងភ្នែកភ្នែក

ប្រាជ្ញាតើតដោយហេតុណាម្យ៉ាង

- ប្រាជ្ញា ពើកឡើង ដោយការរៀន

- ប្រាជ្ញា - ដោយការស្តាប់

- ប្រាជ្ញា - ដោយការគិត

ឧត្តមភត្ត

ធម្មជាតិបង្កើតមនុស្សឡើង តែងមានប្រាជ្ញាប្រចាំ

ក្នុងខួរសេរីពិត ឬក៏បើយើងមិនបង្កើតកម្មវិធី ក្នុងការចូល

ទៅជិត ចំពោះការស្តាប់ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ និងការ

ពន្យល់បេសគ្រូទេ នោះខ្លួនប្រាជ្ញាក៏មិនអាចកើតមានដែរ។

សាមណេរណាសោត ចិត្តនោះត្រូវក្រោធ ឲ្យចៀស
 ចេញឆ្ងាយ
 ច្បាប់នេះមិនខំ សាមណេរទាំងឡាយ តាមចិត្តសប្បាយ
 ភាគ្នាទី១ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- ត្រូវក្រោធ ក. ខឹងភ្នង , ខឹងក្រទីក្រទា
- ចៀសចេញ ក. ថយចេញ , ដកយូរផុត
- សប្បាយ ក. រីករាយ , បើតាប្រាមោឡ
- ភាគ្នាទី១ ន. ដោយខ្លួន , ផ្សេងពីភាគ្នា

ឧត្តមគតិ

ក្នុងការរួមរស់សិក្សា បើសិស្សណាមួយខឹង មាន
 ចិត្តទោសៈកើតឡើង យើងត្រូវចៀសចេញឲ្យឆ្ងាយលុះ
 ផលបាត់ក្រោធសឹមយើងរួលមកពន្យល់ដឹកនាំ ។ បើចិត្ត

សាមណេរដទៃរករាយ គឺសិស្សដទៃទៀតសប្បាយហួស
ហេតុយើងមិនត្រូវតាំងខ្លួនឲ្យសប្បាយដូចគេឡើយ គឺត្រូវ
ទុកខ្លួនឲ្យទៅទតតែវិញ បើករណីយកិច្ចខ្លួនមិនទាន់ស្រេច។

ទរអកណា នឹងស្វែងប្រាជ្ញា ឲ្យបានខ្លួនថ្ងៃ
ចូរដឹងខុសតាម ដោយអធ្យាស្រ័យ ផ្តាចដោយហឫទ័យ
អ្នកជាបាណ្ឌវ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- ស្វែង ក. ស្រវែក , ស្តាប់រក
- ខ្លួនថ្ងៃ ខ. ខ្លួនថ្ងៃដ៏មាន
- ខុសតាម ខ. ខុសត្រូវ , គុណវិបត្តិនិងគុណសម្បត្តិ
- អធ្យាស្រ័យ ខ. ការប្រឹងទុក , ចំណាប់ចិត្ត

ឧត្តមភតិ

នរជនទាំងឡាយ អ្នកស្វែងរកប្រាជ្ញា ដើម្បីឲ្យបាន

ខ្លួនវិជ្ជាជីវៈ គប្បីយើងដឹងខុសគ្រប់ដោយការកំណត់ចិត្ត
 ក្នុងការផ្តាច់ចិត្ត នៃជនជាគ្រូបង្រៀន ។ ជាពិសេស
 សាស្ត្រាចារ្យ តែងមានការពេញចិត្តចំពោះសិស្សប្រភេទ
 ណា ដែលទស្សនាហ៍រៀនសូត្រ ចេះមេរៀនដែលគាត់
 ដាក់ឲ្យសិក្សា ។

ពោះនឹងស្ងួតធម៌ ឲ្យមានសំគាល់ កុំធ្វើរាយមាយ
 ពោះនឹងស្ងួតច្បាប់ កាន់ខ្ជាប់កុំបំណាយ កុំឲ្យអន្តរាយ
 នូវច្បាប់ក្រុមផង ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- ធម៌ ន. ធម្មៈ, ធម្មជាតិទ្រទ្រង់សិទ្ធិ ច្បាប់
- សំគាល់ ក. ពិនិត្យ ; ចំណាំ , កំណត់ទុក
- កុំបំណាយ ន. កុំប្រគល់គ្រាន់ , កុំគិតថាល្មម
- អន្តរាយ ន. ការវិនាស , ភាពហិនហោច

ឧត្តមកវី

- បើសិនជាយើងស្វែងរកធម៌ ត្រូវតាំងបិត្តកុំឱ្យ
រាយមាយ ក្នុងដំណើរហេតុផល ៗ គឺ ត្រូវធ្វើបិត្តឱ្យ
ស្ងប់ស្ងាត់ កុំឱ្យខ្វែកតាមជំនោរគណ្ណាបោកបក់ ។

- បើយើងស្វែងរកច្បាប់ លុះត្រាតែយើងកាន់ខ្ជាប់
នូវច្បាប់ទាំងនោះ កុំឱ្យវិនាសសាបសូន្យ ដោយហេតុ
ត្រាន់តែជឿន តែមិនគោរពតាមច្បាប់ ។

គ្រូបាធារណៈ ប្រដូចនូវម្តាយ ឥតកយើងផង
ហ្នឹកហ្នឹមប្រដៅ មិនឱ្យមានឆ្កួន តាមដោយគន្ធន
ព្រង់ត្រឡប់បុរាណ ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- ហ្នឹកហ្នឹម ក. បង្ហាត់ , ហាត់ពត់
- ឆ្កួន គ. ដែលខុសទំនង , ដែលខុសបែប
- ព្រង់ត្រឡប់ ឧ. ចាស់ពីព្រង់នាយ

បុរាណ ន. ជំនាន់មុន , បុព្វសម័យ . បុព្វគាល

សន្តិ.បស្ចរស័ព្ទ

ព្រេងព្រីង + ព្រីងចារូ + ព្រីងប្រតិប្រតិ + ប្រព្រីង - ព្រីង

ទត្តមកតិ

សាស្ត្រាចារ្យជាអ្នកបង្រៀន គេទុកដូចជាម្តាយ

និងឥតុកទាំងទ្វេហា ព្រោះអ្នកទាំងពីរនេះ គាត់បានបង្ហាត់
បង្ហាញយើងឲ្យយល់ច្បាស់ និងប្រព្រឹត្តតាមមាតិកាហាគ្រឹះ
វិជ្ជាធម៌ នៃចាស់ព្រីងចារូពីបុរាណ ក្នុងការវិវត្តទៅរក
វឌ្ឍនភាពគ្រប់វិស័យ ។

នរអ្នកណា	នឹងស្វែងប្រាថ្នា	ជារស្មីបុរាណ
ឲ្យគិតដង្ហើម	រំពឹងលែងបាន	កុំធ្វើបំពាន
ប្រទុស្តវិស័យស្នង ។		

ការពន្យល់ពាក្យ

រស្មី ន ពន្លឺភ្លឺចេញ , ងឿ

ប្រាណ ន. អត្ថន៍, ខ្លួន, គ្រោងខ្លួន

ធ្វើបំពាន កិ. ធ្វើទាំងរំលោភ

ប្រទូស្ត កិ. ធ្វើទុកបុកមេញ, ប្រទូសរាយ

វិន័យ កិ. ដែលល្បឿនអស់ល្បឿន

ឧត្តមកតិ

ប្រាជ្ញាចាត់ទុកជាពន្លឺស្មើមួយ ដ៏ភ្លឺត្រចះត្រចង់ សម្រាប់
បំភ្លឺខ្លួនប្រាណនៃមនុស្សម្នាក់ៗ ហេតុនេះហើយជាអ្នករៀន
សូត្រមិនត្រូវធ្វើបំពានប្រទូស្តនឹងក្បួនញាប់ គឺប្រលែងខ្លួន
ឲ្យធ្លាក់ចុះ ក្នុងអំពើអមនុស្សធម៌ឡើយ ។

នាបហៅគ្រូ ដូចអ្នកនាំផ្លូវ ដើរដោយគន្លង
ទោះនឹងឆ្ពោះទៅ ស្រុកតូចធំផង សឹងដូចបំណង
នៃចិត្តចិត្តនា ។

ការពន្យល់ពាក្យ

នាប៍ ន. រឹង, ធម្មតាឯ, ដែលហៅថា

ឆ្នោះទៅ ក. សំដៅទៅ , លីលាទៅ

បំណង ខ. ការប៉ុនប៉ង , សេចក្តីប្រាថ្នា

ឱត្តមភតិ

សិក្ខាកាមជាសិស្សានុសិស្ស ដែលចូលមកសិក្សា
 ប្រៀបដូចជាអ្នកមានបំណង ដើរទៅកាន់ចំណុចដៅ គឺ
 វិជ្ជាជាន់ខ្ពស់និងជាន់ខ្ពស់ ។ ឯគ្រូ ទបមាដូចជាអ្នក
 សម្រាប់នាំផ្លូវឆ្ពោះទៅកាន់ស្រុកភូមិ ដែលសិស្សមាន
 បំណងនឹងឆ្ពោះទៅ ។ ដោយន័យនេះ បើអ្នកនាំផ្លូវ
 មិនសូវស្គាល់ផ្លូវទេ មុនជាទីទៅប៉ះពាល់គ្រោះថ្នាក់
 ជាមិនខាន ។ ដូច្នេះ បើគ្រូប៉ុនពេល សិស្សក៏នាំយ
 យល់ហើយបានឆាប់ទៅជាសិស្សតូក្រទៀតផង ។

រឹងចេះឯង	ដូចអ្នកវង្វើង	កណ្តាលអធ្ម
ពុំនោះដូចខ្នាក់	តែម្នាក់អាត្មា	ចរចេញយោគា
	ឥតអ្នកដឹកដៃ	។

ការព្យាបាលតាម

វិន័យ និ. ចំណែកទី១ , វេលាទី១

វេទន៍ កិ. ប្រឡំ , កាន់កាំង , ក្រេប ,

អណ្ណា ផ្លូវ , ជងវិថី , ជងផ្លូវ

ពុំនោះ និ. មួយទៀត , មួយវិញទៀត

យាត្រា កិ. ចរចេញ , លីលា , ចេញចាក

វេទចនសីល្ហ ឬ សទិសសូនសីល្ហ

អណ្ណា = ផ្លូវ = វិថី = មាតិកា = មគ្គៈ = បដិ = កិស្តារៈ

ធម្មតាសិស្សដែលចេះដឹងបាន ដោយការស្រ័យគ្រូជា
អ្នកដឹកដៃ ។ សូម្បីព្រះពុទ្ធ ក៏ព្រះអង្គបានទៅរៀនសូត្រ
មួយអាឡារតាបស និងទទេកតាបសទាំងពីរដែរ មុននឹង
ចេញទៅស្វែងធម៌ ។ ដូច្នោះនរណាម្នាក់ ដែលចេះហើយ
គ្មានគ្រូនោះ គេអាចចាត់ជាមនុស្សម្នាក់ ដើរវេទន៍ផ្លូវតែ
ម្នាក់ឯង ដោយឥតអ្នកដឹកដៃ ។

សូម្បីកង្វែរ	ពុំដែលនឹងត្រូវ	សឹងពានឯព្រៃ
ហេតុដ្បិតចេះឯង	ឥតអ្នកដឹកដៃ	ចិត្តនោះសង្ស័យ
ដូចដល់ពុំដល់ ។		

ការពន្យល់ពាក្យ

- ពុំដែល និ មិនដែល , ឥតដែល
- សឹងពាន. កិ. មុខតែប៉ះ , ត្រូវតែប៉ះពារ
- ហេតុដ្បិត និ. ព្រោះតែ , ហេតុតែ
- សង្ស័យ ន. ងឿងឆ្ងល់ , គិតមិនដាច់

ឧទ្ទិសកថា

អ្នកដែលមានមាន រឹងត្អឹង រៀនតែខ្លួនឯង មិនយក
អ្នកដទៃធ្វើជាគ្រូនាំផ្លូវ តែងប៉ះពារលើទប់សក្តិជាទីចូល
ហើយចិត្តដែលគិតនោះ មិនអាចដឹងខុសឬត្រូវចំពោះខ្លួន
ឯងផង ពោះបី ការគិតនោះចំរើចំណុចល្អ ក៏ការ
សង្ស័យ នៅតែមិនទាន់ដាច់ស្រេច ចំពោះធាតុពិត ។

ខេត្តអ្នកផង តុំដោយគន្ធន ខែលេកណាយល់
 សឹងធ្វើមាហោ ទោសោកំហល តុំអាចខប់ទល់
 នាធូនខស្រាល ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- អ្នកផង "សព្វ អ្នកទាំងឡាយ , អ្នកដទៃ
 មាហោ ន. ការវង្វែង , សេចក្តីល្អិតល្អន់ , អវិជ្ជា
 ទោសោ ន. កំហឹង , សេចក្តីក្រេវក្រាធ
 ខប់ទល់ គ. ខប់ទ្រ , គតាំង , រាវាំង
 នា អា.ន. ឡង់ , ត្រង់ , នាធូនៈ ត្រង់ធូន់

ពាក្យផ្ទុយ ឬ បដិពាក្យ

ទោសៈ ឧ អទោសៈ , មោហៈ ឧ អមោហៈ

លោភៈ ឧ អលោភៈ , ធ្ងន់ ឧ ស្រាល

ហេតុចិត្ត ន. ព្រោះចិត្ត , ព្រោះតែចិត្ត

សទិសស្វរស័ព្ទ

ចិត្តខ្មៅងងឹត + សត្វានចិត្ត + លវីបិត្រ + វីបិត្រសិល្បៈ

ទុត្តមគតិ

ជំពូកជនមួយផ្នែក បើគេប្រយោជន៍ បែរជាពោល
 ថាពុំគាប់ទៅវិញ ព្រោះតែចិត្តខ្លួនអន្តពាល ។ មួយ
 ស្រទាប់ជនទៀត មានមនោគមស្ថិតនៅលើការស្រើប
 ស្រាល មិនព្រមប្រព្រឹត្តតាមលក្ខណៈច្បាប់ ដែលខ្លួនបាន
 ចេះដឹង ក៏បណ្តោយខ្លួនឱ្យធ្លាក់ក្នុងរណ្តៅខ្មៅងងឹត គឺ
 មនុស្សពាលអបលក្ខណ៍ ។

ពុំដឹងដើមគ្រូ បង្កើតអភិបូហ៍ ប្រដូចទៅម្តាយ
 ភូតមនុស្សលោក រួចដល់ស្នេហា ចៀសចតុរាជ្ជាយ
 នរកទាំងបួន ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- អភិបូហ៍ ន. ការដុះដាល ការលូតលាស់
- បដូច គ. ប្រៀបឲ្យដូច , ប្រៀបប្រហែល
- មនុស្សលោក ន. សត្វនិករ , ប្រជាជន . ពស្ត្រូទូទៅ
- សួគ៌ ន. ទេវលោក , លោកទិព្វ , វេនទេពតា
- ចតុកបាយ ន. ចតុ + អបាយ = អបាយ ៤ យ៉ាង ។

ទុត្តិមភាគ

សាស្ត្រាចារ្យ ជាអ្នកបង្ហាត់បង្ហាញ ប្រៀបប្រដូច
 ទៅនឹងម្ខាង ដែលលោកដឹកនាំឲ្យយើងបានភ្លឺ ក្នុងចំ
 ណោមមនុស្សលោកនេះ រហូតដល់វេនសួគ៌ ជា
 ពិសេស គឺចៀសឲ្យផុតនូវអបាយទាំង ៤ យ៉ាង គឺ នរក
 ប្រេត , អសុរកាយ និងតិរច្ឆាន ។

នាប័ហៅគ្រូ	កុំធ្វើមុខ	ចិត្តនោះឲ្យស្ងួន
កុំធ្វើដំកើង	ចង់ឆ្ងៃខ្លួន	គ្រងបាបមកចូន
	នៅនាលោកិយ ។	

ការពន្យល់ពាក្យ

មុខ កវី. ទន់ , អន់ខ្សោយ , សោះអង្គើយ ។

គូ. មិនស្រួច

ឲ្យស្ងួន ក. ឲ្យថ្មម , ឲ្យប្រយ័ត្ន

បាប ន. អំពើអាក្រក់ , អំពើពុបសើវ

លោកិយ គូ. ដែលមានកង់លោក , ដែលទាក់ទង

កង់បច្ចុប្បន្ន

ឧត្តមភតិ

ជនប្រភេទខ្លះ ច្រើនតែភ្លេចសភាពដើម កង់ពេល
 ដែលខ្លួនសិក្សាឡើងថ្នាក់ ដោយលើកកំពស់ខ្លួនលុបគុណ
 ដែលគេធ្វើដល់ខ្លួនពីពេលមុន ។ សភាពអ្នកអង្គើយវាយ

ឧត្តមភតិ

ព្រះជននីទិដ្ឋព្រះជនក តែងមានព្រះទ័យសន្តោស
 ដល់បុត្រាបុត្រី ដោយព្រះរាជធម៌មែនណា គ្រូបាឡាយ
 តែងឲ្យប្រទីប គឺចំណេះវិជ្ជាដ៏ពណ៌កាយ ដល់សិស្ស
 នុសិស្សមិនរើសមុខ ដើម្បីឲ្យសិស្សបានរុងរឿងក្នុង
 នាមនៃការលើកដំកើងឥន្ទ្រិយទាំង ៥ ។

ព្រះជនកសោតណា	បង្កើតអាត្មា	ឲ្យមានសរលេងផង
កេរ្តិ៍ត្រូច	មិនឲ្យមានហ្មង	អស់សុខទុក្ខផង
	តុំដែលនឹងឆ្លង	។

ការពង្សលំតាគរ

- មានហ្មង ក. កមត្តរ , កមត្តទាស
- សុខ ន. សេចក្តីសប្បាយ , ដំណើរស្រឡាញ់
- ទុក្ខ ន. សេចក្តីព្រួយ , សេចក្តីលំបាក

នឹងឆ្លង ក៏ នឹងគ្រប់គ្រាន់ , នឹងជនណាយ , នឹងព្រាន

ឧត្តមគតិ

ធម្មតាមាតាបិតា ទោះបីមានសភាពទន់ខ្សោយបែបណា
ក៏ដោយ តែងមានព្រហ្មវិហារធម៌ចំពោះបុត្រជានិច្ច ។
សូម្បីតែព្រះវរបិតា នៃព្រះមហាក្សត្រ ក៏មានព្រះទ័យរក្សា
បុត្រមិនឲ្យមានហ្មឺនសេវ តាំងពីតូចក្រូចឆ្មារដែរ ហើយការ
រក្សាថែទាំនេះ ពុំមានការឡើយណាយ ជនឆ្លងក្នុងដំណើរ
ការនោះឡើយ ករណីយកិច្ចចិត្តមបុត្រនេះ ជាធម្មតា
របស់មនុស្សលោកគ្រប់វណ្ណៈ ។

ព្រះជនភព្រះជននី បើនឹងស្រដី ប្រសើរពេកពន់
ថាក្នុងព្រះសុមេរុ នោះហោងមហាឆ្លង ថាបើនឹងគណនី
ពុំអាចកន្លង ។

ការពន្យល់ពាក្យ

ពេកពន់ និ. ក្រែកលែងហួសប្រមាណ , ក្រែកហួស

- ព្រះមេត្តា ន. ឈ្មោះក្រុមមួយដែលខ្ពស់ជាងក្នុងខ្ពស់
 មហា គុ. ធំ, សម្បើម, ប្រសើរ
 គណន៍ ន. ការរាប់, ដំណើររាប់ចំនួន

ឧត្តមភតិ

គឺបញ្ចកា ដែលធំធេងជាងគេ គឺក្នុងព្រះសុមេត្តា ចំ
 ណែកឯព្រះសវនាការនៃព្រះជននី និងព្រះឥនកវិញ តែង
 មានឧដារស ក្រែប្រសើរលើសក្នុងតាំងនោះទៅទៀត ។ ព្រះ
 ឧវាទនៃព្រះជនកនិងព្រះជននី តែងដឹកនាំកូនចៅដែល
 នៅក្រោមការឧបត្ថម្ភ ស្វែងទៅរកអត្ថប្រយោជន៍ សព្វ
 កាលៈទេសៈក្នុងការពង្រឹងឯកភាពដ៏ថ្លៃថ្នូរនៃសង្គមជាតិ ។

ក្រែប្រសើរ	ប្រដូចខ្ពស់មួយ	ឥតកង្វែងហោង
រាប់ចំនួន	ប្រយោជន៍	ដោយខ្ពស់ខ្ពង់
	ព្រះពុទ្ធតាំងឡាយ	។

ការពន្យល់ពាក្យ

- ឯងហោង និ. មែនពិតហោង
- អាចឲ្យ កិ. ធ្វើឲ្យ, ទៅជា. បានជា
- ព្រះពុទ្ធ ន. លោកអ្នកគ្រាស់ដឹងនូវធម៌កំបាំងមុនគេ

ឧត្តមភតិ

✧ កម្ពុជរដ្ឋ ជា រដ្ឋមានពុទ្ធសាសនាជាជំនួល ដោយប្រជាជនខ្មែរស្មើគ្នាទាំងអស់បានគោរពសាសនានេះ ។ ព្រះពុទ្ធត្រូវមែនជាអាទិទេពទេ ពិតជាអ្នកប្រាជ្ញពិតពលោកបុព្វសម័យ។

រីឯមាតាបិតាគ្រូបាធិការ តែងនាំសិស្សឲ្យស្ថិតនៅក្នុងគន្លងព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលជាសាសនាបង្ហាញនូវមាតាសន្តិភាព, យុត្តិធម៌, សមភាព និងការគោរពស្ម័គ្របំរើហោងដើម្បីស្វែងរកប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន និងបរលោក ។

នរអភិណា ប្រ	ពោះមានប្រាជ្ញា	ឲ្យគិតវែងឆ្ងាយ
គុណនោះទាំងបី	ហៅមហាទូលាយ	ក៏ឲ្យអន្តរាយ
	ក្តីពិព្វាយាម ។	

ការពន្យល់ពាក្យ

- វែងឆ្ងាយ គុ. វែងសែនវែង , វែងអន្តរាយ
- គុណ ន. អំពើល្អដែលគេធ្វើដល់យើង
- មហាទូលាយ គុ. ទូលាយណាស់ណា
- ពិព្វាយាម ន. ជំណើរខ្ចីយ្មាត , ការប្រឹង

ឧទាហរណ៍

បងប្រុស . បងស្រី មានគុណលើបងស្រី . ប្រុស
 មាតាបិតាមានគុណលើបុត្រធីតា គ្រូបាសាស្រ្តាចារ្យ
 មានគុណលើសិស្សនុសិស្ស ព្រះមហាក្សត្រមានគុណ
 ដល់ប្រជារាស្ត្រក្នុងរដ្ឋ ព្រោះអ្នកទាំងនេះ បាទជួយ
 ជីកនាំបង្ហាញផ្លូវទៅរកសុភមង្គលគ្រប់ប្រការ ។ តែគុណ

ទាំងនេះ ពុំទាន់ប្រសើរទេ ព្រោះ បងប្រុស - ស្រី មាតា
 បិតា សាស្ត្រាចារ្យ ព្រះរាជា មានមេត្តាទិត្តណាលើតែគ្រូម
 ញាតិបេសខ្លួន ចំពោះគណៈគ្រូពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះ
 សង្ឃទាំងបីនេះ ដឹកនាំមនុស្សជាតិឲ្យបានសមក្នុង
 ពិភពលោកទាំងមូល មិនរើសពណ៌សម្បុរ ពោះបីជាតិ
 សាសន៍ណា ក៏ដូចជាជនជាតិសាសន៍ណាដែរ ។

វិបុលានិងបាប អំពើសកាត ខោររាតែងតាម
 ប្រដូចស្រមោល អន្ទាលតាមប្រាណ ពុំដែលចៀសបាន
 ត្រង់ក្តីសល់វិល ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- សកាត ន. ដំណើរកើតឯង, ធម្មតា ហេតុ
- ស្រមោល ន. ម្លប់ដែលចាំងកំដៅ, ឆាយា
- អន្ទាល កិ. សូរទៅ, រុលទៅ
- សល់វិល គុ. គប្បប្រមល់ទុលពុទ្ធា

ឱត្តមគតិ

បុណ្យនិងបាប ក្នុងនាទីនេះ សំដៅយកអំពើល្អនិងអំ
ពើអាក្រក់ ករណីទាំងពីរនេះ ប្រៀបទៅនឹងស្រមោល
អន្ទាលតាមប្រាណរបស់មនុស្ស ។

បុណ្យក្តី បាបក្តី, យុត្តិធម៌ក្តី, អយុត្តិធម៌ក្តី, កុសលក្តី,
អកុសលក្តី, សុចរិតក្តី ទុច្ចរិតក្តី ទាំងប្រាំបីក្តីនេះ បើនរណា
ប្រព្រឹត្តហើយ តែងផ្តល់ផលវិបាកដល់ខ្លួនជាចាំបាច់ដោយ
គេចតំរូវឡើយ ។ សិស្សទស្សៈហ៍រៀនសូត្រ ទោះបីមិន
ទាន់បានទទួលលទ្ធផលក្នុងពេលនេះ ពេលក្រោយគង់តែ
បានសម្រេចមិនខាន ជឿសមិទ្ធផលទេ ។

ឱត្តិកដក្ខីន	ហើយឱត្តិកដក្ខីន	ប្រាជ្ញាឱត្តិកដក្ខីន
ឱត្តិកដក្ខីន	សុច្ចុកុសល	កុំធ្វើសល់វិល
	និងកុំទុកសោក	។

ការពន្យល់ពាក្យ

វិវិយំ ន. វិវិយៈ. ការព្យាយាម, សេចក្តីប្រឹងប្រែង

សច្ចំ គុ. ពិត, ប្រាកដ ទៀងទាត់

ទេកសោក ន. ទេក + សោក = ការស្រណោះដោយការ

ព្រួយ

ពាក្យផ្ទុយ ឬ បដិពាក្យ

ប្រាជ្ញា ឥ អប្បប្រាជ្ញា, វិវិយៈ ឥ កោសជ្ជៈ

សច្ចៈ ឥ អសច្ចៈ, សុខ ឥ ទុក្ខ

ឧត្តមគតិ

វិវិយៈនិងសច្ចៈ គោលការណ៍ទាំងពីរប្រភេទនេះជាប្រ
ការចាំបាច់របស់យុវជន ដែលមានទូរសេរីស្មារតីស្អំ ។ លើ
ទំព័រជីវិតម្នាក់ៗកាលបើមានលក្ខណៈព្យាយាម និងការទៀង
ត្រង់ហើយ ក៏ថាឡើយដល់ជីវិតឆ្លាត សូម្បីតែជីវិតទន់
ខ្សោយបែបណាក៏ដោយ ក៏អនាគតនៃជីវិតនោះស្ថិតនៅ

លើខ្សែនៃក្នុងខុតមច្ចុប្បីនរ្យង ប្រាសចាកទបទ្រព
ទបសគ្គិជាតិយោកាត ។

ទរកណា នឹងមាំអាត្មា ទស្សហ៍អធ្យោគ
ស្វែងធម៌ជាផ្លូវ ទៅកាន់បរលោក ចូលមហាបថមោក្ខ
គឺនិព្វានហោង ។

ការពន្យល់ពាក្យ

- បរលោក ន. បរ: + លោក = លោកទីទៃ
- មហាបថមោក្ខ ន. មហា + បថ = ផ្លូវ + មោក្ខ =
ផ្លូវដ៏ធំសម្រាប់ធ្វើដំណើរឲ្យរួចចាកទុក្ខទាំងឡាយ

សទ្ធិសស្សនស័ព្ទ

- ថលបថ ន. ថល + បថ = ផ្លូវគោក
- ព្រះបដ ន. ផ្លូវបដារូបព្រះពុទ្ធ
- ហ៍នបទ្ធ ន. ទីទ្រព្រះពុទ្ធរូប
- បទ ន. បែប, បទបែប អត្ថបទ

ច្បាប់ភ្នំក្រវាស

- កេរ្តិ៍កាលពិព្រាងត្រីធូ	សាងសុចរិតទៀងទុកនៅ
សេដ្ឋីផ្តាំប្រដៅ	បុត្រសង្សារទុកក្រោយហោង។
- កូនអើយកេរ្តិ៍មេបា	ចូររក្សាគន្លឹះគ្រឿង
ថែទាំចារសារង	ប្រុងប្រយ័ត្នប្រយោជន៍យូរ ។
- ធម្មតាអ្នកជាជាតិ	កាលគេអាទិ៍ឱ្យគិតគូរ
កុំខ្លួលដេកទទួរ	ដល់ថ្ងៃរះពេញពន្លឺ ។
- ភាគតែងខ្ញុំកំដរ	ចេញទៅរកធ្វើស្រែភូ
ចំពោះគោគ្រប់	រកខ្សែវល្លិ៍បោះក្រោលយួង ។

ពាក្យបច្ចេកទេស

- កេរ្តិ៍កាល ១. វត្ថុដំណាង , វត្ថុដំណាលពីបុរាណ
- សេដ្ឋី ២. អ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន

ស្រវង់ កិរិ. យ៉ាងឆាប់ដោយប្រុងប្រៀប

ប្រយោជន៍ ន. គ្រឿងប្រកប , លទ្ធភាព

កាលគេអាទី ន. កាលគេផ្អែមផ្អើម កាលគេរៀបចំ

ដេកទទួរ កិ. ដេកទ្រមក , ដេកដំអក់

វល្ល័យ ន. រក្ខជាតិម្យ៉ាងខ្សែឆ្មារព្រលើលើ

ក្រោលយួង ន. បង្គោលសម្រាប់យ៉ាងសត្វពាហនៈ

ពាក្យដូច ឬ បដិពាក្យ

សុបរិត ឧ ទុបរិត , សន្តិសុខ ឧ អសន្តិសុខ

សាមគ្គី ឧ សាមគ្គីភោទ , សន្តិភាព ឧ សង្គ្រាម

លក្ខណាតិសេស

បុព្វបុរសព្រាងនាយ តែងសាងអំពើសុបរិត ឯ

សេដ្ឋីតែងប្រដៅកូនសំឡាញ់ទុកជាខាងក្រោយ ៖

កើតដំណាលរបស់មេបា ត្រូវយើងថែរក្សាកុំឲ្យបាត់

បង ។ យើងមិនត្រូវដេកដល់ថ្ងៃចាំគូធុ ទាល់តែភ្លេច

ការងារនោះឡើយ ។ ត្រូវរៀបចំកម្មករទៅរកធ្វើស្រែភ្នំឲ្យ
ទាន់ពេល បើចាំបាច់គេត្រូវត្រូវរកខ្សែចង់និងធ្វើក្រោល ។

ឧត្តមភត

ក្នុងអត្ថបទខាងលើ អាចទាញមកបញ្ជាក់នូវគោល

គតិដូចតទៅ :

- ប្រយោជន៍សុខុមាល័យ សាងសេចក្តីសុចរិត
- បញ្ជាក់ពីដំបូន្មាន របស់ពួកនាយទុន
- ឲ្យរក្សាទ្រព្យកេរ្តិ៍របស់ដូនតា
- បើគេដូចផ្តើម យើងត្រូវជួយជ្រោមជ្រែង
- កុំដកដំអាក់ដល់ថ្ងៃនេះ (អ្នករកស៊ីថ្ងៃ)
- ដឹកនាំកម្មករចេញទៅបំពេញការងារ
- ចាំបាច់គេត្រូវត្រូវធ្វើក្រោល ដើម្បីជៀសវាង

ចោរឈ្មួញ និងកុំឲ្យគេចូលលុកដំណាំអ្នកដទៃ ។

X

X X

ធ្វើស្រែចំណុះប្រាំបី	ខ្ញុំប្រសស្រីចេញដួញផង
មើលផ្ទះស្រាសរបង	ក៏នឹងចំណារគួររក្សា ។
- ឲ្យមានក្តីបារម្ភ	ធ្វើស្រែកុំចោលចម្ការ
ដឹងដែកកាំបិតព្រា	ទុកឲ្យជាកុំឲ្យបាត់ ។
- ដេកយប់ឲ្យក៏នឹងទ្វារ	ទ្រព្យសម្រាលរៀបប្រយ័ត្ន
ចង់ទុកកុំឲ្យសាត	ផ្ទះបាក់បែកឆាប់ទប់ទ្រ ។
- សារពើទ្រព្យអ្វី ។	ប្រុងស្មារតីទុកឲ្យល្អ
ឧសទឹកស្រូវអង្ករ	យកចេញតាមមានកំណត់។
- កុំអាងមានទ្រព្យច្រើន	ពុំក្រពើនរកផងផ្គត់
យកតាម ។ ដោយបទ	ទោះនឹងទុក ។ ដោយខ្មាត
	ច្បាប់ក្តីកាល

ពាក្យបច្ចេកទេស

- ចេញដួញ គ. ចេញទៅដួញ, ចេញដួយ
- ក៏នឹងចំណារ គ. ក៏នឹងចំណារជារបង

- ដឹងដែក ខ. ដឹងចរណ៍ (ធ្វើពីដែក)
 - ពង្សា គ. ខួបបូជាទិញ
 - ទ្រព្យសម្រាល ន. ទ្រព្យដែលអាចជួយរំដោះ
 - ប្រយ័ត្ន ក. ការពារ , ប្រុងប្រៀប
 - ខ្សែទ្រ ក. ខ្សែទ្រ , ខ្សែទ្រឡើង , ទ្រឡើង
 - ពុករើន ក. មិនសុខស្អាត
- និស្សន្ទ

បូព៌ា > អគ្គេយ៍ > ទក្សិណ្ឌា -> ជិវិត ->
 បស្ចឹម -> ពាយ័ព្យ -> ឧត្តិវ -> ត្បូងសាន

លក្ខណៈតិសេស

យើងជាអ្នកសិក្សា ត្រូវចេះស្រឡាញ់ស្រឡាចការ ។
 បើធ្វើស្រឡា ត្រូវរកខ្ញុំប្រសស្រីឲ្យជួយផង ឯផ្ទះស្នាក់
 អាស្រ័យ ត្រូវយកចំណារមកស្រាសជារបង ។ បើធ្វើ
 ស្រែកុំហោលចំការ ពេលឈប់ធ្វើត្រូវរក្សា កាំបិត ចប

ពូថៅទុកដាក់ដោយកន្លែង ។ បើមានទុកត្រូវចងឲ្យហំ
សម្ភារៈដូចជា ឧស ទឹក ស្រូវអង្ករ ត្រូវលៃចាយឲ្យគិត
ប្រមាណកុំអានតែមានច្រព្យច្រើន ចេះតែចាយឥតគិត
ហើយមិនព្រមរកថែម តែកុំកំណាញ់ហួសមាត្រា ។

ឧត្តមគតិ

អត្ថន័យនៃអត្ថបទនេះ បញ្ជាក់ទូទៅគោលនិយម
សម្រាប់ជាចរិយាវិទ្យា នៃយុវជនដែលប្រកបការងារ
នៅពេលដែលខ្លួនបានរួមរស់នៅក្នុងសង្គមគ្រួសារ ឬក្នុង
ពេលដែលខ្លួនចេញទៅបំពេញមុខងារ ក្នុងដំណែងណា
មួយ ត្រូវគោរពតាមគតិ ៖

- បើធ្វើស្រែត្រូវកុំគិតឆ្ងាយបូជិត ត្រូវធ្វើឲ្យទាន់ពេល
វេលា

- ពេលរួចពីរដូវស្រែ ត្រូវបែរមកធ្វើចំការ

- មុនពេលចូលដំណេង ត្រូវបិទទ្វារ

- សម្ភារៈគ្រប់យ៉ាង ត្រូវទុកឲ្យមានរបៀប
- ស្រូវអង្ករដែលរកបាន កុំលក់រហូតដល់ថ្នាក់ខ្លះ
បរិភោគ ហើយបែរទៅរកទិញពិភេទិញ
- មិនត្រូវទុកផលដំណាំច្រើនហួស រហូតដល់សល់
លក់មិនបានឡើយ

X

X

X

- រទេះសេះជើរ រាប់ចេញកុំឲ្យយូរ
ខ្ញុំណាមានមារយាទ ទុកដាក់វែងឲ្យក្សោ ។

- សប្បុរសយល់ដោយមុខ ស៊ឹកគ្រូលុកតោកតុំដា
កំណាញ់ក្រៅតម្រា សោតសឹងអាចប្រយោជន៍យស ។

- រក្សាខ្លួនឲ្យរឹង- រឿងឧតងឧតមខ្ពស់
ប្រដាប់ដោយសក្តិយស ខ្លួនជាធំឲ្យថែជួន ។

- ឲ្យទានកាំងចិត្តស្មោះ កុំអាឡោះកាលីយស្នូន
ទ្រព្យនេះនឹងនាំខ្លួន ទៅបររលោកតុំសោនស្នូន ។

- ទ្រព្យធនទោរពោកថៃថ្ម	កំដៅកំដៅឲ្យតែកូន	
នូវអស់ទាំងបងប្អូន	អ្នកដទៃរក្សាតាំង	។
- ទុកចិត្តខ្ញុំមើលដាក់	ស្មើភ្នែកខ្ញុំកំដៅសង្វាង	
ឲ្យកូនគន់មើលតាំង	ស្មើភ្នែកម្ខាងពុំពេញព័រ	។
		ច្បាប់ក្មេងកាល

ពាក្យបច្ចេកទេស

- មារយាទ ឧ. អាចារៈ , បូកពា , សណ្តាប់ធ្នាប់
- សប្បុរស ឧ. អ្នកចិត្តល្អ , អ្នកប្រសើរ , អ្នកត្រឹមត្រូវ
- ស៊ីកគ្រួសារ ក.វិ.បូគី . ដែលប្របូកប្របល់ , ខ្លីខា
- ប្រយោជន៍យស ឧ. អាណាតដែលគេប្រកបប្រាថ្នាផលល្អ
- ពាន ឧ. គួរឲ្យ , វត្ថុដែលគេត្រូវឲ្យ
- ពុំពេញព័រ ឧ. មិនប្រាកដ , មានតែម្ខាង
- ពាក្យគួរកត់សំគាល់
- + មារយាទ , មារសត្រូវ , មារជ្រែក . យក្សមារ ។

- មាយាស្រី , មមាញឹក , មាតា , មាត្រា , មាយើង ,
ព្យុះព្យុះមា (មេឃខ្យល់ខ្លាំង) ។

លក្ខណៈពិសេស

ចំពោះវិជ្ជា ដែលយើងរៀនចេះដឹង ពេលយើង
ឈប់សិក្សា យើងត្រូវយកទៅប្រើ តាមលក្ខណៈច្បាប់
យើងត្រូវ ធ្វើបញ្ជីពិសេសនៃគ្រួសារ សម្រាប់កត់វត្ថុដែល
មាន នឹងការចំណូល ឬចំណាយ ហើយឈរលណា
មានគំនិតយើងត្រូវប្រគល់ការឱ្យគេមើលជំនួស ។ ថ្ងៃ
នឹងចិត្តល្អ ឱ្យមើលមុខមនុស្សស្រស់ ។ បើឱ្យទានកុំឱ្យ
ស្តាយក្រោយ ទើបបានផល កុំទុកទ្រព្យធនទាំងអស់លើ
ដៃកូននោះ គឺត្រូវចែកបងប្អូនកូនក្មួយផង ។ បើយើង
មានខ្ញុំកំដរ មិនត្រូវទុកចិត្តទាំងអស់ទេ ឯកូនក៏យើងមិន
ត្រូវទុកចិត្តពេកដែរ គឺយើងត្រូវតាមដានពិនិត្យផងទើបល្អ។

ទុត្តមភត

ដោយយល់ឃើញថា : ចលនាដ៏រឹតច្រើនតែស្ថិតនៅ
លើនិន្នាការ មិនគ្រប់លក្ខណៈ គឺ ម្ចាស់ច្រើនតែមើលងាយ
ខ្ញុំកំដរ ឯខ្ញុំកំដរមិនសូវយកចិត្តទុកដាក់ នឹងទ្រព្យធនរបស់
នាយចៅហ្វាយ ។ មនុស្សខ្លះចិត្តល្អជ្រុលគន្ធាក់ តែខ្លះ
កំណាញ់ខុសគន្លឹះ ហើយខ្លះក៏ស្រឡាញ់ខុសសែររឿន ។

ដូចនេះ ច្បាប់ខាងលើត្រូវបានអត្ថន័យ :

- ខ្ញុំកំដរ យើងត្រូវទុកចិត្តខ្លះដែរ បើគេមានចិត្ត
ស្មោះត្រង់ ។

- មុននឹងធ្វើចិត្តល្អនឹងនរណាត្រូវពិនិត្យជាមុនសិន ។

- កុំធ្វើចិត្តកំណាញ់ រហូតដល់លែងស្គាល់បងប្អូន
មិត្តភក្តិខ្ញុំត្រូវជាមួយគ្នា ក្នុងពេលមុន ។

- កុំឱ្យបែកទ្រព្យកេរ្តិ៍ឱ្យទៅកូនអស់លើដីពីខ្លួន មុន
ពេលស្លាប់ ។

- កុំទុកចិត្តខ្ញុំក្នុងរ ដោយប្រគល់សោរឲ្យកាន់

- កុំទុកចិត្តក្នុងឲ្យមើលកេរ្តិ៍មតិក

X X
X X

- ធ្វើអុំធ្វើឲ្យហើយ	កុំទុកឲ្យយបងើតកេរ្តិ៍
សំអាតអស់សរិល	កុំឲ្យមានកំនិនា។
- ដំណេកដេកជាខ្នាត	ឲ្យសំអាតសំអាងជា
ទើបទេពតារក្សា	ចម្រើនសុខស្រស់ស្អាត ។
- គ្រីហាឲ្យផ្គត់ផ្គង់	កុំឲ្យផងផុយចូល
ជម្រះបារបោសដី	ឲ្យមត់ហ្មងកើតសុខា ។
- អពាលទុកឲ្យគង់	ប្រាក់កងថង់ទុកឲ្យជា
ប្រើខ្ញុំមើលមុខវា	ទោះកាចជាមើលឲ្យស្អាត ។
- សារពើស្រឡាញ់និរ	ឲ្យចាំបេះ ។ ចារចង
ចង់គាប់ប្រើស្វះស្វែង	រកឡើងនិរសារពើក្តី ។
	ព្យាប័កេរ្តិ៍ពាល

ពាក្យបន្ថែម

- បង្កើតកេរ្តិ៍ : បង្កើតដំណែលចាស់
- អស់សរិល ន. សព្វសព្វកាយ
- កិច្ចនា ន. ការវិនិច្ឆ័យ, កិច្ចឈាននិស
- ស្រីស្រី ន. សិរីស្រី, មង្គល
- គ្រីហា ន. ញាតក្តី, ប្រាសាទថ្ម
- រូសរៀនរិះ កិ. ប្រញាប់រៀនគិតគន់,
- ចារចែង កិ. សរសេរចងក្រងឡើង
- សារពេក្តី ន. ច្បាប់សព្វយ៉ាង

ពាក្យគួរតិច

គ្រីហា + គ្រិះស្មាន + វិទ្ធិស្មាន + ប្រតិស្មាន +
 គុហា + ព្រះវិហារ + ព្រហ្មវិហារធម៌

លក្ខណៈពិសេស

លក្ខណៈនៃច្បាប់កេរ្តិ៍កាល បានបញ្ជាក់នូវភស្តុតាង

នៃរបបរស់នៅគឺ: បើធ្វើការអ្វីៗ ត្រូវធ្វើឲ្យហើយ កុំទុក
ឲ្យសល់ នាំឲ្យធ្លាប់ខ្លួន ឯសរីរៈយើងត្រូវសំអាតជានិច្ច
កុំឲ្យក្លិនម៉េះៗ ដល់អ្នកនៅជិតខាង ។

ទីជេកពួន យើងត្រូវបោសសំអាត ជាអចិន្ត្រៃយ៍
ទើបមានសេរីសួស្តី ។

បើយើងរស់នៅ ហើយចេះបោសសំអាតគេហដ្ឋាន
ប្រកបដោយអនាម័យនោះ សុខភាព តែងកើតមាន
ដល់យើងជានាំខាន ។ ប្រាក់កាសត្រូវទុកឲ្យគង្គី បើ
សិនជាប្រើអ្នកនៅក្រោមបង្គាប់ ឲ្យមើលមុខគេសិន ។

យើងជាអ្នកសិក្សា ត្រូវចេះសរសេរកត់ត្រាទុក ខ្លួន
វិញដែលខ្លួនបានសិក្សា ហើយយើងត្រូវស្វះស្វែងរៀន
ក្បួនច្បាប់ដទៃទៀត ទើបគាប់ប្រសើរជាមនុស្សពេញ
លក្ខណៈ ។

ឧត្តមភតិ

ដោយយល់ច្បាស់ថា: ការរស់នៅនៃជនកាតខ្លះ
មិនសូវគិតដល់បញ្ហាអនាម័យលើទំពាំងរឹត, ចាយវាយ
ប្រាក់កាស តាមចិត្តចង់, រំលោភដល់ខ្ញុំកំដរ, ខ្លួន
ប្រមូលមិនព្រមរៀនក្បួនច្បាប់ ដោយន័យនេះ ទើបបុព្វ
បុរសយើង ធ្វើតតុកាសទូន្មានដូចតទៅ :

- ត្រូវតស៊ូ ឲ្យសម្រេចកិច្ចការដែលកំពុងប្រព្រឹត្ត
- ត្រូវរក្សាច្បាប់អនាម័យជានិច្ច
- ត្រូវទុកប្រាក់សំបៃ ការពារពេលគ្រោះថ្នាក់
- ត្រូវទុកសិទ្ធិសេរីភាពដល់ខ្ញុំបំរើ
- ត្រូវសិក្សាវិធីក្បួនច្បាប់គ្រប់វ័យ លុះត្រាតែស្ងាប់

<p>- សប្បុរសពេកចាញ់ធន នាទុជនចាញ់ឥន្ទ្រិយ ប្រពន្ធល្អងច្រើនចាញ់ប្តី ពាក្យច្រើនគួរចាញ់ភាគី ។</p> <p>- ឈឺផ្លូវច្រើនចាញ់ស្លឹក ត្រីច្រើនទឹកល្អកំពុង</p>

ទ្រព្យច្រើនព្រាយរក្សា	ទ្រព្យតិចណាព្រាយវិនិត ។
ដេកយប់កុំភ័យ	ឲ្យលំលែកក្រៅសុចរិត
ខ្ញុំណា មានគំនិត	គួរឲ្យគិតប្រណីវា ។
— ចង់ទុកបោះបង្គោល	រិះរកថា លព្វរយថា
ការខ្យល់កាចតុំជា	ក្រែងពានពារបោកបែកបាក់។
រៀនវិសោធន៍ក្តី	ចោលសីលការពាក្យសីត្យ
ចាំក្បួនចាំឲ្យស្អាត	កុំអៀនប្រៀនសមពាក្យពោល។
	ច្បាប់ក្តីកាល

ពាក្យបច្ចេកទេស

- ចាញ់ទេន អស់ទេន , ហ៊ានសម្បត្តិ
- ទុជិន ន. ជនអាក្រក់ , ជនខុចរិត
- អាត្មា ន. អត្តៈ , ខ្លួនប្រុណ
- លក់តុំជា គ. លក់ខ្យល់ , លក់មើលមិនយល់
- ដំអក់ គ. ទំរង់ , កែវ មែកដំ , ដំអៀក

គិតប្រណី ក. គិតប្រាសប្រាណ , គិតសន្តោស
 ថ្កោល ន. ឈើម្យ៉ាងសម្រាប់ដោលទូក
 ពាក្យស័ក្ស ន. ពាក្យពិត , វចនាទៀងត្រង់

ពាក្យដូច

ជិន ឧ ទុជិន , យស ឧ ទុយស
 សុភាសិត ឧ ទុញាសិត , ពលភាព ឧ ទុលភាព
 បញ្ញា ឧ ទុប្បញ្ញា , សុទិដ្ឋិ ឧ ទុទិដ្ឋិ
 ភិក្ខុ ឧ ទុភិក្ខុ , សុដ្ឋិត ឧ ទុដ្ឋិត

លក្ខណវិសេស

អ្នកចិត្តល្អច្រើនអស់ទ្រព្យ ជនពាក្រក៏តែងពាប់អន់
 រូបលក្ខណៈនឹងលក្ខណចរិយា ប្រពន្ធគ្រប់លក្ខណ៍តែង
 ឈ្នះស្វាមី ឯពាក្យមិនពិតតែងចាញ់ខ្លួន ។ ឈើដែល
 ផ្លែច្រើន មិនសូវមានស្លឹកទេ គ្រពាំងដែលមានត្រី

ទឹកកម្រងនាយបានថ្លា ច្រព្យប្រើនពេកក៏ពុកថែទាំ
 ឯអ្នកខ្លះច្រព្យតែងមានការព្រួយបារម្ភជាងដទៃ ។ ដេកយប់
 ឲ្យប្រយ័ត្ន ឈរណាឈរត្រូវចេះសន្តោសវា ។ ចង
 ទូកឲ្យបោះបង្គោលបុប្ផាបោះយក្តី កុំចងទឹកស្មៅក្រែងជាប់
 សាត់បាត់ ។

យើងជាអ្នកសិក្សា ត្រូវស្តីនិយាយតែពាក្យសច្ចៈ
 ហើយរៀនឲ្យចាំស្អាតច្បាប់ពិតប្រាកដ កុំឲ្យធ្លាក់ខ្លួន
 ទៅក្នុងករណីថា រៀនបំបង់បាយ ។

ឥឡូវ ៦ យ៉ាង : ភ្នែក, ត្រចៀក, ប្រដុះ
 អណ្តាត, កាយ និងចិត្ត ។

ឧត្តមភតិ

ដោយឆ្មោះយើញថា រោងសុដ៏វិធាននិងខ្លួនមនុស្ស
 គង់ឃ្នាគតិគ្នាខ្លាំងពេក ទើបរឹបរុសខ្មែរ បានឲ្យជំបូន្មាន
 ទុកជាទ្រឹស្តីសង្ខេបដូចតទៅ ៖

- បើចិត្តល្អ គោរពព្រះសិវ
- ជនច្រើន រស់នៅឯទីល្អគ្រោះថ្នាក់ជីវិត
- ប្តីអាពាហ៍សិវ មកពីស្រីមិនប៉ុនប្រសប់
- ល្បែងកុហកមិនត្រូវសាក ប្រយ័ត្នអន់ខ្លួន
- ឈើផ្លែមិនស្ងួតមានស្លឹក (អ្នកចេះមិនស្ងួតអ្នក)
- រណ្តៅមានគ្រឿងច្រើន ទឹកតែងល្អក្នុងខ្លួន (គ្រួសារមាន
គ្នាច្រើនតែងមានជម្លោះច្រើនជាធម្មតា)
- អ្នកមានក៏ដូចអ្នកក្រដែរ គឺសុទ្ធតែត្រូវបាក់ទាំងអស់
(ច្បាប់មនុស្សលោក)
- គេលេចគង់ប្រយ័ត្នក្រែងអាត្រាត
- ពួកនាយទុកត្រូវចេះអនុគ្រោះ ដល់កម្មករផង
- ចង់ទុកត្រូវបោះបង្គោល (សិស្សរៀនត្រូវមានសម្ភារៈ
សម្រាប់សិក្សា)
- អ្នករៀនសូត្រ មិនត្រូវមើលងាយអ្នកល្ងង់ទេ

- មុននឹងធ្វើអ្វី អ្នកចេះត្រូវតែអាងក្បួន

X

X

X

ការក្រក់ក្រតីតនាយ	ការសម្លាញ់ ជាកម្រោល
សន្សំមកុំបំបោល	ក្រែងតុំដល់ដូចប្រាថ្នា ។
- រៀនរកស្រូវរាំង	ធ្វើស្រែប្រាំងស្រែវស្សា
ធ្វើស្រែមានចំណារ	ធ្វើចំការចាររបង ។
- ផ្លូវរៀចកុំបោះបង់	ផ្លូវណាក្រែងកុំដើរហោង
ដើរដោយផ្លូវត្រង់	តម្រាយអ្នកចាស់បុរាណ ។
- ឆ្កែជាឲ្យបាយឆ្នៃ	ដេកនៅដីចាំធនធាន
គ្រឿងសឹកទុកទាហាន	កេរ្តិ៍ម្ចាស់ទុកប្រាជ្ញប្រាយ ។
- យល់តូចកុំអាលខ្ញុំ	ទោះយល់ធំកុំអាលស្រាយ
គិតកុំគិតនាយ	មើលពិនិត្យពិនិត្យយ ។
	ច្បាប់ក្មេងកាល

ពាក្យបច្ចេកទេស

ការសម្របសម្រួល ១. ការសម្របសម្រួលបន្ទាប់បន្សំ, ការរាយរង

ចំណាត់ ១. វត្ថុដែលគេចាត់, ចេតិ

ចារបង ក. ព័ទ្ធរបង, ស្រាសរបង

កុំបាចង ក. កុំបង្កកលះបង

ផ្លូវគន្លង ១. ផ្លូវដែលគេត្រាយទុកមកហើយ

ធនធាន ១. ទ្រព្យសម្បត្តិ

កេរ្តិ៍មរតិ ១. ដំណែលក្បួនច្បាប់

ពិនិត្យពិនិត្យ ក. និនិត្យដោយផ្នែកផ្នែក

ពាក្យចងចាំ

ពិនិត្យពិនិត្យ + ពិនិត្យ + វិនិច្ឆ័យ + បច្ច័យ

បែជន្យ + បែទាំ + ដួងបែ

លក្ខណវិសេស

អ្វីៗ ដែលគ្រូយើងកុំគិតទៅជាងាយ សូម្បីតែការ

រាយរង ក៏អាចក្លាយទៅជាពិបាកបានដែរ ទោះបីកិច្ច
ធ្ងន់បែបណា បើយើងព្យាយាមគង់តែសម្រេច តែយើង
កុំធ្វើដោយឆ្ងល់ឆ្ងាន ក្រែងត្រង់ត្រាងដេកផ្លូវ ។

- ស្រែវស្សាក្តីស្រែប្រាំងក្តី ចំការក្តី យើងត្រូវធ្វើចំ-
ណារ ឬ បេង កុំឲ្យសត្វពាហនៈលុកលុយ ។ ផ្លូវត្រង់តែ
ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ យើងត្រូវដើរតាមផ្លូវរៀបវិញ
គង់តែដល់ទីដៅដូចគ្នា ។

- បើស្រែកកើតចោរ ត្រូវចិញ្ចឹមតែ ព្រោះវាជួយចាំ
ធនធាន បើរើសបានគ្រឿងសឹក ត្រូវប្រគល់ឲ្យរាជការ
ចំណីអាហារអ្នកប្រាជ្ញ គឺក្បួនគម្ពីរ ។ បើយើញតូចកុំ
អាលមើលងាយ តែបើយើញធំ ត្រូវស្ទង់សិន កុំអាល
លោក្រែងគ្រោះថ្នាក់ ។

សទិសស្វនសីល្អ ឬ សទិសសីល្អ

៣ : ចរចា , វាចា , ចាប្តី , ចាប្តីក ,

ចារ : ចារសាស្ត្រ , ចាររបង , ដៃកចារ , ផ្កាចារ

ចារ្យ : អាចារ្យ , សាស្ត្រាចារ្យ , គ្រូចារ្យ

ចារណ៍ : មូលរចនាចារណ៍ (ការពិចារណាករហេតុផល)

ចារឹក : បំពង់ឡូតតូច ៗ , ពាក់ចារឹក , ចារឹកមាស

ឧត្តមភាវី

ដោយយល់ឃើញថា : ជនមួយចំនួននៃកុលសម្ពន្ធ

បុព្វសម័យ ច្រើនតែមិនចេះអប់រំចិត្ត បណ្តោយឲ្យ

មានចិត្តរំលោភលើកិច្ចការ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ បាន

បណ្តោយឲ្យចិត្តស្ថិតនៅលើគោលការណ៍ភ្នំនិយមទៀតផង

ទើបលោកអ្នកប្រាជ្ញតែងប្រយោជន៍ដូចតទៅ ៖

— កុំបំប្លែងនិយមកិច្ចការ ទោះបីការនោះតូចក៏ដោយ

— កុំបំប្លែងការហួសសមត្ថភាពដែលខ្លួនមាន

— កុំបណ្តោយខ្លួនឲ្យទំនេរ ហើយដកដង្ហើមចោលឥត

ប្រយោជន៍

- ត្រូវមានមធ្យោបាយដោះខ្លួនក្នុងគ្រាកុន (ផ្លូវវៀចកុំ
បោះបង់ . . .)
- បនុស្សកាចទុកជារបង (វិញ្ញាណឲ្យបាយឆី . . .)
- ត្រូវស្គាល់ករណីរបស់ខ្លួន ទាហានរក្សាគ្រឿងសឹក
រកប្រាជ្ញតែងរក្សាក្បួនគម្ពីរជានិច្ច
- ត្រូវពិនិត្យសិនមុននឹងប្រឡោតខ័ណ្ឌ

X
X X

- កូនអើយកេរ្តិ៍មេបា	ចូររក្សាចាំសព្វថ្ងៃ
ទ្រព្យធនទោះថោកថ្លៃ	គួររក្សាកុំបំផ្លាញ ។
- ពាក្យនេះជាត្រកាល	ជាខ្លឹមសារទៀងទុកឲ្យ
កូនលៅនៅឯក្រោយ	តែងខ្លួនអង្គការគ្នា ។
- ថ្ងៃទាំងទើបគង់ទ្រព្យ	រៀបរយរាប់ទុកទើបជា
ចាយវាយក្រៅតម្រា	សឹងវិនាសធនធានផង ។
- បានមកទុកឲ្យគង់	កុំឲ្យបង់បាត់បំណង

រៀនរិះរក្សាគ្រង	យកចេញចាយដោយរដូវ។
- ដឹងហាបឲ្យដឹងគុល	កែកឲ្យយល់ទៀងត្រាដូ
គិតគ្រប់សព្វដោយផ្លូវ	ក៏ចន្លោះក្របីមាន ។
- ពាក្យនេះសើស្បែងហើយ	កូនចៅអើយចូរចាំប្រាណ
អស់អាថ៌កំបាំងទាន	ចារសូរចេញកំហោង ។
	ច្បាប់ក្បួនកាល .

ពាក្យបន្ថែមទៀត

កេរ្តិ៍មេបា	ន. កេរ្តិ៍ដួនតា , ដំណែលចាស់បុរាណ
ក្របីឆ្មោយ	គុ. ក្របីឃ្មាត , ក្រឡេងឆ្មោយ
ត្រកាល	គ. ទើបប្រែថ្មី , ទើបមានមកថ្មី
រៀបរយរាប់	គ. រៀបរយរាប់រយដោយ
ក្រៅតម្រា	ន. ក្រៅក្បួន , ក្រៅច្បាប់មនុស្ស
គុល	ន. ជញ្ជីន , គ្រឿងប្លង់
ត្រាដូ	ន. ជញ្ជីន , តម្លឹង កែកជញ្ជីន

អាថ៌កំបាំង ន. ការឲ្យដំបូន្មាន ដ៏មានសារប្រយោជន៍

លក្ខណៈពិសេស

ក្រុមភិក្ខុភាសិត កាលគាត់ចែកឲ្យដល់កូន ទោះបី
 តិចតួចក៏ដោយ យើងត្រូវរក្សាទុកឲ្យគង់ បើមិនបាន
 រកបន្ថែមទេ ។ ច្បាប់កេរ្តិ៍កាលនេះ ជាច្បាប់រស់នៅថ្មី
 ជានិច្ច ក្នុងការប្រដៅរូបកាយប្រុសស្រី ។ ការចាយ
 វាយឥតប្រយោជន៍ ចំពោះល្បែងប៊ីតិ ស្រី, ស្រា, បៀ-
 ពារប៉ាង, កូនក្រមុំ... តែងវិនាសធនធាន រកអង្ករច្រកឆ្នាំង
 មិនបានជាមិនខាន ។ ត្រូវចាយក្នុងលក្ខណៈណាដែល
 ចាំបាច់ . . . ។ យើងជាមនុស្សត្រូវចេះមើលភ្នែកដង្ហើង
 កុំឲ្យគេការបំបិទភ្នែកទាំងស្រស់ ។ ច្បាប់ដែលបានពោល
 យ៉ាងហ្មត់ហ្មងនេះ ជាទ្រឹស្តីសម្រាប់អប់រំយុវជន ឲ្យ
 រួចពីក្តីលំបាកក្នុងទំព័រជីវិត ។

បញ្ចកកកុដកន្ទា = ទ្រព្យសម្រាប់រាជ្យ

៥ យ៉ាង :

១- សុពិណាបាទុក ២- មកុដិ ៣- ព្រះខ័ន

៤- ស្មេតប្ល័ត្រ ៥- វិលវីជនី = ផ្នែកកន្ទុយសត្វ

ឧត្តមកតិ

- ត្រូវចេះរក្សាមតិកាដ៏ជូនតា

- ត្រូវលះបង់ល្បែងអកុសល

- ត្រូវចំណាយធនធានក្នុងការណាចាំបាច់

- ត្រូវប្រយ័ត្នការបន្ទុកក្នុងភ្នំ គឺបន្ទុកក្នុងស្រស់

- ច្បាប់ល្អ នាំមនុស្សឲ្យបានសុភមង្គល កាលបើ

ប្រព្រឹត្តតាម ។

ច្បាប់អរិយសត្តា

អរិយសត្តា	គន្លឹកចារចែង ចងទុកជាច្បាប់
ឲ្យអស់សិស្សផង	ត្រង់ត្រាប់សណ្តាប់ យកជាកម្រាប់ តម្រង់អាត្មា ។
ឲ្យមានប្រយោជន៍	ប្រយ័ត្នអរសាច់ ពល់ប្រអុកណា
អម្បាលមករៀន	រៀនសាស្ត្រា ប្រយ័ត្នអាត្មា ការកេរ្តិ៍លោកិយ ។
ទោះនឹងចេញទៅ	ប្រយោជន៍នានា ផ្តាច់ផ្តនមន្ត្រី
ឲ្យត្រូវនឹងច្បាប់	សណ្តាប់ស្មស្មី ដូចលោកស្រីដ៏ ប្រដៅទុកមក ។

បើមិនចង់ទេ	ចង់នៅទំនេរ	ជួញប្រែរក
ចំពោះជីវិត	គួរគិតរៀនយក	របៀននោះមក
	ទើបរកទ្រព្យបាន	។
		ច្បាប់អរិយសត្ត

ពាក្យបង្ហាញ

- អរិយសត្តា ន. នាមបញ្ញត្តិរបស់កវីនិពន្ធ
- សិស្ស ន. អ្នកសិក្សា, ជនដែលរៀនវិជ្ជាព្រឹត្យ
- អម្បាល ន. ទាំងប៉ុន្មាន, អម្បាលមាន, បើសិនជា
- សាស្ត្រា ន. ក្បួនច្បាប់, ធម្ម៌, រឿងរ៉ាវដែលចារលើស្លឹករឹត
- មន្ត្រី ន. នាមុន, ជនមានតំណែងដ៏ធំរាក់គ្រៅ
- ជួញប្រែ កិ. លក់ចេញទិញចូល, លក់ដូរ
- របៀន ន. សិល្បសាស្ត្រ, មន្តវិជ្ជាការ, ចំណេះវិជ្ជា

ពាក្យឆ្លុយ ឬ បដិពាក្យ

អាត្មា ឧ អនាត្រា, អត្ថ័ន ឧ អនត្ថ័ន, អត្ថា ឧ

អនត្ថា, សោភា ឧ អសោបិ

កំណត់រៀបចំ

ដើម្បីជាច្បាប់សម្រាប់សិស្សទូទៅ ទើបអ្នកនិពន្ធ

អរិយសត្តា ចងក្រងជាច្បាប់ ដែលមានន័យដូចតទៅ :

នរជនគ្រប់រូប គោរពក្បាក្បីឈ្មោះរបស់ខ្លួន កុំឲ្យ

មានក្លិនអសោច៍ បើអ្នករៀន ត្រូវចេះចាំច្បាប់ឲ្យមែនទែន

ច្រយ័តកាយទៅជាថ្នាំពិស ព្រោះចេះក្បួនមិនស្អាត ។

បើយើងចេះស្អាត ទោះទៅទីណា ក៏គាប់ដល់អ្នក

ប្រាជ្ញជានិច្ច ។ បើយើងចេះក្បួនច្បាប់ ហើយយើង

មិនធ្វើរាជការ បែរជាធ្វើអ្នកជំនួញវិញ ទ្រព្យធនកំហូរ

ចូលជានិច្ចនិរន្តរវែង ។

ឧត្តមភតិ

- ស្មារតីជឿនលឿន ខានផ្លូវច្បាប់នាអតីតសម័យ
- ចង់រក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ទ្រព្យធន បុណ្យសក្តិ
- លើកដំកើង អ្នកចេះដឹង (អ្នកប្រាជ្ញ)
- ស្គាល់តម្លៃវិជ្ជា ទុកជាអង្គសមនិង
- ចង់ឲ្យកូនខ្មែរ ចាប់ចិត្តនឹងពាណិជ្ជកម្ម

វាយលេខទាត់ក្បាច់	សងផ្សំសម្រេច	ឲ្យបានដឹងជាន
ដឹងដើមដឹងចុង	ដឹងបង់ដឹងបាន	ដឹងគិតប្រមាណ
	កត់ត្រាបញ្ជី ។	
ឲ្យបានប្រយោជន៍	ប្រយ័ត្នអសោច	ជាអ្នករកស៊ី
សម្រាប់លោកិយ	ប្រក្រតីជាទី	សំគាល់បញ្ជី
	ស្ងៀនគ្រាស្ងៀរកៅ ។	
គន់គិតប្រយ័ត្ន	អស់ទ្រព្យសម្បត្តិ	ឲ្យស្ងាត់ដោយខ្សឹ

វាយលេខពាក្យចម្លែក ឲ្យស្រួលចម្លើយឲ្យផ្លូវ សម្រេចយ

ចេញទៅ តាមផ្លូវលោកិយ ។

លុបដីតិចច្រើន លុបដីក្រវើន ទ្រព្យធនរ៉ូ ។

លេខនិងអក្សរ កំដរស្មារតី សម្រាប់លោកិយ

នោះឯងទើបត្រូវ ។

បើតែវិលវេះ ខ្លួនដេកស្រមេះ ស្រមូញស្រមូញស្រមូញ

សព្វលើខ្លួន កន្លែងលក់ទៅ នរណានឹងទៅ

ដាស់ភ្លឺនឲ្យទៀត ។

ព្យាប័នអរិយសត្វ

ពាក្យគួរចងចាំ

ប្រក្រតី ន. ធម្មតា, សាមញ្ញ, ដូចដែលចំណាំ

ស្មៀន ន. អ្នកកត់ត្រា, លេខាធិការ

អក្សរ ន. ស្នាមគំនូសដែលសម្រាប់បញ្ជាក់ភាសា

ស្មារតី ន. ការភ្ញាក់រលឹក, ការនឹកឃើញ

វិលវេ: កិ. ត្រឡប់គេចកៀស, គេចបាត់

ស្រមូញស្រមូញស្រមូញ គ. ស្រមូញស្រមូញ, សុយមម្មិយ, អៀមមៀរ

កំណត់រៀបចំ

ក្នុងការប្រកបមុខងារ ទោះបីក្នុងនាទីណា ក៏ដូច
 ជានាទីណាដែរ ជាចាំបាច់ គឺយើងត្រូវចេះគិតគូរកត់ត្រា
 បញ្ជាក់លេខបូកប៉ាន់ឲ្យត្រឹមត្រូវ ដើម្បីឲ្យបានដឹងខាត
 ចំណេញ ។ គិតយ៉ាងណា ឲ្យបានចំណេញ កុំឲ្យ
 ខាតលិចលង់អសោចក្តីឈ្មោះ ព្រោះតែខ្លួនមិនបាន
 ពិនិត្យបញ្ជីស្បៀន ។ ត្រូវគិតគន់ ត្រាលេខលក់ចេញ
 ទិញចូល - ឲ្យដឹងចំណេញសិន សឹមយើងចេញទៅជួញ
 បូលក់ដូរ ។ ក្នុងការស្វែងរកទ្រព្យធន ការចេះលេខ
 និងអក្សរ ជាខ្លឹមសម្រាប់ជួយដល់ស្មារតីកត់សំគាល់ក្នុង
 លោកិយ ។ បើយើងកើតជាមនុស្ស ហើយយើង
 បង្កើនកំណត់ខ្លួនប្រក្រតី សុយមម្មិយ ដេកទ្រមកកំរក់ចៃស

មិនគិតប្រកបការងារ តើឲ្យនរណាជួយធ្វើវិញ ។

ឧត្តមគតិ

- បង្ហាញតម្លៃនៃគណិតវិទ្យា ចំពោះពួក

ពាណិជ្ជករ

- បង្ហាញរបរជំនួញ មិនសុទ្ធតែចំណេញទាំងអស់
ទេ បើនាយពាណិជ្ជ មិនស្អាតខាងបេឡា (កែស) ។

- បង្ហាញចិត្តសាស្ត្រៈ គិតមុនគួរ (មុនលក់ចេញ
ឬទិញចូល ត្រូវគិតខាតចំណេញសិន)

- បង្ហាញ តម្លៃនៃការចេះលេខនិងអក្សរ ចំពោះ
ការស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិ

- បង្ហាញ ស្មារតីកំពុករបស់ជនខ្ជិលខ្ជាប់

មិនដឹងឬអ្វី ក្នុងរាជ្យលោកិយ រាជការចង្រៀត
នរណាទុកឯង លេងវាយដៃព្រាត ឃើញហើយគេបៀត
ដម្រៀតរាជការ ។

ហេតុនោះគុវគិត គុវកាន់គុវនិត គុវគិតឧស្សាហ៍

សង្កាតរករៀន របៀនសាស្ត្រា តម្រិះប្រាជ្ញា

បង្ហាវទុកទៅ ។

ទើបដោះខ្លួនរួច រាប់ជាអ្នកស្រួច ដឹងគិតរកក្រែង

ក្នុងរាជ្យលោកិយ សេចក្តីឥឡូវ គិតឲ្យយើញផ្លូវ

នឹងទៅមុខទៀត ។

ទ័ត្រង់ឯងទៅ គេថយចេញទៅ រកស៊ីចង្ហៀត

គិតគុវមេចមា ប្រក់បែររបៀត ពឹងអ្នកកន្លៀត

ដួចខ្លួនកាលណា ។

ហេតុតែខ្លួនឯង ចេះគិតចាត់ចែង ឲ្យគ្រប់ប្រការ

ទាំងលេខទាំងក្បួន ស្រេចនូវអាត្មា ឯងឲ្យអស់ការ

គិតគុវសព្វកាយ ។

អរិយសព្វ

ពាក្យក្នុងដំណាំ

រាជ្យលោកិយ ន. រាជ្យ + លោកិយ = រាជ្យបច្ចុប្បន្ន

ដម្រៀតរាជការ ។ ន. ពន្ធ ដែលរាជការបង្គាប់ឲ្យបរទេស

បង់ (ឡានតាយ)

អ្នកកម្រិត ន. អ្នកដទៃ , បរទេស

សព្វសាយ កិរិ. គ្រប់ទិសទី , គ្រប់មុខទាំងអស់

រាជការ ន. កិច្ចការផែនដី ដែលមានក្សត្រសោយ

រាជ្យ , រាជការខ្មែរ

រដ្ឋការ ន. កិច្ចការផែនដី ដែលឥតមានស្តេច

សោយរាជ្យ , រដ្ឋការបារាំង

រាជី + រាជ្យ

រាជី ន. ក្សត្រ, ស្តេច, មហារាជ, អធិរាជ,

សេនាភូតរាជ, ។ នៅខាងដើម: រាជទ្រព្យ, រាជ-

ភ័ស្តុ, រាជទាយាទ, រាជសម្បត្តិ, រាជធម៌ . . ។

វាជឿ ន. ភាពនៃខ្លួនជាក្សត្រ, សោយរាជ្យ, គ្រង
រាជ្យ, ទ្រព្យរាជ្យ, សម្បត្តិរាជ្យ, បល្ល័ង្ករាជ្យ...។

និទានរៀបចំ

បច្ចុប្បន្នសម័យនៃច្បាប់ ដោយស្រុកចង្កៀតចង្កល់
ខ្លាំង កាលណាយើង ធ្វើឲ្យហួសច្បាប់មុខតែត្រូវមាន
ការពិន័យ ជាមិនខាន ។ គួរតែយើង រៀនក្បួនច្បាប់
ទុកក្នុងខ្លួនគ្រប់ៗ គ្នា ដើម្បីការពារអត្តន៍ ។ កាលបើ
មានឧបសគ្គមកដល់ គួរតែយើងចេះដោះខ្លួន ឲ្យរួចពី
គ្រោះថ្នាក់ គេចាត់ទុកជាមនុស្សមុះមុត ។ បើខ្លួនល្ងង់
ខ្លៅហើយ យើងពឹងអ្នកដទៃ មិនដូចជាខ្លួនពឹងខ្លួនឡើយ ។
កិច្ចការអ្វីៗ តោងពិនិត្យដោយខ្លួនឯង យ៉ាងជាក់ច្បាស់
សិនមុននឹងធ្វើ (បើយើងចេះ) ។

ឧត្តមភតិ

- បញ្ចប់បិទសិទ្ធិកម្រៃ នៃអ្នករាជការខ្លះ (បុរាណសម័យ)

- បញ្ហាស្រុកមិនសូវគិតដល់ច្បាប់រដ្ឋ
- បញ្ហាដោះខ្លួនឱ្យផុតពីគ្រោះថ្នាក់
- បញ្ហាមនុស្សល្ងង់ = ខ្វាក់ទាំងសង្វាង
- បញ្ហាទំពារជីវិត (វិហារណាណា)

+++++

ទើបបានគេកាត គេមានចំណោទ គេកាតប្រាជ្ញប្រាយ
 គេយល់ឯងចេះ ចំណេះលបខាយ តុំហាមក្លែងក្លាយ
 បំបាត់បានឡើយ ។

ទៀតនឹងអ្នកខ្លៅ ផ្ដេកផ្ដិតចិត្តទៅ យកគេជាគ្រឿង
 កាលម្ដងគេត្រង់ គង់ចិត្តនៅឡើយ ដល់ព័រដងហើយ
 គេប្រែប្រាជា ។

គេគិតទាយទាត់ វាយលេខបំភ្លាត់ បំផ្លាញអាត្មា
 ចំណេញទៅគេ ទទេអសារ ខ្លួនឯងឥតការ
 ខាតទុក្ខខ្លួន ។

នេះឯងក្លែងហើយ កុំប្រហែសឡើយ រៀនទុកជាក្បួន

ទាំងលេខទាំងក្បាច់ ឲ្យស្រេចនៅខ្លួន អក្សរឲ្យស្អាត
ទាន់ខ្លួននៅក្មេង ។

តែចាស់បង្អួច វិញ្ញាណក្លាំងក្លា គំនិតប្រយោជន៍
គិតការប្រើប្រាស់ កើតទុក្ខកន្លែង ប្រាប់អស់ក្មេង ។
ឲ្យដឹងឲ្យហើយ ។

អរិយសត្វ

ពាក្យគួរឲ្យចងចាំ

- ចំណោទ ន. ការចោទសួរ
- លែបខាយ គុ. ដែលមេតប្រាយ , ប្រាកដប្រជា
- អ្នកខ្មៅ ន. អ្នកល្ងង់ អ្នកដែលមិនប៉ិនប្រសប់
- អសារ ន. ឥតខ្ចីមសារ , ឥតប្រយោជន៍
- ឲ្យស្អាត គុ. ឲ្យសមល្មម , ឲ្យគ្រប់គ្រាន់
- វិញ្ញាណ ន. ធម្មជាតិដឹងច្បាស់ , ការដឹង
- កន្លែង គុ. ស្រងាកចិត្ត , សម្រង់ចិត្ត

និទានរឿង

ជនដទៃ តែងកោតសរសើរអ្នកចេះគិតគូរ, កាលបើ
 គេមានការធ្ងល់ តែងសួរយើងអ្នករៀន ដែលមានចំណេះ
 ពិតប្រាកដឥតក្លាយ ។ អ្នកល្ងង់ពឹងគេបានតែម្តងប៉ុណ្ណោះ
 អុញដល់ឡើងពីរដង គេក៏ប្រែចិត្តបែបសោះអង្គើយទៅ
 វិញ ។ អ្នកមិនចេះលេខអក្សរ ជាទ្វារចំហបើកទុកស
 ឲ្យជនដទៃតែបង្ខំតាមចិត្តនឹកឃើញគ្រប់កាលៈទេសៈ ។

ក្នុងខណៈដែលខ្លួនយើងនៅយេវ៉ា ត្រូវតែរៀន
 ឲ្យសព្វវិទ្យា កុំគួរគប្បីប្រហែសធ្វេសឡើយ ។ កុំចាំ
 ខ្លួនចាស់ វិញ្ញាណកាំង កងគំនិត គិតមិនយល់ ធ្ងល់មិនវែង
 រង្វើងដោយមុខការរយពាន់ ដេកចាំតែដល់ថ្ងៃអន្សាទើប
 បែរកវិជ្ជានោះ ។

ទុត្តមកតិ

— បញ្ចប់សង្គមវិទ្យានិយម (ចូលចិត្តអ្នកប្រាជ្ញ) —

- បញ្ញាសង្គមបញ្ជីកែកនិយម (ផ្អែកវាសនាដោយសារគេ)
- បញ្ញាសង្គមបិត្តិទំនាស់និយម (អ្នកចេះ ឥ អ្នកល្ងង់)
- បញ្ញាសង្គមអប់រំយុវជនតាមរបបសិក្សានិយម
- បញ្ញាសង្គម អនកូរជននិយម (ចាស់ជ្រុល)

កុំអានមែឌុំ	សម្បត្តិដែលនៅ	មានច្រើននោះឡើយ
ក្រែងឥតនឹងមែ	នឹងទៅហើយ	ខ្លួនខ្លៅលោតឆ្នើយ
	នឹងតល្ងង់មោហា ។	
ក្រែងអស់ទាំងទ្រព្យ	នោះវាមិនខ្ជាប់	នៅនឹងអាត្មា
ខ្លួនឯងលោតនៅ	កំឡៅមោហា	មិនចេះរក្សា
	មិនបានគង់ទេ ។	
ខូចខាតមិនខាន	គំនិតមិនបាន	ប្រហែលខ្ញុំគេ
គេវាយគេពាក់	គេប្រើគេដេរ	មិនឲ្យទំនេរ
	ខ្មាស់គេតិចអ្វី ។	

ដំបេះគុំគិត	គុំគិតសេចក្តី	គុំគិតសេចក្តី
ជាមនស្សដូចគេ	គុំគិតស្មារតី	គុំគិតស្មារតី
	ស្រឡាញ់រមៀន ។	
គុំគិតខ្លួនពេក	គុំគិតពន្លឺដេក	គុំគិតវេទរមៀន
គុំគិតមានពុត	រមតកិច្ចកៀន	គុំគិតអៀនប្រៀន
	វេទរមៀនចិត្តកាច ។	
		អរិយសព្ទ

ពាក្យតូចៗ ៥ ចាំ

លោតឆ្មើយ	គ. លោតឆ្មើយ , លោតឆ្មើយ , លោតឆ្មើយ
លោតលោ	គ. ដែលលោតហើយលោគិត
មិនខាប់	គ. មិនមាំមួន , មិនតាំងទៅ
ខូចខាត	គ. ដែលបាត់បង់ , ដែលសូន្យទៅ
ឃ្លាតខ្លី	គ. ស្រព័ស្រទេញ , ដែលសុខស្រួល
ពន្លឺដេក	គ. លាក់ខ្លួនសម្លេងដេក

វេទវៀន កិ. វេទពួនក្រវៀន , គេចចេញបាត់

តំរិះតរៀបចំ

គប្បីយើងកុំអាងមាតាបិតាមានទ្រព្យច្រើន ហើយ
 យើងខ្ញុំលមិនខំស្វែងរកវិជ្ជានោះ ក្រែងគាត់អនិច្ចកម្មទៅ
 យើងគ្មានជំរះអ្វីក្នុងខ្លួន ។ កាលបើយើងគ្មានចំណេះវិជ្ជា
 មុខជាធ្លាក់ក្នុងរណោមនុស្សល្ងង់ ហើយមត់កំទាំងនោះ
 ត្រូវវិនាសជាអសារបង់ ។ កាលបើយើងមិនចេះ
 ច្បាប់ លុះយើងអ៊ិនដាក់ អាភ័យជាន់ មុខជាត្រូវធ្លាក់ខ្លួន
 ក្នុងទាសភាពមិនខាន ហើយរមែងត្រូវទទួលនូវទារុណ
 កម្មយ៉ាងអាមាស ។ ចំណងជើងនេះ យើងជាអ្នកសិក្សា
 គួរតែភ្ញាក់ខ្លួន ហើយហាក់ចូលក្នុងវិស័យវៀន ជាអ្នកបន្តវិជ្ជា
 សព្វយ៉ាង ។ មិនត្រូវធ្វើចិត្តភ្នែកភ្នែក ខ្ញុំល្មមស្រេច
 វេទភ្នំស អាត្មាដោយបូកពាអ្នកខ្លួនខាំងមើលស៊ីម៉ង់ឡើយ ។

ឧត្តមកតិ

- ប្រដៅមនុស្សឲ្យស្គាល់ច្បាស់ នូវតម្លៃចំណេះវិជ្ជា
ប្រសើរជាងទ្រព្យសម្បត្តិធម្មតា

- ប្រដៅមនុស្សឲ្យចេះរក្សាទ្រព្យធន កាលបើមាន
វិជ្ជាចេះដឹងហើយ

- ប្រដៅ មនុស្សឲ្យស្គាល់ ការធ្វើទុកបកម៉េញពួក
មានទ្រព្យទៅលើអ្នកគ្រុ

- ប្រដៅមនុស្សឲ្យចេះរកស៊ីខ្លួនឯងដោយប្រាជ្ញា

- ប្រដៅមនុស្សឲ្យតាំងនៅលើការព្យាយាម ខ្លីយូរ

ក្នុងកាតព្វកិច្ចសព្វបែប

+++++

ឲ្យរៀនចិត្តល្អ	ដឹងធម៌អក្សរ	គួរគិតកោតខ្លាច
ការរក្សាប្រយ័ត្ន	គួរកាត់ចោលកាច	គួរឲ្យខ្លួនខ្លាច
កុំឲ្យគ្រូទាយ ។		
ពាក្យគ្រូចូរណាស់ ដំនៀលដល់ចាស់ ពីព្រេងមុនទាយ		

ឯគ្រង់ពាក្យមួយ ទំនាយគ្រូតាយ នេះឯងមិននាយ

ការក្រក់ណាស់ណា ។

ឲ្យប្រុងប្រយ័ត្ន បម្រើប្រណិប័តន៍ កាត់ចិត្តស្នេហា

កុំឲ្យអន់អាត់ ថ្នាំងថ្នាក់ចិត្ត គ្រូតាយហើយណា

ឆុតតាមណាស់ហោង ។

ឲ្យដឹងបាបបុណ្យ ស្គាល់ទោសនិងគុណ ជាទុខទៅមុខ

គុណគ្រូបាធារាយ គុណមួយឪពុក រៀមច្បងទំនុក

ឲ្យសុខអនកូល ។

គ្រូមួយផងនា រមែក្សចិត្តជា ស្នេហាមិត្រមូល

កុំនាំអុជហេតុ បំបែកចេញចូល កាចកន្ត្រកូល

បង្កើតមាត់ក ។

ច្បាប់អរិយសត្វ

ពាក្យត្រូវចងចាំ -

ធម៌អក្សរ ន. ធម៌ = ធម្មៈ + អក្សរ > អក្ខរៈ = អក្សរ

និងច្បាប់

- ដំនៀល ន. ពាក្យគំនះដៀល, ពាក្យដៀល
- ទំនាយ ន. ការទាយ, សេចក្តីដែលគេទាយ
- ស្មេហា ន. សេចក្តីស្រឡាញ់, ដែលជាទីស្រឡាញ់
- ថ្នាំងថ្នាក់ចិត្ត ន. គ្រណាត់ចិត្ត, ការទើសទាក់ចិត្ត
- អនុកូល គ. ដែលទំនុកបំរុង ដែលពេញចិត្ត. ន. ករុណា
- រួមរក្ស កិ. រួមស្រឡាញ់, រួមរក្ស
- កាចកំន គ. ដែលមានចិត្តសាហាវខុសបទ

កំនិតរៀបចំ

ម្នាវៗ ត្រូវមានសន្តានចិត្តល្អ ត្រូវចេះច្បាប់និងអក្សរ
 សាស្ត្រ ត្រូវរក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ត្រូវលះបង់អំពើកាច
 ឃោរឃៅ ដើម្បីជៀសវាងទំនាយគ្រូ ។ គ្រូនិងម្តាយតែង
 មានគំនិតចាស់តែងពិនិត្យឃើញលក្ខណចរិយា របស់សិស្ស
 គណបូកូនចៅ យ៉ាងច្បាស់លាស់ ខណៈណាដែលអ្នក
 ពាំងនោះទាយទុកហើយ អនាគតរមែងស្ថិតនៅមិនហួសពី

សភាពវេទនាខ្លាំង ។ យុវសិស្ស ត្រូវយកចិត្តទុក
 ដាក់ចំពោះដំបូន្មានគ្រូ កាលបើករណីនេះគ្មានក្នុងអាត្មា
 ទំនាយមាត្រារបស់គ្រូ មុខតែមានប្រសិទ្ធិភាពជាប្រាកដ។
 យើងជាមនុស្ស ត្រូវស្គាល់បុណ្យបាប ទោសគុណចំពោះ
 គ្រូបាធារណៈ មាតាបិតា និងរៀមច្បងដែលទំនុកបំរុងយើងពី
 ដើម ។ យើងជាអ្នកសិក្សា រួមសាស្ត្រាចារ្យជាមួយគ្នា
 គួរតែប្រុងប្រយ័ត្នភាពទៅវិញទៅមក កុំនាំអុជអាលចាក់រុក
 ឲ្យបែកបាក់សាមគ្គី បង្កើតជាអធិករណ៍ឲ្យសោះ ។

ឧត្តមភតិ

- បំភ្លឺ ចិត្តគ្រូប្រណីនៃអ្នកចេះដឹង និងឥទ្ធិពលទំនាយ
- បំភ្លឺ លទ្ធផលបណ្តាំម្តាយ ទំនាយគ្រូក្នុងការពិត
- បំភ្លឺ លក្ខណៈចិត្តរបស់សិស្សទៅលើគ្រូ ក្នុងបុព្វសម័យ
- បំភ្លឺ គុណភាពរបស់គ្រូ, ម្តាយនិងរៀមច្បង
- បំភ្លឺ បញ្ហាសំដីញុះញង់ ជាអន្ទង់បំបែកសាមគ្គីភាព

កុំធ្វើមាកងាយ	នឹងគ្រូបាធុរាយ	រៀនចិត្តឲ្យល្អ
ខោះមកឯណា	ណែនាំអក្សរ	អ្នកនោះឯងអរ
	ឲ្យចិត្តមេត្រី ។	
កុំឲ្យសៅហ្មង	លើលោកកន្លង	ពោលពាក្យស្រដី
រឹងរូសទ្រគោះ	ឈ្លាសឈ្មោះសេចក្តី	កើតទោសអប្រិយ
	ដេរពោលប្រមាថ ។	
អ្នកនោះស្ម័គ្រ	បង្កើតអក្ខរហ៍	គុណគេទុរាទ
គេជួយប្រដៅ	គេហៅទុហាត	ដាស់តឿនសង្ហាត
	ឲ្យឯងចេះឆាប់ ។	
បើឯងចេះហើយ	កុំភ្លេចគុណឡើយ	ឲ្យដឹងដោយច្បាប់
គួរគិតកោតទូច	ដើរតាមសណ្តាប់	គន្លងធម៌ច្បាប់
	កុំឲ្យមាកងាយ ។	
ខេះឯងគន្លង	ត្រឹមត្រូវទំនង	អំពីព្រាងនាយ

ឯកជ្យឥឡូវ	ច្រើនតែមាក់ងាយ	ចេះហើយដេរម្តាយ
ប្រមាថគ្រូវិញ ។		
អរិយសត្តា		

ពាក្យត្រូវចងចាំ

- ណែនាំ ក. ពន្យល់ផ្លូវ , ឲ្យទំនងផ្លូវ
 - ល្អាសល្អោះ គ. ដែលប៉ិនប្រសប់ខាងល្អោះ
 - អប្រិយ គ. ដែលមិនជាទីស្រឡាញ់, អាក្រក់
 - ធុរៈ ក. សង្វាតជាអចិន្ត្រៃយ៍ , សប្តិ
 - សណ្តាប់ ង. បែបបទ , ទំនៀម , របប
 - រាជ្យ ង. ភាពវៃខ្លួនជាស្តេច , សម័យនៃក្សត្រ
- សោយរាជ្យ
- តំណភ្ជាប់

យើងមិនត្រូវប្រមាថគ្រូបុណ្យទេ	គឺត្រូវធ្វើចិត្ត
ឲ្យល្អ បើយើងទៅបង្រៀនអ្នកដទៃ	គេក៏មានអំណរ

គុណដោយមេត្រីមិនខាន ។ យើងមិនត្រូវប្រើសំដីទ្រុឌទ្រោម
 បោះបោកលើអ្នកដែលមានគុណដល់ខ្លួនឡើយ បើយើង
 ប្រព្រឹត្តិបែបនេះទោសអប្រិយផុសឡើងដល់ខ្លួនជាចាំបាច់ ។
 ព្រោះអ្នកទាំងនោះ គេចាត់ស្មើនឹងគ្រូក្នុងការបង្ហាញផ្លូវទៅ
 រកវិញ្ញាណភាពគ្រប់វិស័យរស់នៅ ។ អញ ខណៈដែលយើង
 ចេះដឹងប្រឡងជាប់សញ្ញាប័ត្រតាមបំណងហើយ យើង
 មិនត្រូវបំភ្លេចទប់ការគុណរបស់អ្នកដទៃ ដែលបង្ហាញផ្លូវ
 ច្បាប់ឡើយ ។ ដោយយល់ឃើញថា សម័យបច្ចុប្បន្ន
 ប្រភេទជនខ្លះ កាលមិនទាន់ចេះដឹង ធ្វើបែបគ្រូ ។
 កាលបើចេះរឹប ៗហើយ បែបជាប្រមាថគ្រូវិញ ។

ឧត្តមគតិ

លក្ខណៈនៃការរស់នៅក្នុងសង្គមមនុស្ស ច្បាប់ខាង
 លើបានចង្អុលទូរគោលដៅដូចតទៅ ៖

- បើយើងចិត្តល្អ សូតបូតចំពោះជនណា អ្នកផ្សេងតែង

ផ្តល់នូវករណីស្មើគ្នាចំពោះយើងវិញ

- ជនអាក្រក់តែងទទួលទារុណកម្មតាមមាត្រា

- ជនណាដែលគ្រាន់តែបង្ហាញគំនិតល្អ សូម្បីបន្តិច

ក៏ចាត់ជាគ្រូបានដែរ

- គ្រូដ៏ឆ្លាតវៃបំផុតក៏ត្រូវបានធ្វើគុណ
ដល់យើងជាប្រគ្រូក្ស

- លក្ខណៈសិស្សចេះគួរសមក្នុងបុរាណសម័យ និង

លក្ខណៈសិស្សលុបគុណគ្រូ ក្នុងអាណានិគមសម័យ

+++++

ហេតុដូច្នោះឯង លោកិយយល់ស្តី តែងឃើញម្តេចមិញ

ហិនហោចសូន្យស្តី លិចលង់ទៅវិញទៅសនោះឯងមិញ

កើតពីឯណា ។

កើតពីចិត្តឯង បង្កើតស្ទុះស្ទុះ បំផ្លាញអាត្មា

ពេលពលក្នុងពោះ ឆេះក្នុងឧរា បង្កើតទោសា

ឲ្យទុក្ខបឯង ។

ចេះតែបន្តិច	លើកខ្លួនកំប៉ុច	ដំបោងឥតក្រែង
តែងឃើញរៀនមក	យ៉ាងដូច្នោះឯង	ម្ល៉ោះហើយវាតែង
	ខុសនឹងទេពតា ។	
រឹបត្រអកល	ដឹងធម៌អក្សរ	ចេះពិចារណា
ស្គាល់គុណនិងទោស	សន្តោសពាក្យ	អត់ទុនចំនា
	តាំដែលសៅហ្មង ។	
អ្នកនោះឯងនៃ	សោតសឹងប្រពៃ	ស្នឹកនូវ
ចរលោកិយ	ឥតបើសៅហ្មង	ទាំងទេពាផង
	ចម្រើនឲ្យសុខ ។	
		អរិយសត្វ

ពាក្យត្រូវចងចាំ

- សូន្យសុត្តន្ត ន. សូន្យគ្នានពន្លឺសោះ , ទេពេជ្ជ
- ស្នឹកស្នួល ន. ការនាំឲ្យកើតទោស , សត្រូវ
- ឧក ន. ទ្រូង

ទោសា ន. កំហឹង , ការប្រឡូសរ៉ាយ , តំហុស

កំប៉ុច គ. ដែលខំលើកណាស់តែមិនខ្ពស់

ទេពតា ន. អជនដែលជាទិព្វ , ជនដែលសប្បាយ

ដោយកាមគុណ

សន្តោស ន. មិនរត់អាទិ , មិនរើមរវាម . ការទុបត្តម

ឥតបំហុសសៅ ន. ឥតប្រឡាក់ប្រឡូស , គ្មានហ្នឹងសៅ

តំនិតរៀបចំ

បច្ចុប្បន្ននៃជនអ្នកប្រមាថពាក្យបណ្តាំបុរាណ តែង
ជួបប្រទះនឹងកយន្តរាយ សូន្យសុន្ទលង់កើតឈ្មោះដោយ
ខ្លួនឯង ។ អំពើមិនតប្បយើងប្រព្រឹត្ត វាតែងកើត
វិប្បដិសារី ឆេះរោលក្នុងទ្រូងសត្វទិនទិវាតែខ្លួនឯង ។ ជន
មួយចំនួនទៀត មានការចេះដឹងបន្តិចបន្តួចហើយគ្មាន
ប្រាកដប្រជា តែខំលើកអំណួត វាយបូកពាហ្មសវិស័យ
ជននោះឯងតែងត្រូវទទួលពាក្យនិទាត់អ្នកប្រាជ្ញមិនខាន ។

រឹងជនដែលមានចិត្តល្អ ដឹងច្បាប់សុដ៏វិធម៌ ចេះ
 តិចារណា ស្គាល់គុណខោស ចេះសន្តោសអត់ខុនដោយ
 គន្ធនិច្ចាច ។ នរជននោះ តែងបានប្រកបដោយសុខ
 ភាពយ៉ាងស្មុគ្រស្មាញនាលោកិយ ដោយមានការគាំទ្រពី
 អ្នកផងទាំងពង្សគ្រប់គ្នា ។

ឧត្តមគតិ

គោលគំនិតខាងលើ អាចដេរនូវចំណុចគតិដូចតទៅ

- ជនដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត គឺជនអាក្រក់តែង
 ហុចផលឲ្យទាន់ហាន់
- ជនទុច្ចរិត តែងមានវិប្បដិសារីក្នុងចិត្តជានិច្ច
 បន្ទាប់ពីពេលដែលខ្លួនប្រារព្ធអំពើលាមករួច ។
- ការលើកកំពស់អ្នកអាងនៃជនពាល (បុរាណ
 សម័យ)
- ការស្គាល់គុណខោសនិងចិត្តធម៌ នៃអ្នកប្រាជ្ញ

- ការលើកដំកើង នៃជនមានមនុស្សធម៌

+++++

ដរាបរៀងទៅ	សុខពឹងឡូរ	រៀងទៅឯមុខ
ចៀសចាកប្រាសប្រាណ	ពីស្ថាននរក	រៀងរួចបានសុខ
	ដល់ស្នូតលើយ ។	
អរិយសត្វ	គន់គិតចែងចារ	ចែងចងសេចក្តី
តម្រង់តម្រាប់	ជាច្បាប់យ៉ាងថ្មី	ជាសំភ្លើងស្រដៀង
	សិស្សសព្វប្រការ ។	
គួរគិតរករៀន	កិច្ចការរបៀន	របបសាស្ត្រា
តាមច្បាប់និទាន	ទូន្មានអាត្មា	រៀងរាល់រូបា
	សូរេចចប់ហោង ។	
		ច្បាប់អរិយសត្វ

ពាក្យគួរចងចាំ

- ចៀសចាក កិ. ចេញផុត , ថយចេញផុត
- ប្រាសប្រាណ កិ. ឃ្នាតពីខ្លួន , និរាសចេញពីប្រាណ

ស្នូតាល័យ ន. ស្នូត + អាល័យ = លំនៅនៃស្នូត

ចែងចង ក. សរសេរចងក្រង

សព្វប្រការ ន. គ្រប់ជាន់ថ្នាក់, គ្រប់ប្រភេទ

ជាសត្វនៃស្រដី ក. ក្រើនរំលឹកដោយវាចា

សទិសស័ព្ទ ឬ សទិស្វរស័ព្ទ

ប្រាស + ប្រាស់ + ប្រះ

ប្រាស ក. ឃ្នាតចេញ, ព្រាត់ចេញ, ឧ. ព្រាត់

ប្រាស ប្រាសចាក, ប្រាសនិរាស

ប្រាស់ បរិ. ប្រើប្រាស់, បោកប្រាស់

ប្រះ ក. ផ្កែកខ្លួន, ឧ. ប្រះខ្លួន = ប្រះប្រាណ ។ — គុ

សក់ប្រះស្នា, ថ្ងៃប្រះមាត់ព្រឹក្សា ។ — ក. វិ

ថែវប្រះទឹក ។

តំណភ្ជាប់

ការធ្វើល្អ នៃជនអ្នកយល់គុណ - ពោស តែងបាន

ទទួលនូវសេចក្តីសុខមិនត្រឹមបច្ចុប្បន្ននេះទេ សូម្បីក្នុងអនា
 គតកាល ក៏រឹងរិតតែមានប្រសិទ្ធិភាពទៅទៀត ។ ដោយ
 យល់យ៉ាងច្បាស់លាស់ នូវសភាពការណ៍ក៏ច្បាប់ ល្អបរិ-
 សុទ្ធនេះ ទើបព្រះអរិយសត្វាចារវែចង់ទុកឲ្យបច្ចុប្បន្ន ធ្វើជា
 ស្ពានសម្រាប់ចម្លងវិទ្យាជីវិត ទៅរកសុភមង្គលគ្រប់ប្រ-
 ការ ។ សម័យនេះ យើងជាសិស្សគួរគប្បីទំប្រឹង
 រិះរេរៀនសព្វក្បួនច្បាប់ ទោះបីច្បាប់ផ្សេងៗ ក៏ដូចជាច្បាប់
 បណ្តោយនិងភាសិតដែរ ដើម្បីទូទានរូបកាយគ្រប់ៗគ្នា ។

ឧត្តមគតិ

- លទ្ធផលរបស់ជនមានឧត្តមគតិ (គោរពការងារ)
- គោលគំនិតភក្តីភាពជូរច្បាប់របស់អ្នកនិពន្ធ
- ករណីចាំបាច់របស់មនុស្សជាដំបូង គឺការសិក្សា

+++++

បញ្ជីវិធានល្ងាញ់

លំអរបស់ស្រ្តី ៥ យ៉ាង

Les Cinq points d'appat de jeune fille

១- កេសកល្យាណៈ : លំអសក់ , សក់វែងមិន

បាច់អ្វី ដូចគេអ្វីតក់ណាត

(La Beauté de la chevelure)

២- អដ្ឋកល្យាណៈ : លំអធ្មេញ , ធ្មេញត្រឹមដូចគេ

តម្រឹម

(La Beauté des dents en forme)

៣- មីសកល្យាណៈ : លំអសាច់ , ពពាមាត់

ក្រហមដូចផ្លែបាសុ

(La Beauté des lèvres en nature)

៤- ធរីកល្យាណៈ : លំអស្បែក , សម្បុរសប្បុរស

តែស្អាតឥតមានអាចម៍យេរដើមរដុប

(La Beauté du touche)

៥- វយកល្យាណៈ : លំអវ័យ , អាយុ ៧០ ឆ្នាំក៏ដូច

ជាអាយុ ១៥ ឆ្នាំដែរ (ចាំសាម)

(La Beauté Eternelle)

១០០ ពាក្យបណ្តាវ

១) ខែរះធ្វើផ្លូវ កូនកើតមុនផ្លូវ ពតាដើរលេង។

(សម្តែងព្រះឧបាយុវរាជទ្រង់ : សោយរាជ្យធ្វើផ្លូវ ->

សោយរាជ្យ មុនព្រះវរបិតា -> ពាមពារឯករាជ្យ)

២) ប្រទេសក្នុងពិភពលោក រដ្ឋមានគរគោក តើរដ្ឋណា

កណ្តាលគេ ។

(រដ្ឋអព្យាក្រឹត)

៣) ស្តីពីមាត់ជុះពីមាត់ នរណាភ្នាក់ប្រឡាក់ប្រឡាណ ។

(ស្តីឡ)

៤) ឯកអង្គនាមរក្ខា ទ្រង់ពងសង្ហា ដឹកជាមជ្ជត្ថុ។

(ខ្មៅដៃ)

៥) ឯកអង្គទ្រង់នាមគង្គា បង្ហាញប្ញទ្ធិគ្រប់គ្នា

បានដល់អ្នកផង ។

(ទឹកខ្មៅ)

៦- នាងនួនព័សី នាងលូត័តី បងក្រេកក្រពាល

ពេលបានឃើញភ្លាម ចិត្តស្រើបស្រាល ចំណី

ខ្លួនក្បាល ហៅនាងអភិរូប ។

(សៀវភៅមើល)

៧- ឯកអង្គទ្រង់នាមត្រីត្រីប្រត ហត្ថាខ្វែងខ្វាត់ ចក្ខុក្រឡង់ ។

(សៀវភៅសរសេរ)

៨ ឯកអើយអ្នកឯក ខ្លួនធំអនេក តែទាបជងស្មៅ ។

(ផែនដី)

៩- ខ្សែមួយចង្វាយ រាយគ្រប់ស្រុក ។

(ផ្លូវ)

១០- គ្រូប៉ាក ។ អើយ នាងនៅឲ្យសុខ អាសន្នោកបង

រងទុក្ខ ភក្តីបុរេភក្តីឡើង ។

(នាឡិកាបោល)

១១- ស្រីស្រស់ល្អមានទ្រង់ គេចោលបោះបង់ គេបង់កម្ពុស

(លាន់ដាក់អន្ទង់)

១២- ដករណ្តៅ សល់បង្កោល ។

(ដកចំព្រ័ត្យនាមម្រាមដៃ)

១៣- អង្គុយលើភ្នំ យំផ្អែប ។ ដូចកង្កែបហៀរទឹកមាត់ ។

(បាយពុះលើដើងក្រទេ)

១៤- វាយគង់លើសមុទ្រ សែងខ្មោចយកទៅដុត

កណ្តាលកោះលង្កា ។

(កាំងត្រី)

១៥- ខាងត្បូងភ្នំ ខាងជើងកោះ កណ្តាលគោក

សោះ មានទឹកខាង ។ ។

(និពាក្យ)

១៦ កាច់កេតុផ្សំម្តង រៀនសំពត់ឯង លេចគូថគេ ។

(រោយនិបត្តក)

១៧- មុខធម៌គួបស្វិត ស្រី ៗ ចូលចិត្ត យកដាក់ក្រោមភ្លៀក

(ឈ្មោះអ្នកពិស)

១៨- មេលូនកូនកាយ ទៅមិនឆ្ងាយ គេហៅអ្វី ៗ

(ទឹកអ្នក)

១៩- ឯកអង្គនាមកកុសនោ នាពេលទឹកដោះ ងើប

ឡើងស្រែកច្រៀង ៗ

(មាន់រងាវ)

២០- ឈើរៀចដាក់លើឈើវេ រវៃវៃ ៗ ត្បូង ៗ ៗ

(រវៃអំបោះ)

២១- ឯកអង្គទ្រង់នាមពិសាលី មាន់រងាវកាលណា ឡើង

ឆកស្រី ៗ ៗ

(ចង្កើរអ្នកអង្គរ)

២២- ជិះខ្នងកាន់ស្នែង ដើរឆាកខ្នាតខ្លី ក្រឡាប់ផែនដី ៗ

(ធាក់កង់)

២៣- ជិះខ្នងកាន់ស្នែង ដោមចេញសុទ្ធនៃផ្សង ខ្លាយ
ព្រះធរណី ។

(ជិះមតូ)

២៤- កេះឆ្នឹងជំនីងង ថ្ងៃចេញរង ។

(ចាប៉ុ)

២៥- ឃ្លោកមិនឃ្លោក ល្អៅមិនល្អៅ នៅលើក្រក្រៅព្រំ
សូររង ។

(ទ្រេប្តូ ស្ករ)

២៦- ទៅហោះមកហែល មនុស្សមិនដែល រកមិនឃើញ។

(សន្ទូចប្របក់)

២៧- ម្រឹគមិនស្ម័គ្រម្រឹគា តែនត្តូលើគា ផ្លែស្ម័គ្រមាត់។

(ផ្លែសន្ទូច)

២៨- ដាក់ទ្រូលើប្តូស្ម័គ្រ មិនត្រូវត្រឹម ត្រូវនាងកប្តូង ។

(គោមបង្ហោះ)

២៧— កែវគេវិលឯង វិលវិខាត់ខ្លួន ចេញព្យុះពេញមា។

(កង្ហារអគ្គិសនី)

៣០— បួស្សីមួយចម្រៀក ច្រៀកកណ្តាលអាកាស ។

(ឯកខ្លួន)

៣១— បួស្សីមួយគម ជ្រុំកណ្តាលទន្លេ ។

(អង្រ្កង)

៣២— សត្វសាំងគេចង កន្ទុយនៅខ្នង ជើងនៅក្បាល ។

(ទូកចែវ)

៣៣— បក្សីបក្សាសត្វ ហើរប្រវាត់ពុំដែលទុំ បក្សីបក្សាភ្នំ

ពួតែមាត់យំ ពុំយើញខ្លួន ។

(សត្វត្រចៀកកាំនិងផ្ករលាន់)

៣៤— មានជើងមិនចេះដើរ មានស្លាបមិនចេះហើរ

មានមាត់មិនចេះស្តី ។

(គេហដ្ឋាន)

៣៥- ស្តីពីពោះជុះពីខ្នង ដើមនគម្រង់ខួបការ ។

(ផែកណ្ឌស)

៣៦ - ជើង ៤ ទល់មេឃ ជើង ៤ ទល់ដី ក្បាលបី

កន្ទុយ ១ ។

(សែងជ្រក)

៣៧- ដុកដុលមមុលក្រោមដី សត្វជើង ៨ នាំមុខ

ដុកដុល ។

(ក្នុងស្រែ)

៣៨- អ្នកដេកស្រណុក អ្នកនៅពីលើកើតទឹក បះជើង

បះដៃ ។

(ចែវទ្រវ)

៣៩- ត្រណាបកសាច់ ពន្ធព្យាកសាច់ ទង្កក់គ្នាប៉ាប់

ស្រវាបប្រាប់ ។

(ក្មេងប្រាសាទ)

៤០— អ្នកពើត្រង់ពើង អ្នកលើកជើង ខ្ញុំសម្លាញ់ ។

(ត្បាល់ជាន់អង្គរ)

៤១ ទឹកត្រកាម ភ្លើងត្រលើ ម្ចាស់អែតមើលឃើញ

“ពុះគគ្រុក ។ (ខ្សែកញ្ចាញ)

៤២ - កោះមុំមនុស្សមា នាំគ្នាអង្គុយជុំ ជុំនាំគ្នាធំ ។

(ហិបស្វា)

៤៣— ដើមវាជាក្មេងអ្នកផង កណ្តាលជាគង ចុងជាបក្សី។

(ទ្រមូងសេក)

៤៤— ជើងមិនជើង ក្បាលមិនក្បាល អ្នកនៅកណ្តាល

បែកញើសជោក ។

(វែកអម្រែក)

៤៥— ឈើពុករុកគូថយាយចាស់ យាយអើយស្រួលណាស់

វៀចមាត់វៀចក ។

(ត្បាញត្រចៀក)

៤៦— ទឹកមួយថ្ងៃក ពស់វែនដកក ។

(ប្រឆេះចង្កៀង)

៤៧— ខ្មែរច្រាំងក្តា ខ្មែរស្រាគ្រាប ។

(ដីរខ្សាច់)

៤៨— មេឈប់កូនឈរ មេដើរកូនដេក ។

(ដន្ទល់រទេះ)

៤៩— នាងនងជង្គង់ពិសេស បងយកដៃកែនាងបើក

ទ្វារឲ្យ ។

(សោរទ្វារ)

៥០— លើកជើងរំលងក្បាល មនុស្សកណ្តាលមិនដែលគិត

(ជើងមុន)

៥១— អាជ្ញាអាណាត់ អាជ្ញាភតមាក អាជ្ញាណាត់ឯង ។

(ខ្លើយ)

៥២- គុកៗក្រាប ៗ យកដៃទៅស្តាប់ មែនអើយប៉ុន្មាន ។

(រាល់អង្គរដាំបាយ)

៥៣- ឈើកាំងប្រហោងឈើកាំង អារក្សចូលផាំង

ត្រីខ្ចាត់ខ្ចាយ ។

(ត្បាល់កិន)

៥៤- ទឹកមួយថ្នក កុកមិនដែលចុះ ស្មៅមិនដែលដុះ

ត្រីមិនដែលមាន ។

(ថ្នកជ្រាំ)

៥៥- ដើរតាំង ៗ ជាក់គួរផាំង អ្នកស្រុកផ្លើលឈ្មោះ ។

(បង្គំនរយផ្លើល)

៥៦- ធ្មេញសកលើង ពោះឡើងកំពឹង កំបុកកន្ទុយ

ឡើងអង្គុយចេញកាក ។

(ខោសកោសដូង)

៥៧- គោមួយងាប់ក្រោមដើមត្រប់ កាំបិតសា ដប់

ការគោរពមន្តស្រី ។

(ថ្មសំលៀងកាំបិត) ។

៥៥— កំរងអើយកំរងរេ កំរងដុះកណ្តាលទេន្ទ គេហៅកំរងអី ។

(កំរងត្រាប)

៥៧— កុកមួយហ្វូងពណ៌ស ។ បបួលគ្នាឆ្លើយឆ្លែកអរ
រួចចុះមជ្ជទឹកបែកកករ បរវស្សរេចដេកត្រៀមត្រា ។

(ចានបាយ)

៦០— នាងនងជង្គង់បក្សី មិនចេះដើរដី ដើរលើឈើងាប់។

(ដើមម្លូ)

៦១— ទឹកមួយថ្លុក កំពិសពងពេញ ។

(ផ្លែក្រូច)

៦២— បើគេប្រើធាត់ បើគេបង្កត់ស្នម ។

(ប្រាស ឬការងារ)

៦៣— វិញ្ញកន្ទោស ខ្មោសអាញញ ។

(ចាកកិត្តមូល)

៦៤- អ្នកទាំង ប្រាំ ចាំដង្ហាយ សាមសិមនៅអាយ ចាំ
បើកទ្វាររន្ធ ។

(ឆ្លើយ)

៦៥- អំពៅមួយគម ប្រហោងដល់គល់ ។

(ដើមខ្ញុំម)

៦៦- ពីតូចស្ងៀកសំពត់ ធំឡើងចេះរត់ ស្រាតសំពត់
ជួតក្បាល ។

(ផ្លែត្រប់)

៦៧- ពីតូចគេហៅតា ធំឡើងកាលណា គេហៅអា ។

(ដើមបូស្សី)

៦៨- សត្វមួយមកពីស្រុកយួន បន្ទាពេញខ្លួនយួនហៅខម
(ផ្លែម្នាស់)

(ផ្លែម្នាស់)

៦៩- សត្វមួយមកពីស្រុកខ្លួន ត្រចៀក៤ មាត់ច្រហា ។

(ពាងត្រចៀក)

៧ - សត្វមួយមកពីស្រុកចិន មិនចេះចុកក្បូន ឲ្យចិន
ចុកឲ្យ ។

(ឆកដប)

៧១ - សត្វមួយមកពីស្រុកសៀម អង្គុយស្ងៀម ។ គេ
ចាប់ដាក់ខ្នោះ ។

(ជើងក្រានក្នុងខ្នោះ)

៧២ - មនុស្សមួយមកពីក្បូន បាំងឆ្រែត ប្រាំងកូនទៅស្ងៃ ។

(ដេមល្អិត)

៧៣ - គ្រាក្រហម លិទ្ធិគូបគោខ្មៅ ។

(ភ្លើងនិងឆ្នាំង)

៧៤ - ដើមប៉ុនដំបង ស្លឹកញ្ជ្រាញ អ្នកផងចង់ស៊ី ។

(ដើមអំពៅ)

៧៥ - អាកប្បកិរិយាឆក់សំរែង ចេញឈាមក្រហមទែង

យកអណ្តាតលិខ្ខ ។

(គ្បាល់បុកស្វា)

៧៦- ដើមមួយដុះភាមដ្ឋូរ ស្នូកផងដែរទៅគេហៅផ្ក ។

(ឥឡឹក)

៧៧- ប្រហុកមួយពាង មានផ្លែឆៃតមួយ ។

(ចង្កើអេកកំបោរ)

៧៨- លើកដំបូល ទូលចង្កី មនុស្សមិនត្រង់រក

មិនឃើញ ។

(ដំបូលផ្កះ)

៧៩- គ្បាលជាសត្វនាគ កន្ទុយជាគ្រឿងរក ដើមឆ្នាំមាន

ផ្កា រដូវវស្សាប្រសូត ។

(ដើមស្វា)

៨០- ពាល្លឹកតូចពិត ប្រាជ្ញាមិនឥត ចំណីថ្ងៃថ្ងា

ប្រាសាទបីជាន់ ប្តូរថ្នាំធម៌ ហ៊ានឡើងពិសា

ឥតភោគញញឹត ។

(សត្វរយ)

៨១- កំពឹងអើយ កំពឹងបោះ កំពឹងឥតដោះ ចំពាម

កូនស្រី ។

(មេមាន់)

៨២- ឥតខ្ចើយ កើយខ្ពស់ ។

(សត្វ៣)

៨៣- ឯកអង្គទ្រង់ព្រះជលី ថ្ងៃត្រង់ចេញស៊ី អាភោគ

ស្នាក់ចាប់ ។

(សត្វជៀសជាប់អន្ទាក់)

៨៤- ផ្កាឈាន់ភ្លឺសាន ប្រានទៅអង្គុយ កូនកើតមុន

មេ មេកើតក្រោយកូន ។

(សត្វមេភ្លឺង)

៨៥- មានខ្សែមិនដែលចង មានដំបងមិនដែលវាយ

មានមាត់មិនចេះស្តី មានភ្នែងមិនដែលឆេះ ។

(ពស់ខ្សែគោ + កុកដំបងក្រញូញ + មាត់ទាវ +
ស្រមោចភ្នែង)

៨៦- សត្វមួយមុកពីជើង ក្បាលទូលភ្នែង ជើងចាក់ស្រែះ

(សត្វក្អែប)

៨៧- គស់គេរកស៊ីនឹងដី អាទូចកខ្វីរកស៊ីលើផ្ទះ ។

៨៨- រស់គេស្ងប់ ងាប់គេស្រឡាញ់ ។

(សត្វសង្កើច)

៨៩- កក្កដាប្រាំបីបាទ រកស៊ីសង្វាត កណ្តាលផ្លូវថ្នើង
ប្រាមដែលលើសប្រាមជើង ស្រវាក់កាន់ឡើងហាក់ដូចគេរាំ

គេក្តីចសិនថាគេខាំ ចុះកន្ត្រាំកណ្តាលគង្គា ។

(សត្វកាមសមុទ្រ)

៩០- នាមវាគឺត្រីខ្នុយក្ប កែកលៀនស្នើរពាក់

ដែលវែងជាងខ្នុរ ។ (សត្វបង្កង)

៧១- អង្គុយខ្ពស់ជាងឈរ ឃើញគេមកមិនដែលអរ ។

(សត្វត្រៃ)

៧២- ក្រលឹងក្រលោងលោត នរណាទោតរកមិនឃើញ។

(សត្វក្រលឹងក្រលោង)

៧៣- ចិនទៅ ដោះអាវនាប់ ។

(សត្វកង្កែប)

៧៤- ផ្ករលានគគ្រឹម ភ្លៀងធ្លាក់រលឹម នាមាបក្ស

រកស៊ីសត្វថ្ងៃ បានឆ្កែតអស្ចារ្យ លំនៅក្សត្រា

ព្រៃតែមាត់ថ្ងៃ ។

(សត្វព្រាប)

៧៥- ឯកអើយអ្នកឯក ពូជអ្នកចម្រើន ឯកធំកូនឯង ។

(គ្រីឆ្មោ)

៧៦- អូសមង្គលបង្កើត រកស៊ីសត្វថ្ងៃ អាស្រ័យនឹងគូថ។

(សត្វពង្រពាន)

៩៧— នាងនួនវិទ្យារ មានប្តីអស្ចារ្យ ខាងចាប់ម្មសឹក
មានជើងមានដៃ មុតជាងសត្វម្រឹត ចិត្តវៃតងនឹក
ឲ្យម្ចាស់មានទ្រព្យ ។

(សត្វឆ្មា)

៩៨— សត្វមួយមកពីស្រែកខាងលិច កន្ទុយសិចវិច
ស៊ីដេក ។ ។

(សត្វជ្រូក)

៩៩ = ភាតាតោកដូចគ្រឿងក្រោកអ្នកឯង ដកកឡើងវែង
ដូចគ្រឿងក្រោកចេះដើរ ។

(សត្វអណ្តើក)

១០០— សត្វមានវិញ្ញាណនឹងប្រាជ្ញា ចិត្តឥតសាវ័ក្ខីហេតុ
ផល គស្មីសត្វយ៉ាងលើកិច្ចកល បើគិតមិនដល់មិនហ៊ានថា

(សត្វមនុស្ស)

(ចប់ច្បាប់ពាក្យបណ្តោះអាសន្ន)

ច្បាប់កាសិក

កាសិក គឺជាពាក្យដ៏កន្លាមនុស្ស ឲ្យអនុវត្តទៅតាម
មាតិកាធឿនបាយនៃកុលសម្ព័ន្ធនិមួយ ។ ដើម្បីឲ្យបាន
ស្គាល់នូវគ្រប់វិស័យរស់នៅ ក្នុងរបបសង្គមជន ។
ដោយរូបន័យនេះ កាសិកសំដៅយកគម្រោងទូន្មាន
ប្រៀនប្រដៅ ហើយការប្រៀនប្រដៅនោះចែកចេញជា
ពីរចំណែក និយមន័យណាដែលប្រដៅមនុស្សឲ្យលះបង់
អំពើមិនសមហេតុផល ឈានចាប់យកទ្រឹស្តីស្តីសម្រាប់
ទំព័រជីវិត និយមន័យនោះហៅថា សុកាសិក ប្រែថា
ពាក្យប្រៀនប្រដៅមនុស្សឲ្យមានតាក់ទិច ផ្អែកគំនិតប្រព្រឹត្ត
ល្អ ។ និយមន័យណាដែលប្រដៅមនុស្ស ឲ្យរល

ខ្លួនធ្វើដំណើរទៅលើទ្រឹស្តីក្រខ្នក់ខ្លាំងមិលស៊ីម៉ង់បង្កើនទុំដ៏
និយម ភាសិតនោះហៅថា ទុកាសិត ប្រែថាពាក្យ
សម្រាប់ប្រយោជន៍សុទ្ធប្រព្រឹត្តិការក្រក់ ទោះតាមផ្លូវកាយ
ក៏ដូចជាផ្លូវវាចា និងផ្លូវចិត្តដែរ ។

រូបន័យ នៃ ភាសិត

តាមព្រឹត្តិការណ៍ នៃ ភាសិត ដែលមានមកតាំងពី
បុរាណសម័យ ទល់នឹងបច្ចុប្បន្ននេះ តែងស្ថិតស្ថេរនៅ
លើលក្ខណៈរូបន័យពីរយ៉ាង គឺ :

ក) ន័យអត្ថានុរូប = ន័យចំ ៗ គឺន័យដែលយើង
គ្រូអធិប្បាយ តម្រង់លើសភាពសំដីដែលហូរហៀរ
ចេញតាមនិន្នាការភាសិត ទោះបីភាសិតនោះបង្កើត
បឋមន័យជាបញ្ហាទំព័រដ៏វិភមនុស្សក៏ដោយ រក្ខជាតិក៏
ដោយ ន័យទាំងនោះហៅថា ន័យអត្ថានុរូបទាំងអស់ ។

ខ- ចេះមកពីរឿន មានមកពីរក (រឿនចេះ រកមាន)

១) ន័យអត្ថបដ៏រូប = ន័យប្រៀបធៀប គឺន័យដែល
យើងត្រូវអធិប្បាយចេញពីក្រុមភាសិតប្រភេទណា ដែល
ពោលភ្ជាប់ទៅលើធម្មជាតិឬសត្វ ។

ឧ - កុំកាប់បំពង់ រង់ចាំទឹកភ្លៀង (ភសនានិងបុណ្យ
ស័ក)

ការពន្យល់សំគាល់ : ភាសិតណា ដែលពោលចំលើខ្លឹមដីវិភាត
មិនុស្សត្រង់ ។ ភាសិតនោះមានន័យតែមួយ គឺន័យអត្ថា
នុបប្បណោះ ។ ឯភាសិតណា ដែលពោលចំលើ
ចលនាធម្មជាតិ ភាសិតនោះត្រូវមានន័យពីរ គឺន័យ
អត្ថានុប និង ន័យអត្ថបដ៏រូប (ន័យធម្មជាតិ ប្រៀបទៅ
លើន័យដ៏វិភមនុស្ស)

គម្រោងការនៃការតែងភាសិត

ជាបឋមនៃការនិពន្ធប្រធានបែបភាសិត យើងត្រូវ

សញ្ជាតិគតតាមផែនការប្រយោជន៍ដូចតទៅ ៖

ផែនការទី ១ (សេចក្តីផ្តើម) ត្រូវពិនិត្យឲ្យច្បាស់
នូវគោលគំនិតនៃភាសិត ដែលយើងត្រូវអធិប្បាយ។

ឧ- « កុំកាប់ចំពង់រង់ចាំទឹកភ្លៀង » គំនិតសំខាន់គឺ
ចង់ប្រដៅកុំឲ្យមនុស្ស ជឿទៅលើព្រាងវាសនាហួស
វិស័យ គ្មានការពិចារណា ។

ផែនការទី ២ (អង្គសេចក្តី) ក្នុងនាទីនេះគឺយើង
ត្រូវអធិប្បាយបំបែករូបន័យ ដោយបញ្ជាក់ទៅលើន័យ
អត្ថានុបន័យន័យអត្ថប័ណ្ណ ហើយរាំងព័រនេះតែងចោទ
ភ្ជាប់ទៅក្នុងគោលន័យមថយ៉ាងគឺ : មតិ (These) ,
បដិមតិ (Antithèse) , និងសំយោគមតិ (Synthèse) ។

ចូរចំណាំ - មតិ : ត្រូវអធិប្បាយស្របតាមប្រធានចោទ។

ឧ- បើប្រធានចោទថា « កុំកាប់ចំពង់រង់ចាំទឹកភ្លៀង »
យើងត្រូវដៅថា មិនត្រូវកាប់ចំពង់យកទៅត្រង់ទឹក
ភ្លៀងទេ ព្រោះវាជាធម្មជាតិមិនទៀងទាត់ដល់សេចក្តី

ក្តីត្រូវការរបស់មនុស្ស ។ រីឯវាសនាក៏យើងមិនត្រូវធ្វើ
 គំនិតលើទាំងអស់ដែរ ព្រោះវាជាអរូបនាមឥតមានឥទ្ធិ-
 ពលដល់ការរស់នៅរបស់មនុស្សទាល់តែសោះ បើមនុស្ស
 ខ្លះយាមចំពោះកិច្ចការ ។

បដិមតិ : ត្រូវអធិប្បាយបង្ហាញគំនិតផ្ទុយពីមតិខាង
 ដើម គឺផ្ទុយពីការចោទរបស់ប្រធាន ។ ១ . កុំកាប់បំពង់
 រង់ចាំទឹកភ្លៀង : កាលបើមនុស្សមិនយកបំពង់ទៅត្រង់ទឹក
 ភ្លៀង ឬ មិនជឿវាសនាសោះនោះ មិនជាការប្រពៃទៅ
 វិញទេ ព្រោះថា ពិតមែនតែភ្លៀងបង្កចុះមិនទៀងទាត់
 តែបើយើងយកវត្ថុទៅត្រង់ ទោះបីយ៉ាងណា ក៏បានទទួល
 លទ្ធផល គឺបានទឹកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដែរ ។ ឯវាសនា
 មនុស្ស ខ្លះខំប្រឹងសិក្សា ខ្លះខំប្រឹងប្រែងធ្វើកាតព្វកិច្ចយ៉ាង
 មមាញឹកដែរ តែលទ្ធផលល្អមិនបូរវាមាន មិនតែប៉ុណ្ណោះ
 ជួនកាលគ្មានទាំងបានទទួលផលនោះសោះក៏សឹងមាន ។

អុញកាលបើហេតុភេទកើតឡើងបែបនេះ តើយើង
អាចយាត់មិនឲ្យជឿលើព្រះវិញ្ញាណសនាបានឬទេ ?

ដូច្នោះយើងគួរតែជឿលើចំនួនវាសនាផងទើបគួរ ។

សំយោគមតិ : មានខាងបំប្រែញាមតិ និងបដិមតិ
ឲ្យស្របចូលគ្នាវិញ ។ ឧ . ម្នាក់ៗ មិនត្រូវយកបំពាន
ទៅរង់ចាំត្រង់ទឹកភ្លៀងឡើយ តែបើគ្មានទឹកសោះនោះ
គួរតែត្រង់ទឹកភ្លៀងដែរ ចំណែកវាសនា យើងមិនត្រូវជឿ
ជាដាច់ខាត តែបើអស់សង្ឃឹមត្រូវតែជឿខ្លះ ដើម្បីឲ្យធូរ
ដើមទ្រូង ជៀសវាងការវិកលចរិត ។

ផែនការទី៣(យោបល់) យើងត្រូវបញ្ជាក់ជាបណ្តាចំ
នូវលក្ខណៈសំខាន់នៃភាសិត តាមចំណូលចូលចិត្ត និង
ដើម្បីជាលទ្ធផលលក្ខណៈការប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីអធិប្បាយ ។

១ . ពាក្យទូន្មានខាងលើ ដែលបានអធិប្បាយមកនេះ
បញ្ជាក់នូវមតិដ៏ប្រសើរ គឺការព្យាយាម កាលបើមនុស្ស

មានព្យាយាមល្អហើយ សុភមង្គលសព្វយ៉ាងតែងកើត
ឡើងជាចាំបាច់ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ម្នាក់ៗ តែងបាននាម
ប្រាកដ ថាជាអារ្យជនជាប្រត្យក្ស ។

+++++

សុភាសិត

បើទុកជាគិតយើងវិសេសស្មោះ មិនត្រូវបង់បោះ
សេចក្តីប្រឹង ត្រូវខំខ្លះខ្លះ ងពេញទំហឹង ព្រោះប្រឹង
នឹងបុណ្យជាគុតា ។

តំនិតរៀបចំ

សត្វនិករកាគច្រើនក្នុងពិភពលោកទាំងមូល កាល
បើប្រសូតចាកគពិមាតាពេលណាមក លុះបានជ្រុតជ្រាប
ដឹងសេចក្តីសត្រូវហើយ តែងតែមានកូនជំនឿមួយ
ភ្ជាប់ទៅនឹងទឹកចិត្តជានិច្ច គឺសង្ឃឹមលើព្រេងវាសនារបស់
ខ្លួន ។ ពោះបីមនុស្សមួយចំនួនដែលមានសព្វគុណកាយ

វិកលវិការដល់កំរតណាក៏ដោយ ក៏មានការម្ស្នាក់រំពឹង
 ជានិច្ចចំពោះវាសនាអនាគតរបស់ខ្លួន ដើម្បីឲ្យបានចំណេះ
 វិជ្ជា បុណ្យស័ក្តិទ្រព្យសម្បត្តិដូចគេឯងដែរ ។ ជាការពិត
 ណាស់ មនុស្សកើតមក ហើយមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់មាន
 អាយុយើងយូរនោះ ជាកត្តាសំណាងណាស់ទៅហើយ ។ ចំ
 ណែកបុណ្យស័ក្តិ បើមនុស្សមិនខំស្វែងរកទេនោះ ប្រាកដ
 ជាគ្មាននរណា អាចជួយឲ្យកើតមានឡើងបានឡើយ ។

+++++

តក់ ៗ ពេញបំពង់ ឆ្អឹង ៗ កន្លះគ្រហោត
 កំនិតរៀបចំ

- ដំណាត់ធម្មជាតិមានភ្លៀងជាដើម កាលបើ
 ស្រក់ចុះក្នុងបំពង់ណាមួយដែលមានមាត់ចំហរ ពិតមែន
 តែមានគ្រាប់តូច ៗ តែបើស្រក់ផ្សាយ ៗ ទៅ អាចបង្កទៅ
 ជាទឹកពេញប្រៀបបំពង់បាន តែបើគេចាក់ទឹកមួយដុំ
 យ៉ាងដំណំ ចូលក្នុងបំពង់ដោយឥតកោតញញឹត ទឹក

ក្នុងបំពង់តែងក្រឡកឡើងវិញ នៅសល់បំពង់គ្រហោត មិន
អាចពេញប្រៀបបានឡើយ ។

សត្វកណ្តៀរកង់បូក ស្រមោចពូនសំបុក មនុស្ស
មានព្យាយាម កាលបើគេកពូនប្រឹងប្រព្រឹត្តម្តងបន្តិច ។ តាម
សមត្ថភាពដែលខ្លួនមាន ទោះបីសមិទ្ធិនោះមានទំហំប៉ុណ្ណាក៏
ព្រះសុមេរុក៍ដោយ ក៏អាចសម្រេចបានដោយងាយ ។
កិច្ចការបន្ទាប់បន្សល់មនឹងកម្លាំងបំពេញ តែបើយើង
ធ្វើតាមជំនោរចិត្តនឹកឃើញនោះ សមិទ្ធិការៗនោះពុំបាន
លទ្ធផលល្អឡើយ ។

+++++
បេះមកពីរឿន មានមកពីរក
កំនិតរៀបចំ

សេចក្តីប្រាថ្នានៃមនុស្សលោក សុទ្ធតែចង់ឲ្យខ្លួន
មានតម្រិះប្រាថ្នាល្អាសនៃនូវគ្រប់វិជ្ជាជីវៈ សម្រាប់អប
សូបលើបញ្ហាសំនេរឲ្យបានស្មើមុខនឹងគេឯង ។ ការ

ចេះដឹងដែលមាននៅក្នុងខ្លួនសេរី នៃប្រយោជន៍ប្រយោជន៍
 មួយទៅបាន លុះត្រាតែជននោះបានចូលទៅសិក្សាតម្រា
 ក្បួនច្បាប់ដោយហ្មត់ចត់ មិនមែនត្រាន់តែដេកគង់អន្ទាក់
 ខ្លាធ្វើក្អែកមីរ ហើយបន់ស្រន់សុំឲ្យចំណេះវិជ្ជារត់ចូល
 ក្នុងខ្លួនក្បាលបានដោយងាយឡើយ ។ ឯជនដែលគេ
 មានទ្រព្យសម្បត្តិទៀតសោត ក៏គេមិនមែនខ្ជិលប្រមូស
 សំគុកអ្វីនៃបឋមទូនោះទេ ប្រាកដជាគេមានបាន
 ដោយការស្មោះស្មាស្ម័គ្រគ្រប់ពេលវេលា គ្មានគញតែរ
 ទំរន់នឹងបាត់ក្នុងសព្វយ៉ាង ។ កាលបើយើងព្យាយាម
 គិតស្វែងពោះកាតព្វកិច្ចគ្រប់ជំហាន វិជ្ជានឹងទ្រព្យសម្បត្តិ
 រមែងកើតមានដល់យើងជាចាំបាច់ ។

ទូកទៅ កំពង់សោយ

និទានរៀបចំ

ទូកជា យានសម្រាប់ដឹកនាំសម្ភារៈ នឹងសម្រាប់បំបៅ
 ពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់មនុស្ស ក្នុងការធ្វើដំណើរតាម
 ជលបថ ។ ទូកថយចេញផុត កំពង់តែងស្ថិតនៅជា
 និច្ច តាំងដែលមានពេលណា កំពង់តាំងដែលភ្ជាប់ទៅជាមួយ
 ទូកផងឡើយ ។

មនុស្សរស់នៅក្នុងសង្គមកុលសម្ព័ន្ធ តែងមានការ
 ទាក់ទងរវាងគ្នានិងគ្នាជាត្រឹមខ្លះ ។ ក្នុងវេនដែលយើង
 ទៅស្នាក់អាស្រ័យលើគេហដ្ឋានមិត្តភក្តិមិត្តិយាល ឬ នៅ
 ក្នុងទីណាដោយបណ្តោះអាសន្ន មិនត្រូវយើងបញ្ចេញ
 ចរិយាពុករលួយ ទុច្ចរិតនៅទីនោះទេ ។ កាលបើយើង
 ជម្រុសអំពើពាលអប្បលក្ខណ៍ ក្នុងទីដែលយើងស្នាក់
 នៅនោះ លុះយើងចេញផុតទៅ ក៏ហាក់ក្រក់របស់ខ្លួន

តែងជាប់នៅស្នូលរោងជាងនិច្ច ជាពិសេស សាមីជន
 ដែលឲ្យយើងជ្រកកោននោះ ត្រូវទទួលកិត្តិស័ព្ទ
 អសោចិ ដោយសារយើងមិនចេះរក្សាចិត្តគំនិត ឲ្យត្រឹម
 ត្រូវតាមមនុស្សធម៌ ។

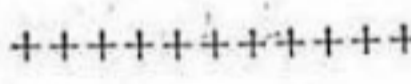
អណ្តាតជារាជកិច្ច ស្លាប់ផងរស់ផង

គឺព្រោះអណ្តាត ។

គំនិតរៀបចំ

គ្រប់តែនាទីរស់នៅ មនុស្សត្រូវការជាទីបំផុតនូវសំដី
 ចរចាគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងករណីយកិច្ចដែល ទាក់ទងរវាង
 គ្នានឹងគ្នា ក្នុងសង្គមគ្រួសារ ។ ពាក្យសំដីសំនួនរវាង
 ដែលហូរហៀរខ្ចាតចេញពីដំបូកិញ តែងផ្តល់ទៅនូវ
 ការពិត និងគ្រោះថ្នាក់ប្រហារជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន ឬ អ្នកដទៃជា
 ចាំបាច់ ព្រោះវាជាដើមចម នៃហេតុការណ៍គ្រប់ប្រភេទ ។

មនុស្សជាតិកាតច្រើន ត្រូវមានដោយយោងគាប់ប្រសើរ
 លើទំព័រជីវិតដោយសារអណ្តាត តែខ្លះត្រូវបាត់បង់កិត្តិ
 យស កេរ្តិ៍ឈ្មោះ អស់ទ្រព្យសម្បត្តិ រហូតដល់សូន្យដ៏ព
 ជន្នកំព្រោះតែអណ្តាតនោះឯង ។ រូបមន្តខាងលើនេះ ស្រប
 ទៅនឹងពាក្យថា : លាភស្ថិតនៅលើពាក្យផ្អែមល្ងមទៅក
 អ្នកដទៃ បើដូចនេះ ក្រអូនឹងពាក្យផ្អែមល្ងមទៅកអ្នក
 ដទៃ ។

សំណាបយោងដ៏ ស្រីយោងប្រស

កំនត់រៀបចំ

របរកសិកម្ម ជាសេដ្ឋកិច្ចសម្រាប់រដ្ឋមួយចំណែក យ៉ាង
 ពិសេស ។ ពួកកសិករ គ្រប់ជនបទ កាលបើមានភ្លៀង
 ធ្លាក់ជាកដំហើយ តែងរកដីធ្លីចាក់ដីលើកថ្នាល ដើម្បី
 សាចក្រោះពូជធារ ។ សំណាបល្អ មានលក្ខណៈ គឺ :
 មានដើមធំៗ ស្លឹកខៀវខ្ចី បុសច្រើន ហើយវាជាប់ដីជាច្រើន

ជាង សំណាបអន់ ។ លុះដល់គេយកទៅស្ទូង ទោះបី
 ដីស្រែមិនសូវមានដីជាតិក៏ដោយ ក៏អាចជួយដំឡើងសភាព
 ស្ទូងឲ្យបានល្អបង្អែកដែរ ។ សត្វមានញីមានឈ្មោះល
 មនុស្សមានស្រីមានប្រុស ស្រីគ្រប់លក្ខណ៍ អាចជួយយើង
 យោងប្តីឲ្យមានកិត្តិយស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរគ្រប់ពេលវេលា
 ដ៏រីករាយក្រៃបំផុត បើប្តីជាអ្នកដកស្តីបោកបោកស្រី ស្រី
 ជាប្រពន្ធមានមធ្យោបាយ ចេះធ្វើឲ្យប្តីសប្បាយចិត្តក្នុងគ្រូ
 សារ ប្តីអាចលះបង់បានដោយងាយនូវភាពនោះ បើ
 មិនទាំងអស់ក៏ជូរស្រាលជាងដើមដែរ ។

អូសទឹកកុំឲ្យល្អាន ចាប់ត្រីបានកុំឲ្យលក់ទឹក
 តំណភ្លេចប្រើ

ទុកគេចាត់ទុកយោងខាងដល់បថ ហើយសម្ភារៈនោះ
 រៀបចំឡើង ដោយមានបិទជ័រ នៅពីខាងក្រោមផង ។

កាលបើគេអូស ត្រូវរកកំណត់ឈើយកមកសែមពីក្រោម
 ដើម្បីកុំឲ្យរថក្តីចេញពីសន្ទុះការភ្លឺ ។ ឯត្រីជាមច្ឆ
 ជាតិសម្រាប់ជាអាហារ នៃប្រជារាស្ត្រ ហើយពួកនេ
 សាទ តែងចាប់យកទៅធ្វើជាម្ហូប និងលក់ជូនតាមត្រូវ
 ការ តែពួកនេសាទគប្បីចាប់មច្ឆជាតិទាំងនោះ ដោយ
 មធ្យោបាយយ៉ាងណា កុំឲ្យទឹកក្នុងថ្នកត្រពាំងកករលកឲ្យ
 សោះ ព្រោះទឹកថ្លាជាសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកផងទាំងពួង ។
 ក្នុងការស្តុបអង្កេតបំបាក់ដទៃច្រើនក្តី ក្នុងការសិក្សា
 យកជ័យជំនះក្តី កិច្ចការអ្វីៗ ក្តី យើងត្រូវធ្វើឲ្យសម្រេច
 ដោយភលល្បិចសន្តិភាព គឺកុំធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់អ្នកសុច
 រិត ។ ក្នុងនាមនៃអ្នកសិក្សាត្រូវកុំឲ្យគេដឹងមុនថាយើងធ្វើ
 កិច្ចការ ដើម្បីយកជ័យជំនះ ក្នុងការរៀនសូត្រឲ្យសោះ ។

ពាក្យពិតមិនបេះស្លាប់

គំនិតរៀបចំ

ពាក្យពិតស្ថិតនៅលើខ្លឹមសារច្រើន លះបង់ការ
 ភូតភរធម្មប្រវត្តិក្នុងចិត្តគំនិតខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ ។
 ពាក្យពិតអាចនាំមកនូវអត្ថប្រយោជន៍សព្វយ៉ាង ដល់ក្រុម
 គ្រួសារ និងសង្គមជាតិដូចគ្នា ។ ពាក្យពិតជាអរូបនាម
 រស់នៅជាដាច់ខាត ទោះបីរូបមន្តស្រដាត់ទៅក៏ដោយ ឯពាក្យ
 ពិតសល់នៅរស់រវើក ហើយធ្វើចលនាយ៉ាងសកម្ម ចូល
 ស្ថិតជាប់ក្នុងសន្តានចិត្តប្រជាករគ្រប់ប្រភេទ ។ ក្នុង
 ច្បាប់ផ្សេងៗ ដែលបានចងក្រងចេញពីវិស្វកម្មរបស់
 អ្នកប្រាជ្ញបូកណា តែងរស់នៅជាច្រើនសតវត្សរ៍តាំងពីបុព្វ
 សម័យ រហូតដល់បច្ចុប្បន្នសម័យ ។ ទាំងនេះហើយ
 ដែលដេញឱ្យយើងប្រាប់ ម្នាក់ៗ កាលបើគ្មានពាក្យសត្យក្នុង
 ខ្លួនទេ ហាក់ដូចជាជនដែលរស់នៅ មានតែសញ្ជាតិកាយ

តែឥតសោះទូរសតិសម្បជញ្ញា ពោលឲ្យចំ គឺ ជាមនុស្ស
រស់ឥតប្រយោជន៍ ធ្ងន់តែផែនដី ហើយអ្នកប្រាជ្ញអាច
ចាត់ទុកដូចជាជនស្លាប់អ៊ីចឹងដែរ ។

សុតស្តាប់ រឿងវិមានភ័ក្ត្រ អាយុយ័នយូរ
គំនិតរៀបចំ

ដោយយល់ឃើញថា ប្រជាករខ្លះមានសភាពអ្នក
ទ្រុក គ្មានកលល្បិច សម្រាប់គេចវេះកៀសខ្លួនឲ្យ
រួចពីភ័យរន្ធតាយសោះ ទើបបុកពោលពារ បានដៅទុក
ជាទីផ្លូវគតិដូចខាងលើ ។

គ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន គេស្តាប់ណាស់ទូរស័ព្ទនាពេលកាច
សាហាវយង់យួន និងជនមានចិត្តគំនិតរៀបរយ តែផ្ទុយ
ទៅវិញ មនុស្សត្រូវមានប្រាជ្ញានិងស្មារតីរឹងប៉ឹង ត្រូវ
ស្គាល់ត្រួតត្រា ការណ៍ នៃការល្បឿនដ៏គួរឱ្យខ្លាច ។

ដូច្នោះ មនុស្សត្រូវមានកលោ បាយ ក្នុងសភាព
 ការណ៍សម្រាប់យើងខ្លួនឲ្យរួចពីគ្រោះកាច ដែលកើតឡើង
 ម្តងម្កាល ។ ក្នុងចំណោមជនដូចគ្នា យើងមិនត្រូវ
 ដំអក់ម្រេនខ្សែជីវិត រហូតដល់ស្លាប់កេរ្តិ៍ឈ្មោះ និងស្លាប់
 ខ្លួន ដោយសារការស្មុតត្រង់ហួសវិស័យមនុស្សធម៌ឡើយ
 យើងត្រូវតតាំងជាមួយខ្មាំងសត្រូវ ដែលបង្កប្រមាថពាធ
 ជន ដល់សង្គមជាតិរបស់ខ្លួនជាប្រគុក្ស ។

+++++

ប្រាជ្ញដំ ឲ្យក្រុងប្រាជ្ញគេ

តំណភ្ជាប់

ព្រះគ្រូខ្លះពាន់រោហារប្រាជ្ញា រលោកមនោសញ្ចេត
 នាហា អ្នកផង សំអាងលើការចេះដឹងរបស់ខ្លួន ពោល
 បំបិទទឹកចិត្តអ្នកដទៃ ដោយអគតិធម៌ណាមួយ មាន
 លោកគតិជាដើម ។ ព្រះគ្រូបែបនេះ មិនដែលមាន

គំនិតសំគុកគិតថា ថ្ងៃណាមួយខ្លួននឹងលិចចុះក្នុងការអា
 មាសមុខ ដោយសារប្រាជ្ញារវាងហារបេរជនឡើយ ។
 សភាពអ្នកចេះច្បាប់ ហើយអង្គុយលើច្បាប់ កាត់សេចក្តី
 ៨១៨៨៩ តាមអំពើចិត្តនឹកឃើញ ព្រោះតែក្តីលោកលន់
 សំណូកនោះ ។ អំពើអយុត្តិធម៌ បែបខ្មៅនឹងតនោះរមែង
 ក្លាយទៅជាអាវុធសម្រាប់សំពង់តបមកអាត្មារំញា មិនបាន
 ក្នុងថ្ងៃណាមួយ ដែលមានអ្នកចេះដឹងដូចខ្លួនឬលើសខ្លួន
 នោះកើតឡើង ។

ក្នុងរបបរស់នៅ យើងមិនត្រូវមើលរាយការណ៍ ដោយ
 ភាន់ថាមានតែខ្លួនមួយប៉ុណ្ណោះ ដែលចេះដឹងជាងអ្នក
 ដទៃឡើយ គឺត្រូវដឹងច្បាស់ថា មធ្យោបាយបែបអាត្មា
 អញធ្វើនោះ អ្នកដទៃអាចធ្វើបានដូចខ្លួនអីចឹងដែរ ។

ចាន់ - សយ

បិតុលក្រខន សុននីដំបិតុលក្រមិនយូរ

កំណត់រៀបចំ

បុត្របុរសរបស់យើង តែងមានទុក្ខមគតិ ចង់ជួយយើង
 យោង បុណ្យជនឲ្យចេះជួយសង្គ្រោះគ្នាទៅវិញទៅមក តាម
 ផ្លូវកាយក៏ដូចជាតាមផ្លូវចិត្តដែរ ។ ការដែលមនុស្សចេះ
 ជួយសង្គ្រោះគ្នាជាការប្រសើរណាស់ តែមុននឹងធ្វើចិត្ត
 ល្អ ចំពោះជនណាម្នាក់ ត្រូវមានវិចារណញ្ញាណ ពិនិត្យ
 ពិចារណាចរិយា ជននោះជាមុនសិន ។ បើយើង
 មានហឫទ័យល្អ ហើយចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិលុយកាក់
 ឲ្យចំពោះជនដែលដើរលេងស៊ីផឹកស្ងួតស្ងួត ដោយ
 ល្បែងស្រីស្រា អំពើពាលា មិនយូរបើនានអ្នកចិត្តល្អនោះ
 ត្រូវទទួល គ្រោះថ្នាក់ជាមិនទាន ។ កាលបើឧបសគ្គ
 បែបនោះកើតឡើងប្រភេទជនចិត្តល្អនោះ ត្រូវធ្លាក់ចុះក្នុង
 នាមក្រខនជាប្រក្សក្ស ។ រីឯជនដែលមានចិត្តល្អ ចំពោះ

តែនរណា ដែលមានមនុស្សធម៌ប្រចាំអាត្មា ស្គាល់គុណ
 ទោស ប្រឹងចំពោះជីវិតដោយសុចរិត អ្នកនោះអាចជួយ
 ដល់ម្ចាស់ទានវិញ ក្នុងថ្ងៃណាមួយមិនខាន ហើយ
 អ្នកចិត្តល្អបែបនោះ បើធ្លាក់ខ្លួនក្រកមិនក្រយូរដែរ ។

+++++

នាងរតនកម្ពុជា មេខាតលក្ខណ៍

រតនកម្ពុជាកំប្លោកអន្សា

គំនិតរៀបចំ

មេបុរាណសំទុំ មុនរៀបចំផ្សំផ្គុំកូនចៅ ឲ្យមានគូ
 ស្រករ តែងមានការពិនិត្យយ៉ាងមតិចត់ សូម្បីតែរូបអ្នក
 មានខ្លួនទាំងសង្ខារ ក៏សុទ្ធតែប្រាថ្នាឲ្យបានគូជីវិត របស់
 ខ្លួនមានចិត្តគំនិត និងចរិយាគ្រឹមគ្រូទាំងអស់ដែរ ។

នារី ដែលមានលក្ខណ៍ចរិយាពេញលេញចេះដឹងនឹង
 គេរតែច្បាប់ខ្លួនជាស្រី ស្គាល់អស់ស្គាល់គង់ ស្គាល់បង

ស្គាល់បួន ស្គាល់ចាស់ត្រីទាបាវ ។ ពេលឆកាលណា
 តែងបានជួបប្រទះនឹងគូប្រុសត្រីមត្រូវ មានចរិយាសម
 សួន មានចិត្តចេះអាណិតអាសូរភរិយាមិនខាន ព្រោះ
 បុរសបែបនេះ តែងជ្រើសរើសគូភរិយាណាស់ គេមិន
 មែនឲ្យតែឃើញស្រីរូបស្អាត ហើយចេះតែបញ្ចេញមន្ត
 ស្នេហ៍ឡើយ ។ ឯស្រីដែលមានចិត្តនឹងសណ្តាប់ធ្នាប់ភ្និត
 ភ្នើន ឬក៏ភាវ័យខ្ពស់ តែងជួបប្រទះ បរិពារលើបុរស
 កំប្លោងអន្យាមិនខាន ព្រោះប្រុសដែលចូលចិត្តដើរលេង
 ស៊ីបា បង្ខំលប្រអូសគេគ្មានបានគិតដល់អ្វី ក្រៅពីស្រ្តីមាន
 រូបស្អាតឡើយ ។

ទឹកត្រជាក់ត្រក់
 តំនិតរៀបចំ

ធម្មជាតិបង្កើតបានក្តី មានក្តីមានត្រជាក់ សព្វ

សត្វមានចិត្តប្រាថ្នាខុស ។ គ្នា ខ្លះមានចំណូលខាងអា
 កាសណាត្តកោ ខ្លះមានចំណូលចូលចិត្តអាកាសត្រជាក់ ។
 មច្ឆាក្នុងគន្លងរសនៅអាស្រ័យលើបាតុក្កតត្រជាក់ ព្រះសូរ្យ
 វិសេន៍ចែងចាំងលើគន្លងក្តៅមហិមា រក្ខតាយាតិម្លប់ឈើតែង
 បាំងកំដៅកាំរស្មីនៃព្រះអាទិត្យ មច្ឆាគូចធុរតចូលមកសម្លុ
 ក្នុងទឹកដែលមានម្លប់ទ្រឈើទ្រឈើយ៉ាងកុះករ ។ សត្វ
 មមាចស្លាប់នឹងភ្លើង ស្រមោចក្រយីនឹងស្ករ រីឯមនុស្ស
 ស្លាប់នឹងពាក្យផ្អែមល្ងម ដែលហៀរច្បូរចេញពីមេត្តា
 ចិត្ត ។ មេត្តាធម៌ ជាម្លប់ដ៏ត្រជាក់ត្រជុំ សម្រាប់មនុស្ស
 ជាតិដូចគ្នា កាលបើនរណាមានចិត្តមេត្តាចេះអាណិត
 អាសូរ សន្តោសដល់អ្នកដែលនៅក្រោមបន្ទាប់ហើយ
 ពលករគ្រប់វណ្ណៈតែងរតមកជ្រកយ៉ាងកកស្រទាប់ ដោយ
 សុខក្សេមក្សាន្ត ។

មារយាទថ្លៃឲ្យយក មារយាទថែកឲ្យរៀន

គំនិតរៀបចំ

កេរ្តិ៍ឈ្មោះយសស័ក្តិ, ទ្រព្យសម្បត្តិ, ចំណេះវិជ្ជា
 កើតឡើងដល់នរណា ដែលបានស្វែងរក ដោយក្តី
 ព្យាយាមកតិកមែនហើយ ចំណែកនៃនរណាតែនរណានោះ
 មានគំនិតមារយាទថ្លៃថ្នូរ ចេះរក្សាថែទាំឲ្យគ្រប់ខ្លួន នៅ
 ក្នុងសន្តានចិត្តយ៉ាងប្រសើរផងទើបបាន ។ បើសិនជាអ្នក
 មានបុណ្យស័ក្តិ ទ្រព្យសម្បត្តិ ចំណេះវិជ្ជា តែទឹកចិត្ត
 និតមារយាទថែកទាប ដើរអ្នកអាងវាយបូកពា ក្នុងតម្រា
 របស់ពាលជន ឈ្នើយយូរគោង មិនស្គាល់គុណទោស
 ខ្លួនអ្វីនឹងជាតិ គុណសម្បត្តិទាំងនោះ ត្រូវសាបសូន្យ
 ទៅវិញជាត្រឹមៗ ។

តាមចិត្តសាស្ត្រ យើងជាអ្នកសិក្សា ត្រូវមានវិចារណ
 ព្វ ពិចារណា មើលគំនិតមារយាទ នៃការ

ប្រព្រឹត្តិរបស់ខ្លួន និងការប្រព្រឹត្តិរបស់បរជន បើយើងជាមតិ
ណា លើយើងត្រូវរក្សាទុក បើមតិណា អាចក្រក់តប្បិយើងរៀន
បង់ចេញពីខ្លួនជាបន្ទាន់ ទើបយើងបានជាមនុស្សល្អ ។

+++++

ឈើកោងវិល្លីព័ទ្ធ មនុស្សខាតភាព
កុំយកខ្លួនបៀត
កំនិតរៀបចំ

សេពគប់ល្អបានល្អ សេពគប់នឹងជនអាចក្រក់តែងបាន
ទទួលផលអាចក្រក់ ។ រក្សាជាតិដែលកោងទោរចុះ ព្រោះតែ
វិល្លីមកព័ទ្ធ ពោះបីខ្ញុំប្រឹងដើមយ៉ាងណា ក៏មិនសូវរួចពី
វិល្លីជាតិឡើយ តែរក្សាជាតិខ្លះ កោងខ្លួនឯងដោយមិន
បាច់វិល្លីព័ទ្ធក៏មានដែរ ។

មុននឹងទុកចិត្តសេពគប់លើដទៃណាម្នាក់ តោងយើង
ពិនិត្យពីចម្ងាយ ត្រូវរកមើលកិច្ចការលក្ខណៈចរិយាឲ្យច្បាស់

លាស់ជាមុនសិន កុំពាងតែឃើញ គេមកដល់ភ្លាម
 ដោយគេមានសំដីរវៃហារក្បោះក្បាយ ធ្វើបូកពាសុភាពាប
 សារកេងកាងថា គេជាមនុស្សសុចរិតត្រឹមត្រូវ ហើយបើ
 ឃើងខ្លះវិចារណញ្ញាណ ដើរទុកចិត្តអស់ព័កន្សែមខ្លះភ្លាម
 នោះ មិនជាតារប្រពៃឡើយ ក្រែងចែងឲ្យពាក្យកកកើត
 ឡើង ព្រោះតែជននោះជាមនុស្សកែក ។ ម្នាក់ ។
 ត្រូវចេះជួយសង្គ្រោះអ្នកដំណើរ តែត្រូវពិនិត្យសិន ។

មនុស្សចិត្តជា តែដំមានគ្នាជាទីពឹង

កំណត់រៀបចំ

អ្នកប្រាជ្ញបុគ្គលសម័យ តែងមានមនោគមវិជ្ជាខ្ពង់ខ្ពស់
 ឆ្លុះឃើញយ៉ាងជាក់ស្តែង នូវវិធានការទាក់ទងគ្នាទៅវិញ
 ទៅមក ក្នុងកលសម័យជំនាន់ ។

មនុស្សចិត្តជា សំដៅយកចំនួនជនមួយកាល ដែល

មានហឫទ័យចេះសន្តោសប្រោសប្រណី ដល់អ្នកដទៃ
 មិនមានចិត្តកម្រិតសប្បស្សាខុសមាត្រា ជួយសង្គ្រោះអ្នកផង
 ដោយផ្តល់ឲ្យនូវសម្ភារៈ ឬជាគ្រឿងទប់តម្កល់សម្រាប់លៀង
 ជីវិតជន ឬក៏ឲ្យនូវសម្ភារៈសម្រាប់ទប់តម្កល់រក្សាល បានដល់
 ការផ្តល់នូវពាក្យប្រៀនប្រដៅណែនាំបង្ហាត់បង្ហាញ ឲ្យដើរ
 ទៅរកវិជ្ជាភាព ផ្នែកក្នុងច្បាប់ប្រព្រឹត្តសុចរិតដោយកាយ,
 វាចា និងចិត្ត ។

អំពើដែលយើង ធ្វើលដល់អ្នកដទៃ តែងបាន
 លទ្ធផលជាទីតាប់ចិត្តដល់យើងវិញ នូវការរាប់អាន និង
 ជាទីតាំងតំនាក់ នៃបរជន ដោយពិតប្រាកដ ។

ត្រឡប់វិរទៅ ទើបល្ខេវិវរមក

គំនិតរៀបចំ

អធិការណ៍ក្តី វិវាទក្តី អ្វីៗ ក៏ដោយ តែងកើត

ឡើង ដោយខ្លួនជាអ្នកបង្ក ទើបអ្នកដទៃហ៊ានលូកដៃ
 ចូល (អត្តៈ និង បរៈ) ។ វល្លិជាតិទាំងឡាយមាន
 គ្រឿងចង្រៃជាដើម កាលបើបោះដៃវារទៅប៉ះលើវល្លិជាតិ
 មួយទៀត វល្លិជាតិទាំងនោះក៏មិនព្រឺឆើយដែរ តែបោះដៃ
 វារតោងគ្រឿងបំបាក់វិញមិនគប្បីខាន ។

សន្តិមជន ក្នុងកាលៈទេសៈ ដែលរស់នៅជាមួយ
 គ្នា សុទ្ធតែមានការទាក់ទងគ្នាទៅវិញទៅមកជាងរាប ។
 កាលបើយើងជាម្ចាស់ចំណោទ ហុចសេចក្តីសុខទៅអ្នក
 ដទៃ អ្នកដទៃតែងផ្តល់ឲ្យសេចក្តីសុខមកខ្លួនវិញ ។
 បើយើងផ្តល់សេចក្តីទុកដល់គេ គេមុខជាហុចសេចក្តី
 ទុកមកខ្លួនវិញមិនខាន ។ ដូចនេះ សន្តិភាពក៏ សង្គ្រាម
 ក៏ យត្តធម៌ក៏ អយត្តធម៌ក៏ អ្វីៗ ក៏ តែងច្បាស់ឡើង
 ពីអត្តៈទាំងអស់ បើយើងនេះក្រអូងនឹងស្វែងរកសន្តិភាព ។

ម្ល៉ែងដំបេះឲ្យគេកោត ម្ល៉ែងដំឆោតឲ្យគេអាណិត
គំនិតរៀបចំ

សភាពរស់នៅនៃមនុស្ស ច្រើនតែស្ថិតនៅក្នុងលក្ខណៈ
ចេះស្តីរក្សា ហើយវាយបូកលើកំតសំប៉ាខ្លួនគ្រាន់បើ ។
យើងកើតមកជាមនុស្ស ត្រូវរៀនវិជ្ជាវិជ្ជាមួយ ឲ្យ
ប្រាកដប្រជាមិនត្រូវចេះស្តីរ ។ ហើយបែរទៅរៀនមុខវិជ្ជា
ដទៃទៀតឡើយ ។ ម្ល៉ែងធ្វើអ្នកចេះ ត្រូវចាំក្បួនច្បាប់
ឲ្យស្អាតសិន ទើបយើងមានប្រសិទ្ធិភាព លើអ្នកផងទាំង
ពួង ហើយគេក៏កោតព្រាញើតយើងផង កាលបើយើង
ចេះចាំស្តីរ ។ ហើយយើងអ្នកអាងហួសសមត្ថភាពនោះ
គ្មាននរណាម្នាក់គេកោតសរសើរយើងឡើយ ។ តែបើយើង
ជាជនឆោតនៅល្ងង់ខ្លៅ គប្បីទុកខ្លួនឲ្យរាបសា យកគេ
ធ្វើជាមិត្តនាំផ្លូវទៅប្រសើរជាង សមដូចពាក្យថា ពាលណា
ស្គាល់ថាអាត្មាពាលពិត បែរហៅបណ្ឌិតប្រាកដជាបាន ។

មនុស្សគោយកសំដី ដំរីគោយកភ្នក

កំនត់រៀបចំ

ប្រជាជនមួយចំនួន ច្រើនតែផ្គង់ខ្លួនក្នុងសំដីប្រឡើស
 បើស អត្តសាសន៍ប្រវត្តិសាស្ត្រត្រូវបាន តាំងឱ្យប្រយោជន៍
 ខ្លួនឯង និងប្រយោជន៍អ្នកដទៃ ។

សព្វគ្រប់យ៉ាងនៃប្រជាជនគ្រប់រូប វាចា គេចាត់ទុកជា
 រូបមន្តមួយ យ៉ាងវិសេសវិសាលបំផុត ក្នុងការស្វែងរក
 ទ្រព្យសម្បត្តិ និងបុណ្យសក្តិ ដើម្បីអបសូបដ៏វិត្យបានថ្លៃ
 ថវ ។ បើយើងបែកក្រុមគ្រឿងមើលទ្រឹស្តីថា “សំដី
 ជាឯកលេខជាទោ, យើងដឹងថាសំដីគេចាត់ជាសម្ព័ន្ធទីមួយ
 ឯគំនូសគេចាត់ទុកជារូបសម្ព័ន្ធទីពីរ ។ សំដីអាចធ្វើឱ្យជន
 ដែលពោលបន្លឺសប្បន្តយ ធ្លាក់ចុះក្នុងសភាពអបលក្ខណ៍
 ចាញ់អាត្មាអាចកត្តិយសរហូតដល់ស្លាប់ខ្លួន ព្រោះតែសំដី
 នេះឯង ក៏សឹងមាន ។

បណ្តាសត្វទាំងអស់ ដរាបសត្វធំចំបងទាំងសត្វដទៃ
ហើយវត្ថុដែលមានតម្លៃជាចាំបាច់គឺក្នុង ទោះបីនៅរសក
ដោយ ស្លាប់ទៅក៏ដោយ តែងប្រើការបានសព្វយ៉ាង ។

ទ្រព្យគង់ឱ្យតស្រី បេះសំបៃទុក
ផ្ទះធំស្រណុក ឱ្យតលក្ខណ៍ស្រីជា
តំនិតរៀបចំ

រូបស្រីគេតែងចាត់ជាមេផ្ទះ សម្រាប់គុបតែង
គេហដ្ឋាន តាមលក្ខណៈវិជ្ជាមេផ្ទះ ។ ជាការពិត
ណាស់ បុរសស្ថិតនៅក្នុងមុខដំណែងជាអាណាព្យាបាល
នៃគ្រួសារ ដែលគេទម្លាប់ហៅថា ស្វាមី ប្រែថាម្ចាស់
គ្រួសារ ហើយស្វាមីមាននាទី គ្រាន់តែស្វែងរកទ្រព្យ
យកមកទុកប៉ុណ្ណោះ តែទ្រព្យធំដែលស្ថិតថេរចីរកាល
ទៅបាន តោងអាស្រ័យលើភរិយាចេះផ្គត់ផ្គង់ចាយវាយ

សំចៃ និង អ្នកដាក់ឲ្យមានបែបបទផង ។

គេហដ្ឋានធំទូលាយ ដល់កំរិតណាក៏ដោយ បើ
 មេផ្ទះមិនចេះរៀបចំឲ្យមានរបៀបរៀបរយទេ ប្រាកដជា
 ក្លាយទៅជាគ្រឹះស្ថានចង្អៀតចង្អល់ រកេតរកូតមិនខាន ។
 ផ្ទុយពីខាងលើនេះ បើផ្ទះតូចតាចកញ្ជ្រោកកញ្ជាក់រខេក
 រខាក មើលសឹងមិនចង់យល់ក៏ដោយ តែបើស្រីមេផ្ទះ
 ចេះគុបតែឲ្យមានរបៀបទៅ រមែងតែឯតែ ប្រែរូបទៅ
 ជាផ្ទះធំទូលាយជាប្រចក្ខ ។

ឈើណាកាចទុកជារបង ឈើណាត្រង់

ទុកជាបន្ទាត់

គំនិតរៀបចំ

ព្រៃព្រឹក្សាលតាវល្លី មានកាចមានស្នូត មានរៀប
 មានត្រង់ ឈើណាកាច អាចរោលនឹងមុតមនុស្សដែល

ប៉ះពាល់ត្រូវពុំម្តងម្កាល តែរក្សាជាតិដែលមានបន្ទាដូចជាដំ
 បង្កយក្សជាដើម គេអាចសកម្មកង់ធ្វើជារបងការពារខ្មាំង
 សត្រូវ ។ ឯឈើណាត្រង់ក្រៅពីយកទៅធ្វើសម្ភារៈប្រើ
 ប្រាស់ផ្សេង ៗ គេអាចយកទៅធ្វើជាបន្ទាត់ សម្រាប់
 វាស់វែង បែងជាកំរិតអង្សា ។

មនុស្សកើតមកមានកាចមានស្នូត តែអ្នកប្រាជ្ញពុំ
 បានចាំតមនុស្សកំណាចទុកជាមោឃៈ ឡើយ ដោយចាត់
 អ្នកទាំងនោះជារបងសម្រាប់ការពារសត្រូវ ក្នុងគ្រាមាន
 អាសន្នទៅវិញ មនុស្សកាចយោរយៅ គេមិនចាត់ឲ្យ
 ធ្វើជាសកាដ៍ណាងយុត្តិធម៌ឡើយ ។ រីឯមនុស្សស្នូត
 ត្រង់ ក៏គេមិនត្រូវរុញទៅឲ្យការពារខ្មាំងសត្រូវដែរ តែ
 ជនបែបនេះ គេទុកជាអ្នកតំណាងសន្តិភាពទៅវិញ ។

ផ្កាញ់កម្លាំងកាយ ដោយកម្លាំងប្រាជ្ញា

ផ្កាញ់មនុស្សក្លៀវក្លា ដោយការអង្វរអាច

គំនិតរៀបចំ

ដើម្បីបំបាត់ចោលនូវពួកជនដែលមានសាច់ដុំ និង
ជនដែលក្លាហានមានអំណាចកំហឹង ទើបលោកអ្នកប្រាជ្ញ
ប្រដៅទុកជាទិដ្ឋានុតតិដូចន័យខាងលើ ។

មនុស្សខ្លាំងពូកែ មានសាច់ដុំ អ្នកមានកាប់ចាក់
វាយតប់តាមផ្លូវនឹងត យើងមិនត្រូវផ្ដាញ់តបដោយកម្លាំង
បាយវិញទេ គឺត្រូវផ្ដាញ់ដោយកម្លាំងប្រាជ្ញា ដោយយក
កលល្បិចតម្រិះ តាមមធ្យោបាយសន្តិភាពវិញ ។

ឯជំពូកជនដែលក្លៀវក្លាហាក់លោតដោយសំនួនរៅ
ហារកេងកាន់ យើងត្រូវផ្ដាញ់ដោយការអង្វរអាច តាម
សំនួនរៅហារតបវិញ បើយើងហើយធ្វើបូកគ្រឿងៗនោះ
ជនក្លៀវក្លាវតិតបានដៃឡើងចាត់កម្ពុជជិះជាន់មិនខាន ។

យើងម្នាក់ ៗ ត្រូវចេះផ្ដាញ់ផនដែលមានកម្លាំងកាយ
និងជនភ្លេចវិញ ដោយវិធានប្រាជ្ញា និងសេចក្ដីអង្គអាច ។

ទុណាសិត

ប្រពន្ធបង់ស្លាប់បង់មិនយំ ដ៏បស្រាបង់រលំ

បង់យំបោកខ្លួន

គំនិតរៀបចំ

គេចង់ប្រដៅមនុស្ស ឲ្យមានកត្តកាត ទៅលើដប
ស្រា ថាជាគ្រឿងប្រសើរជាងភរិយា ដោយបង្ហាញ
តិរិយនៃដបស្រា អាចធ្វើមនុស្សឲ្យស្រឡាញ់ជាងវត្ថុអ្វី ៗ
ទាំងអស់ ។ គេតែងលើកដំកើរដបស្រាទុកស្មើនឹងជីវិត
របស់គេ ការទុកសោក ចំពោះវត្ថុជាទីស្រឡាញ់ ពុំ
ស្មើនឹងទុកព្រោះដបស្រារលំឡើយ ។

បើផឹកស្រាផឹកឲ្យគេសែង ផឹកដើរម្នាក់ឯងផឹកធ្វើអ្វី

តំណាងរៀបចំ

ប្រដៅជនឲ្យផឹកទាល់តែដេកលូនតាមផ្លូវ ដើរផ្លូវមួយ
 ម្នាក់ឯង ដេកដួលតាមចិញ្ចើមផ្លូវ ។ កាលបើផឹកល្មម ។
 ពួកគេមិនឲ្យតម្លៃថាគ្រាន់បើទេ លុះណាតែផឹកឲ្យលិចចុះ
 ក្នុងសភាពស្រវឹងអាចអ្វី ទើបការផឹកនោះមានតម្លៃ ដល់
 ក្រុមគេ ។ គេមិនគិតធ្វើអ្វី ក្រៅពីលើកកែវស្រាផឹក
 ប្រណាំងគ្នា យកល្មះចាញ់ ក្នុងចំណោមគូកនគេ
 ឡើយ ។ វាក្នុងនេះ តែងបង្ហាបបន្ទាសចំពោះសហ
 ការណ៍ដែលចេះផឹកស្រាមិនស្អាត ឬផឹកស្រាតិច ។ ការ
 តស៊ូក្នុងការផឹកស្រា ក្រុមនេះបានសន្ទូតឲ្យតម្លៃយ៉ាងប្រ-
 ណិតចំពោះជីវិតរស់នៅរបស់គេ ។

យល់ទៅលើការស្នើសុំ ជាការសំខាន់ ដោយគេឥតបាន
 ទទួលស្គាល់តម្លៃពុទ្ធសាសន៍ចាស់តែសោះ មិនតែប៉ុណ្ណោះ
 គេតែងពោលចំអកដល់ជន ដែលមានមនុស្សធម៌ក្នុង
 ខ្លួនស្គាល់លក្ខណៈព្រះពុទ្ធសាសនា តាំងខ្លួនសិបក្នុង
 សាសនាព្រះពុទ្ធ ស្គាល់បុណ្យស្គាល់បាបស្គាល់គុណ
 ស្គាល់ទោស ។ ប្រភេទជន ដែលមានគំនិតប្រឆាំង
 នឹងរបបសាសនាសម្រាប់រដ្ឋនេះ គេអាចចាត់ទុកជាជនមួយ
 ចំនួនតូច ដែលមានមនោគមវិធីមិន ចូលលក្ខណៈខ្លួន
 ក្បាល ហើយបែរមកប្រកួតប្រជែងបំផ្លាញរបបសង្គមនិ
 យមព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលជាលទ្ធិ បង្ហាញនូវផល
 ប្រយោជន៍ដ៏គ្រប់គ្រង ដល់ប្រជាពលរដ្ឋឥតរើសពណ៌
 សម្បុរទៅវិញ ។

 (ចប់)
 ចាន់-សយ

បញ្ចសីលា

PANCHA SILA

Les Cinq principes

គោរពទៅវិញទៅមក ដើម្បីសម្បូរណភាព នៃអាណា
ត្តនិងអធិបតីភាព រវាងគ្នានិងគ្នា

Respect mutuel pour l'intégrité territoriale et la souveraineté
reciproque

ប្រើអំពើឈ្លានពាន

agression

ការជ្រៀតជ្រែកទៅវិញទៅមក នូវកិច្ចការ ក្នុងប្រ
ទេសអ្នកដទៃ

Remission réciproque dans les affaires intérieures

ភាពនូវច្បាប់ និងចិត្តត្រាប្រណី ទៅវិញទៅមក

Attitude de droit et bienveillance réciproque

មរស់ដោយសន្តិភាព

Coexistence pacifique

កម្ពុជា ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ថ្ងៃទី ១៧ ខែ ១១ ឆ្នាំ ១៩៥៧

ចេញនៅភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១ ខែ ១១ ឆ្នាំ ១៩៥៧ ព្រះរាជក្រឹត្យ

ស្នេហា

